

បង្ហាញបទពិសោធន៍កម្ពុជា

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ ប៉ាន ឈួន ភេទប្រុស អាយុ ៦៤ ឆ្នាំ

មុខងារនៅសម័យខ្មែរក្រហម: អនុប្រធានកងចល័តតំបន់៥

សព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិដូនជ្រុង ឃុំព្រះនេត្រព្រះ ស្រុកព្រះនេត្រព្រះ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ

ថ្ងៃទី១៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១

សម្ភាសន៍ដោយ: ឡុង ដានី

០២:២៨:៥៣

៨៣ទំព័រ

ដានី : ចឹងដំបូងចង់ស្គាល់ឈ្មោះលោកពូ ឈ្មោះពេញឈ្មោះអីដែរ?

ឈួន : ប៉ាន ឈួន ។

ដានី : ប៉ាន ឈួន?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ពូអាយុប៉ុន្មានហើយសព្វថ្ងៃ?

ឈួន : ខ្ញុំ ៦៤ ឆ្នាំ ។

ដានី : កំណើតកើតនៅណាដែរ?

ឈួន : នៅព្រះនេត្រព្រះ ។

ដានី : នៅភូមិអី?

ឈួន : ភូមិប៉ាយសំរោង ។

ដានី : ឃុំអីដែរ?

ឈួន : បាទ! ឃុំព្រះនេត្រព្រះ ស្រុកព្រះនេត្រព្រះ ខេត្តអូរៃនក ពីដើមខេត្តបាត់ដំបង ។

ដានី : ព្រះនេត្រព្រះ ស្រុកព្រះនេត្រព្រះ ខេត្តបាត់ដំបង?

ឈួន : បាទ!

ហ៊ុយ : នៅបន្ទាយមានជ័យយើងទើបនឹងកើតឆ្នាំ៨៧ ។

ដានី : សព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិអីដែរ?

ឈួន : នៅភូមិដូនជ្រុង ឃុំព្រះនេត្រព្រះដែរ ។

ដានី : ភូមិដូនជ្រុង ឃុំព្រះនេត្រព្រះដែរ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ប្រពន្ធលោកពូ គាត់ឈ្មោះអីដែរ?
 ឈួង : ឈ្មោះ ទុយ សុផល ។
 ដានី : ទុយ សុផល គាត់អាយុប៉ុន្មានដែរ?
 ឈួង : អាយុ៥១ ។
 ដានី : អាយុ៥១ ។ លោកពូមានកូនចៅប៉ុន្មាននាក់ដែរ?
 ឈួង : អត់មានទេ មានតែកូនចិញ្ចឹម ។
 ដានី : កូនចិញ្ចឹមប៉ុន្មាននាក់?
 ឈួង : កូនចិញ្ចឹម២នាក់ ហើយកូននែក!ខាងប្រពន្ធម្នាក់ វាដូចតែកូនខ្លួនឯង ទាំងអស់៣ ។
 ហ៊ុយ : កូនប្រពន្ធ កូនបង្កើតហើយ ។
 ឈួង : នោះហើយ កូនប្រពន្ធ ប៉ុនប្តីគេមុន ។
 ដានី : កូនចិញ្ចឹម២នាក់ ចុះប្រុស?
 ឈួង : ប្រុស១ ស្រី១ ។
 ដានី : បើកូនខាងប្រពន្ធលោកពូស្រី ឬប្រុស?
 ឈួង : ប្រុស ។
 ដានី : លោកពូប្រកបមុខរបរធ្វើអ្វីដែរ?
 ឈួង : ធ្វើស្រែ ។
 ដានី : ធ្វើស្រែ?
 ឈួង : បាទ!
 ដានី : មានធ្វើអីទៀត?
 ហ៊ុយ : គណៈកម្មការវត្ត ។
 ដានី : គណៈកម្មការវត្ត?
 ឈួង : បាទ!
 ដានី : ឪពុកពូគាត់ឈ្មោះអីដែរ?
 ឈួង : ឈ្មោះ ប៉ាន ហ៊ិន ។
 ដានី : ប៉ាន ហ៊ិន?
 ឈួង : ប៉ាន ហ៊ឺន នោះហើយ ហ៊ី ។
 ដានី : ស្រះរៀ និង ន (ហ៊ឺន)?
 ឈួង : ហ្នឹងហើយ ។

ដានី : ហ្នឹង សព្វថ្ងៃគាត់នៅរស់ទេ?
 ឈួង : ខូចហើយ ។
 ដានី : ខូចតាំងពីអង្គាល់?
 ឈួង : ខូចឆ្នាំ៧៧ ។
 ដានី : ចុះម្តាយ?
 ឈួង : ម្តាយឈ្មោះ ខៀវ ពួយ ។
 ដានី : ខៀវ?
 ឈួង : ពួយ ។
 ដានី : ខៀវ ពួយ?
 ឈួង : បាទ!
 ដានី : ពួយ គាត់នៅរស់ ឬខូចហើយ?
 ឈួង : គាត់ខូចនៅឆ្នាំ៧៧ ។
 ដានី : ៧៧?
 ឈួង : បាទ!
 ដានី : ដំនាន់៣ឆ្នាំ?
 ឈួង : បាទ!
 ដានី : ចុះលោកពូមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់?
 ឈួង : បងប្អូនមាន៦ នាក់ ។
 ដានី : បងប្អូន៦ នាក់ ។ ស្រីប្អូន ប្រុសប្អូន?
 ឈួង : ស្រី២ ប្រុស៤ ។
 ដានី : ស្រី២ ប្រុស៤ ។ ពូកូនទីប្អូនដែរ?
 ឈួង : ខ្ញុំកូនទីពូចកេ ។
 ដានី : កូនពៅ?
 ឈួង : បាទ!
 ដានី : កូនពៅ ។ លោកពូកាលពីក្មេងៗ រៀនសូត្រដល់ថ្នាក់ណាដែរ?
 ឈួង : ខ្ញុំមិនបានរៀនច្រើនទេ រៀនដល់ថ្នាក់ទីបឋមវិទ្យាល័យ ថ្នាក់ទី១០ ។
 ដានី : រៀនថ្នាក់ទី១០ ?
 ឈួង : ទី១០ ចាស់ ។

ដានី : ១០ ឋាន ទៅសាលាណាដែរ?

ឈួន : នៅព្រះនេត្រព្រះ ។

ដានី : នៅព្រះនេត្រព្រះ ហើយកាលនឹងពូលបំរៀនឆ្នាំណា?

ឈួន : អូ! មិនដឹងឆ្នាំណា ។

ដានី : មុនរដ្ឋប្រហារយូរ?

ឈួន : បាទ! អូ!មុនយូរហើយ រដ្ឋប្រហារខ្ញុំបានប្រពន្ធហើយ ។

ដានី : អូ! ដល់ពេលឈប់រៀនហើយ ពូធ្វើអីទៀតទៅ?

ឈួន : ដើរស៊ីឈ្នួលគេ ។

ដានី : ដើរស៊ីឈ្នួល?

ឈួន : បាទ! ធ្វើការរោងម៉ាស៊ីនស៊ីឈ្នួលភ្នំកេ អត់ដែលមានស្រៃធ្វើ ស៊ីឈ្នួលចិញ្ចឹមម្តាយខ្ញុំ កាត់ចាស់ជរាទៅ ឪពុកខ្ញុំកាត់ខ្នក់ ។

ដានី : ស៊ីឈ្នួលគេធ្វើស្អីគេ ទៅរោងម៉ាស៊ីន?

ឈួន : រោងម៉ាស៊ីន ប៊ិ ង៉ោ ស៊ី ព្រះនេត្រព្រះ ។

ដានី : រោងម៉ាស៊ីននឹង រោងម៉ាស៊ីនអីគេ?

ឈួន : កិនស្រូវ ។

ដានី : កិនស្រូវ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : រោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ ហើយនឹងស៊ីឈ្នួលនឹងនៅរោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ ធ្វើអីគេនឹង?

ឈួន : ទេ! កាលនឹងនៅកិនស្រូវ ប៉ុន្តែចេញពីនោះមក ខ្ញុំចូលធ្វើស្រែធ្វើស៊ីឈ្នួលគេម៉ារដូវកាល ដូចម៉ារដូវ ចូលភូមិនេះម៉ារដូវ នោះក៏ទៅភូមិនោះទៅណា ខែច្រូតភូមិនេះ ខែភ្ជួរក៏ភូមិ នោះ ។

ដានី : បាទៗ ពូធ្វើស៊ីឈ្នួលធ្វើស្រែច្រូត?

ឈួន : បាទ!

ដានី : កាលនឹងយើងស៊ីឈ្នួលគេរហូតដល់ឆ្នាំណាបានឈប់?

ឈួន : ខ្ញុំស៊ីឈ្នួលគេរហូតដល់ឆ្នាំ៧/២ ។

ដានី : ដល់ឆ្នាំ៧/២ ហើយយ៉ាងម៉េចទៀត?

ឈួន : ដល់ឆ្នាំ៧/២ ខ្ញុំរត់ម៉ូតូរឹមក៏ ពីដើមមិញ រត់រឹមក៏ម៉ូតូ ។

ដានី : រត់រឹមក៏ម៉ូតូ ពូរត់រឹមក៏ម៉ូតូពីណាទៅណា?

ឈួន : រត់រឹមកុំម៉ូតូនោះ ពីស្វាយយើងនេះទៅស្បៀមរាប ។

ដានី : ពីស្វាយ?

ឈួន : ទៅស្បៀមរាប ។

ដានី : ទៅស្បៀមរាប?

ឈួន : បាទ!

ដានី : យើងរត់យ៉ាងម៉េចអានីង យើងរត់?

ឈួន : រត់ដឹកអំបិល កាលនោះខ្មែរក្រហមវៃដាច់ដូរច្រើន យើងដឹកអំបិលទៅលក់ឯស្បៀមរាប ប៉ុន្តែយើងមិនមែនលក់ទេ យើងសុំឈ្នួលដឹកឲ្យគេ ។

ដានី : ដឹកអំបិលពីស្វាយទៅស្បៀមរាប?

ឈួន : បាទ!

ដានី : អត់មានដឹកអីទៀត?

ឈួន : អត់ទេ មានដឹកតែប៉ុននោះឯង ។

ដានី : មានដឹកតែអំបិល?

ឈួន : បាទ! ដល់ពេលដល់ឆ្នាំ ដល់ចុងឆ្នាំ៧២ ខ្មែរក្រហមចាប់ ។

ដានី : ខ្មែរក្រហមចាប់?

ឈួន : បាទ!

ដានី : កាលពេលដឹកអំបិល យើងដឹកម៉ាថ្លៃប៉ុន្មានដើង?

ឈួន : ម៉ាដើង ។

ដានី : ដឹកម៉ាដើង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ដល់ឆ្នាំ៧២ ខ្មែរក្រហមចាប់នៅណា?

ឈួន : ចាប់នៅខាងកើតសសរស្តម្ភ ហៅដូរវត្តប្រាសាទ ។

ដានី : ខាងកើត?

ឈួន : ខាងកើតសសរស្តម្ភ ។

ដានី : សសរស្តម្ភ?

ឈួន : ហៅវត្តប្រាសាទ ។

ដានី : សសរស្តម្ភ វត្តប្រាសាទ?

ឈួន : នោះហើយ ។

ជានី : កាលនោះនៅដីអ្នកណាគេ ដីស្ងៀមរាប ក៏ដីព្រះនេត្រព្រះ?
 ឈួន : ដីស្ងៀមរាប ។
 ជានី : ស្ងៀមរាប ។ ចាប់ហើយយ៉ាងម៉េចទៅ?
 ឈួន : ដល់ខ្មែរក្រហមចាប់ គេចាប់ទាំងអស់វា៦គ្រឿង ម៉ូតូវា៦គ្រឿង ។
 ជានី : ចាប់៦គ្រឿង?
 ឈួន : បាទ! ដល់យប់ឡើងគេនាំគ្នារត់ ទាំងខ្ញុំអីចេញមកវិញណា ។
 ជានី : រត់ចោលម៉ូតូ?
 ឈួន : បាទ! ដល់រត់ចោល ដល់ខ្ញុំអត់ហ៊ានរត់ ខ្ញុំនឹកឃើញថា បើរត់ទៅខ្លាចមកដល់នេះ គេទារ
 ម៉ូតូខ្ញុំមិនមានអីសងគេ ។
 ជានី : អូ! ជួលម៉ូតូគេទេ?
 ឈួន : បាទ! ម៉ូតូគេ ខ្ញុំកូលីគេ កម្មករគេ ។ ហើយគេអ្នកដែលមានម៉ូតូខ្លួនគេ គេរត់ចោលម៉ូតូមក
 ដល់ខ្ញុំនេះ ខ្ញុំនឹងរត់ចោលម៉ូតូដូចគ្នា ខ្លាចគេឲ្យសងនោះ ខ្ញុំមិនមានអីសង បានខ្ញុំក៏នៅធ្វើ
 ខ្មែរក្រហមជាមួយគេទៅ ។ ដឹងមកមិនមានអីសងគេ សុខចិត្តថា តស៊ូនៅជាមួយគេមិន
 ហ៊ានរត់ ។ ដុតពីនោះគេរត់ចេញមកអស់ ។
 ជានី : អត់រត់ក៏នៅជាមួយខ្មែរក្រហមទៅ?
 ឈួន : បាទ!
 ជានី : យើងនៅជាមួយ យើងធ្វើអីខ្លះទៅកាលនឹង?
 ឈួន : នៅកាលនោះគេឲ្យខ្ញុំកិនស្រូវ គេឲ្យកិនតែស្រូវ ។
 ជានី : កិនស្រូវនៅម៉ូណា?
 ឈួន : កិនស្រូវនៅនឹងភ្នំខ្យល់ ខាងលិចភ្នំក្រោម ។
 ជានី : យើងកាលនឹងនៅជាមួយខ្មែរក្រហមកិនស្រូវ មានធ្វើអីទៀត?
 ឈួន : បាទ! ដល់កិនស្រូវបានម៉ាឆ្នាំ បានគេបញ្ជូនឲ្យមកនៅកោកខ្ពស់ ។
 ជានី : នៅទួលខ្ពស់?
 ឈួន : បាទ! កោកខ្ពស់ ។
 ជានី : កោកខ្ពស់?
 ឈួន : បាទ!
 ជានី : កោកខ្ពស់នៅណាទៅ?
 ឈួន : កោកខ្ពស់យើងនៅខេត្តបន្ទាយមានជ័យយើង អូ!កោកខ្ពស់វានៅខាងយើងនេះ ។

ដានី : ព្រះប្រទេសបុគ្គលិកបង បន្ទាយមានជ័យ ?

ឈួន : បាទ! បុគ្គលិកបងបន្ទាយមានជ័យ ។ ប៉ុណ្ណា ប្រជាជននៅទីនោះ អាវុត្តកោកខ្ពស់វា នៅត្រើយខាងយើងនេះ ។ ប៉ុន្តែយើងមិនបាននៅវត្តកោកខ្ពស់ទេណា នៅកោកខ្ពស់ គេហៅ កោកខ្ពស់មួយនៅក្នុងព្រៃ គេហៅកោកខ្ពស់ណា គេហៅបងដើរកោកខ្ពស់ ។

ដានី : នៅធ្វើអីទៅនៅទីនេះ ?

ឈួន : នៅកិនស្រូវ ក៏ទៅគេឲ្យធ្វើប្រធានក្រុមៗ កិនស្រូវនឹងឯង ។

ដានី : ធ្វើប្រធានក្រុមកិនស្រូវ ?

ឈួន : ហ្នឹងហើយ ។

ដានី : កាលនឹងយើង ម៉េចបានកិនស្រូវច្រើនម៉េច កាលពូនៅអ្នកកិនស្រូវដែរ ទៅដល់នោះកិន ស្រូវទៀត ?

ឈួន : បាទ! ចុះដូចជាស្រូវវាយកបានទៅ ដូចជាអត់មានអីហូបនោះ ពួកខ្មែរក្រហមគ្នាវាច្រើន នោះ យើងកិនស្រូវបានចែកគ្នាហូប ។

ដានី : បាទ! យើងកិនស្រូវនឹង កិនម៉ាស៊ីន ហើយកិនដែ ?

ឈួន : ទេ! កិនដែ អាត្មាលង្វែងយើងនឹង ។

ដានី : ត្បាលង្វែង ?

ឈួន : នោះហើយ កិនដែ ។

ដានី : គ្នាប៉ុន្មាននាក់ អ្នកកិនស្រូវនឹង ?

ឈួន : អូ! ច្រើនណាស់ ស្រីដង ប្រុសដង ដូចមិនបាន មិនបានជារៀបរាប់ទេ ។

អ្នកដឹកខ្នង : ម៉ាក្រុម១០ នាក់ដឹង ត្បាលមួយ ។

ឈួន : តែម៉ាក្រុមខ្ញុំ៣០ នាក់ ហៅកងតូច ។ ហើយខ្ញុំគេឲ្យធ្វើប្រធានកងតូច គេឲ្យកិនតែស្រូវ នឹងឯង ។

ដានី : យើងកិនតែស្រូវទេ អត់មានធ្វើប្រធានទេ ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ហើយយ៉ាងម៉េចទៀតទៅ ?

ឈួន : ដល់ពេលគេឡើងមកវ៉ែសមរក្សមិ មកវ៉ែតាមកំពង់សាំងយើងនេះ គេឲ្យពួកកិនស្រូវនេះ មកអីវ៉ាន់ គេអ្នកវ៉ែ យើងអ្នកយក ។

ដានី : ឆ្នាំណា ពេលដែលគេវ៉ែ ?

ឈួន : ឆ្នាំ៧៣ ។

ដានី : ពេលឆ្នាំ៧៣ ពេលវែងនៅណា កំពង់អី?

ឈួន : កំពង់ក្រសាំង ពាមកំពង់ក្រសាំង ។

ដានី : ពាមកំពង់ក្រសាំង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : នៅណានឹង ពាមកំពង់ក្រសាំង?

ឈួន : នេះ ពាមកំពង់ក្រសាំងយើង នៅឃុំភ្នំលាភ ។

ដានី : អានឹងពេលដែលគេវែងបានទៅកេត្យក្រមរបស់ពូមកយកអីវ៉ាន់?

ឈួន : បាទ! យកអីវ៉ាន់ទៅសម្រាប់ហូបខ្លួនយើង យកស្បៀង ខ្លះស្អីយកនោះ ខ្លះយក ។

ដានី : មកប្រមូលអីវ៉ាន់?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ប្រមូលអីវ៉ាន់នៅណាទៅ?

ឈួន : យកទៅចែកគ្នាហូបទៅ ទៅទុកកន្លែងអង្កការ កន្លែងរួមទៅគេហៅកន្លែងអង្កការ ។

ដានី : ហើយម៉េចទៀតទៅ?

ឈួន : ដល់ក្រោយមកបានគេបញ្ជូនខ្ញុំមកនៅយើងតាខៀវនេះ ។

ដានី : អាហ្នឹងឆ្នាំណា ដែលបញ្ជូនមក?

ឈួន : ឆ្នាំ៧៤ អូ! នែក! ៧៤ ។

ដានី : ៧៤ បញ្ជូនពូក្រមកិនស្រូវ៣០ នាក់នឹង?

ឈួន : បាទ! បញ្ជូនប្រុសៗ មក៣០ នាក់ មកទូរជួយលើកទំនប់គេនេះ លើកទំនប់តាខៀវ ។

ដានី : ប្រុសៗ មក៣០ នាក់?

ឈួន : បាទ!

ដានី : មកជួយលើកទំនប់?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ទំនប់នៅណា?

ឈួន : នៅតាខៀវ ។

ដានី : នៅតាខៀវ នៅណា?

ឈួន : ស្រណាល តាខៀវនៅ ។

ហ៊ុយ : បាទ! ស្រណាល ឃុំសំបួរ ។

ឈួន : នោះហើយ ឃុំសំបួរ ។

ដានី : ឃុំសំបួរ?

ឈួង : បាទ!

ហ៊ុយ : ស្រុកមង្គលបូរី ។

ដានី : សំបួរ ដូនឡើយ ។

ឈួង : សំបួរ ដូនឡើយ ស្រុកមង្គលបូរី ។

ដានី : ដូនឡើយ?

ឈួង : បាទ!

ដានី : មកលើកទំនប់នឹង កាលនឹងពួកអ្នកដឹកនាំលើក?

ឈួង : ទេ! ឲ្យមានគេធំជាងខ្ញុំទៅទៀត ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រធានកង ។

ដានី : ប្រធានកង?

ឈួង : បាទ!

ហ៊ុយ : ប្រធានធំឈ្មោះអី?

ឈួង : ឈ្មោះ នៃក!អី!ភ្លេចឈ្មោះ មើលចាំកន្តីកតិច ។

ដានី : បាទៗ មកលើកនឹង ទំនប់លើកដំបូងហើយឆ្នាំ៧៤ យើងចាប់ផ្តើមលើកទំនប់ លើកអី?

ឈួង : បាទ! ដែលលើកកាលនោះ មិនទាន់រំដោះទេ នៅក្នុងព្រៃ ។

ដានី : កាលនឹងគេមានដែនការឲ្យលើកទំនប់?

ឈួង : បាទ!

ដានី : យើងអត់ទាន់រំដោះ?

ឈួង : បាទ! នោះគេមានដែនការលើកទំនប់ក្នុងព្រៃ ។

ដានី : ទំនប់ គេហៅទំនប់តាខៀវ?

ឈួង : នោះហើយទំនប់តាខៀវ ។

ដានី : លើករយៈពេលប៉ុន្មានទៅ?

ឈួង : លើកមិនដឹងប៉ុន្មានទេ លើកដឹងបានប៉ុន្មានក៏ចាប់ពួកអ្នកព្រះនេត្រព្រះទៅ ។ កាលចាប់ពួកព្រះនេត្រព្រះទៅបង្ខំយើង អ្នកប៉ោយក្លៀង អ្នកខាងជើងវត្ត ដែលបង្ខំត្រីហាល ក្រពើ ច្រើន ក៏មកកៀរយកទៅទាំងអស់ ។

ដានី : មកកៀរពួកណា?

ឈួង : ពួកអ្នកបង្ខំ ។

ដានី : អ្នកបង្ខំសំណាញ់?

ឈួន : បង់សំណាញ់ ប្រជាជន បង់ត្រី ។

ដានី : នៅណា នៅរហាល?

ឈួន : នៅរហាល ក្រពើច្រើន ។

ដានី : ដល់ពេលចាប់ កៀរយកទៅណាទៅ?

ឈួន : ចាប់ទៅទ្វេទ្វេជួយលើកទំនប់នឹងហើយ ។

ដានី : ទ្វេទ្វេជួយលើកទំនប់?

ឈួន : បាទ!

ដានី : កាលនឹងលើកទំនប់រយៈពេលប៉ុន្មានទៅបានហើយ?

ឈួន : ទេ! លើកមិនបានហើយទេ លើកបានគិតក៏សន្តិភាព ។

ដានី : ចុះលោកពូមានប្រសាសន៍ថា មិញថាលោកពូរៀបការគាំទ្រពីមុនរដ្ឋប្រហារឆ្នាំ៧០ ?

ឈួន : បាទ! នោះប្រពន្ធមុនខ្ញុំ ។

ដានី : ចឹងឆ្នាំណាដែលលោកពូរៀបការនឹង?

ឈួន : ឆ្នាំ៦៨ ខ្ញុំបានសែន នោះប្រពន្ធដើមខ្ញុំ ។

ដានី : ជាមួយប្រពន្ធមុន?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ប្រពន្ធមុន គាត់ឈ្មោះអីដែរ?

ឈួន : ឈ្មោះ ទូច ភាន ។

ដានី : ទូច ភាន ។ ចុះដល់ពេលពូរៀបការហើយបានទៅស៊ីឈ្នួលគេ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ស៊ីឈ្នួលដូចដឹករឹមក៏ម៉ូតូអីនឹង

ឈួន : បាទៗ ។

ដានី : ចុះពេលដែលពូចេញមកនៅជាមួយខ្មែរក្រហមតស៊ូអីនឹង នៅជាមួយប្រព្រឹត្តិ
ហើយក៏អត់ទេ?

ឈួន : ទេ! ប្រពន្ធខ្ញុំនៅជាមួយម៉ែទី៦ដូចនោះ ។

ដានី : អូ! ចឹង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : លោកពូចេញមកតស៊ូតែឯងទេ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ដល់យើងចេញទៅចឹង ឧស្សាហ៍ជួបប្រពន្ធកូនទេ?

ឈួន : អត់ទេ អត់ដែលបានជួប ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះ មេឃុំសំបួរ បងដានីឈ្មោះដានី ដែលគាត់ធ្វើ
ប្រធានលើកទំនប់នោះណា ឈ្មោះដានី ។

ដានី : ឈ្មោះ ដានី?

ឈួន : នោះឯង ។

ដានី : នៅកន្លែង តាខៀវ នឹង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ប្រធានមេឃុំសំបួរម៉ែ?

ឈួន : នោះហើយ មេឃុំសំបួរ មេឃុំដែលគេរំដោះបាន គេឲ្យគាត់ធ្វើមេឃុំ ។

ដានី : ចឹងលោកពូលើកទំនប់នៅតាខៀវនឹង ដល់ពេលណាទៅបានចប់?

ឈួន : ដល់ពេលចាប់ប្រជាជនពីព្រះនេត្រព្រះទៅជួយលើកទៅ ដល់ក្រោយមកគេយកកម្លាំងពួកខ្ញុំ
នេះទៅដឹកដូរនៅមេឃុំច្បារ ដឹកដូរជាតិ ដឹកថ្នល់ជាតិ ។ ដល់ដឹកថ្ងៃនោះ ប្រហែលម៉ោង
៧ សន្តិភាពបណ្តោយ កំពុងដឹកនោះសន្តិភាពបណ្តោយ ។

ដានី : កំពុងតែដឹក?

ឈួន : បាទ!

ដានី : បានន័យថា ពេលដែលដឹកទៅ កំពុងតែដឹកនឹង ខ្មែរក្រហមរំដោះបានភ្នំពេញឆ្នាំ៧៥?

ឈួន : បាទៗ ។

ដានី : កំពុងដឹកនៅណា?

ឈួន : ទេ! ដឹកថ្នល់មេឃុំច្បារយើង ថ្នល់អូរញ័រ ។

ដានី : ដឹកធ្វើអីអានឹង?

ឈួន : ដឹកមកកាត់ដាច់ដូរថ្មី ឲ្យឡានមកជួយគ្នាបាន ព្រោះទ័ពយើងវ៉ែងអាខាងខ្មែរក្រហមកំពុងវ៉ែ
នឹងភ្នំតូច ដល់ហើយដឹកកាត់ដូរកុំឲ្យវាមកជួយ ។

ដានី : ចឹងដល់ពេលឆ្នាំ ពេលកំពុងតែដឹកនឹង ក៏បែកឆ្នាំ៧៥ទៅ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ហើយយ៉ាងម៉េចទៀតទៅ ពេលបែកពូយ៉ាងម៉េចទៀត?

ឈួន : ដល់ពេលបែកទៅ ខ្ញុំក៏មកដូរមក ខ្ញុំមិនទៅអង្គភាពវិញទេ ខ្ញុំមកឃើញកូនប្រពន្ធខ្ញុំ អី!
ឃើញមែ ឃើញខ្ញុំវេទនា ខ្ញុំក៏នៅដូរ ខ្ញុំក៏ឈប់ធ្វើខ្មែរក្រហមទៅ ។

ដានី : ត្រឡប់មកដូរវិញ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ហ្នឹងពូក្រឡប់មកដូះវិញ នៅណាទៅនឹង?

ឈួន : នៅប៉ោយសំរោងនឹងឯង ។

ដានី : ក្រឡប់មកដូះ?

ឈួន : នៅប៉ោយសំរោង ភូមិប៉ោយសំរោង ។

ដានី : នៅប៉ោយសំរោង កាលនឹងលោកពូមានកូនដែរអត់?

ឈួន : អត់ ។

ដានី : អត់មានកូនទេ?

ឈួន : អត់ មានតែប្រពន្ធ ។

ដានី : ប៉ោយសំរោង ។

ឈួន : ហើយបានដល់គេចូលបានរៀបចំមេឃុំអីទៅ បានគេហៅខ្ញុំចូលទៅធ្វើការវិញ ។

ដានី : ពេលណាដែលពូ ដែលគេរៀបចំហើយ គេឲ្យពូទៅធ្វើការវិញ?

ឈួន : គេរៀបចំឆ្នាំ៧៤ អូ!៧៥ ប៉ុន្តែខែ៤ ដែលគេហៅខ្ញុំទៅវិញ ។

ដានី : បានន័យថាដោះ ថ្ងៃ១៧មេសា ៧៥ បានន័យថា១៧ ខែ៤?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ខែ៤ ៧៥ គេដោះភ្នំពេញ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ចឹងខែប៉ុន្មានទៅ ដែលលោកពូគេបានទៅ?

ឈួន : ដែលគេហៅខ្ញុំទៅវិញ វាត្រូវខែ៧ ខែ៨នឹងឯង ព្រោះខែដែលយើងភ្នំ ។

ដានី : បាទ! ខែ៧ ខែ៨ ៧៥នឹង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ៧៥នឹង យ៉ាងម៉េចគេហៅពូទៅ?

ឈួន : ទៅធ្វើការនៅឃុំព្រះនេត្រព្រះ ជាមួយគេមេឃុំ អ្នកគេប្រជាជនព្រះនេត្រព្រះគេជម្លៀស ចេញអស់ហើយ ។

ដានី : ធ្វើការនៅឃុំព្រះនេត្រព្រះ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : កាលនឹងពូធ្វើអីទៅនៅឃុំព្រះនេត្រព្រះ?

ឈួន : កាលនៅឃុំព្រះនេត្រព្រះ គេឲ្យខ្ញុំភ្ជាប់យុវជន ម៉ាយុំព្រះនេត្រព្រះ ។

ដានី : យុវជនឃុំ?

ឈួន : ហ្នឹង!

ដានី : គេឲ្យក្តាប់យុវជនឃុំនឹង កាលនឹងគេហៅអីគេទៅ គេហៅ?

ឈួន : គេហៅនែក! គេឲ្យក្តាប់យុវជន១៧មេសា ។

ដានី : មិនមែនកងចល័តទេ កាលនឹង?

ឈួន : អត់ទាន់មានកងចល័តទេ ។

ដានី : អត់ទាន់មានកងចល័តទេ?

ឈួន : ឲ្យក្តាប់យុវជន ១៧មេសា ។

ដានី : បាទ! នៅឃុំ ភូមិ ។ តែពួក១៧មេសា អត់មានពួកប្រជាជនចាស់ ដែលអត់?

ឈួន : នោះឯង ពួកប្រជាជន១៧មេសានោះឯង អត់មានប្រជាជនចាស់ទេ ។ នោះហើយពួក មូលដ្ឋាន ។

ដានី : ចុះ១៧មេសា កាលនឹងច្រើនអត់ ម៉ាយុ?

ឈួន : ច្រើន ប៉ុន្តែវាភ្លេចកំណត់អស់ហើយ ដល់ដូចថាខ្ញុំគ្រប់គ្រងបានប្រជាជនក្នុងម៉ាកូមដូចថាយុវ ជនមានប៉ុន្មាន ឲ្យឡើងមកនៅកន្លែងខ្ញុំ ។ ដល់នៅទៅដូចកន្លែងពេទ្យ គេត្រូវការយុវជន ប៉ុន្មាននាក់ គេមកសុំខ្ញុំ ឲ្យចូលកន្លែងពេទ្យ យោធាគេត្រូវការប៉ុន្មាននាក់ គេមកសុំខ្ញុំចូលទៅ ខាងយោធា ខាងពាណិជ្ជកម្មត្រូវការប៉ុន្មាននាក់ គេសុំខ្ញុំមើលសំណំទៅខាងពាណិជ្ជកម្មរុញទៅ ពាណិជ្ជ ទៅអាណាសំណំទៅពេទ្យ ក៏រុញទៅពេទ្យទៅ ទៅប៉ុន្តែនោះឯង ។

ដានី : ចឹងយើងក្តាប់យុវជនចឹង ដល់ពេលគេមកដូចថាគេត្រូវជ្រើសរើសត្រូវចូលពេទ្យ ពូឲ្យចូល ពេទ្យទៅពាណិជ្ជ ឲ្យទៅពាណិជ្ជ អ្នកធ្វើយោធា?

ឈួន : បាទៗ ដូចធិន ដូចអី ខ្ញុំបញ្ជូនខាងពាណិជ្ជ ។

ដានី : ហើយកាលនឹងគណៈឃុំឈ្មោះអី?

ឈួន : ភាក្រក ។

ដានី : ភាក្រក គណៈឃុំ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ពីណាទៀត ដូចថាក្នុងជួរគណៈឃុំ?

ឈួន : ភាសន ។

ដានី : ភាក្រក ភាសន?

ឈួន : ហើយនឹងភាសន ។

ដានី : តាដន?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ពួក្តាបក្តុនយុវជននឹង យើងក្នុងគណៈយុវជនអត់?

ឈួន : បាទ! ក្នុងយុវជន ប៉ុន្តែដូចជាក្រៅក្របខ័ណ្ឌ យើងនៅតែមានសិទ្ធិដូចជាក្របក្រងយុវជនប៉ុន
នោះ ។

ដានី : ចឹងដល់ពេលពួកអ្នកក្តាប់ចិន ដល់ពេលយើងបែងចែក កាលនឹងមាំយុវនឹង ពូមានដឹងប៉ុន្មាននាក់
នៅយុវជន កាលយុវព្រះនេត្រព្រះ?

ឈួន : អត់ដឹងចំនួនកាលនោះ ទេ! មុនកាលដែលធ្វើការដឹង ដល់នេះទៅវាក្មេច ព្រោះម៉ាកូមិបាន៦
៧នាក់ទៅៗ ភូមិមួយ៦-៧នាក់ទៅៗ ។ ដល់ហើយអ្នកដែលខ្ញុំយកទៅនោះ អត់មានឲ្យ
ទៅចល័តទេ ។ អាអ្នកដែលមិនបានទៅ វាទៅចល័តៗទៅតាមសហករណ៍ ចល័តយុំ ចល័ត
អីណានោះ ។

អ្នកជិតខាង : ចល័តតំបន់ ។

ឈួន : ហ្នឹងហើយ ។

ដានី : ចឹងនៅក្នុងយុវជនយុំធ្វើអីខ្លះទៅ?

ឈួន : យុវជនយុំអត់មានធ្វើអីទេ ដូចជាពេលដែលខ្ញុំត្រូវជញ្ជូនរបស់របរ នៅតាមយុំដូចជា យើង
ជញ្ជូនពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ អីវីអីវីវាន់នោះណា យើងនាំគ្នាជញ្ជូនទៅ អត់មានធ្វើអីទេ ។
ដល់ពេលគេស្នើទៅក៏ឲ្យទៅគេទៅ ។ រហូតដល់អស់ពីខ្លួនទៅ បានគេហៅខ្ញុំចូលចល័ត ។

ដានី : រយៈពេលប៉ុន្មានទៅ បានពួកក្តាប់នៅយុវជននឹង?

ឈួន : រយៈ អ្នកខ្ញុំក្តាប់តាំងពីខែ៧/រហូតដល់ខែ១ ។

ដានី : ដល់ខែ១ ៧៦?

ឈួន : បាទ! ដល់ខែ១ ៧៦នេះ បានគេឲ្យខ្ញុំរៀបចំលើកទំនប់កំប៉ៅរ ។

ដានី : ខែ១ ៧៦ នឹងពូជ្រាស់ចេញពីយុវជនហើយ មិនចឹង?

ឈួន : បាទៗ ខាងតំបន់គេស្នើខ្ញុំយកទៅហើយ ឲ្យទៅនៅខាងតំបន់ ។

ដានី : តំបន់ណា?

ឈួន : នៅតំបន់៥ ។

ដានី : តំបន់៥ ស្នើឲ្យទៅនៅ?

ឈួន : ឲ្យទៅនៅដើម្បីរៀបចំសមរកូមិ លើកទំនប់ ដឹកប្រឡាយ ក្នុងតំបន់ ។

ដានី : កាលនោះគេស្នើទៅ ពូមានគួរនាំអី?

ឈួន : ខ្ញុំជា គេហៅថាវងៗពីការវាល រងទៅ គួនទីខ្ញុំដូចថាក្តាប់យុវជនក្នុងចល័តតំបន់៥ ប៉ុនរង
គេទេ រងពីការវាល ។

ដានី : អនុ គេហៅអនុ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : អនុការវាលៗ ក្តាប់ចល័តតំបន់៥ ?

ឈួន : បាទ! ចល័តតំបន់៥ ។

ដានី : ចឹងកាលក្នុងចល័តតំបន់៥នឹង ការវាល គាត់ធ្វើប្រធានចឹង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ការវាលប្រធាន ចុះអនុប្រធានមានប៉ុន្មាននាក់ទៅ?

ឈួន : អត់ទេ មានតែខ្ញុំមួយនឹងឯង ។

ដានី : ការវាល?

ឈួន : អត់ពីគាត់ ខ្ញុំ ការងារឯលើនៅលើគាត់ ការងារក្រោមនៅលើខ្ញុំ តែប៉ុននោះឯង ។

ដានី : ចឹងកាលនោះចាប់ផ្តើមរៀបចំធ្វើជាកងចល័តតំបន់នឹង នៅខែ១ឆ្នាំ៧/៦ ?

ឈួន : បាទ! រៀបចំលើកទំនប់កំបោរយើងនេះ ។

ដានី : ការវាល គាត់ជាប្រធានចល័ត ហើយលោកពូជាអនុ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : តែ២នាក់នោះ អត់មាន?

ឈួន : បាទ! ២នាក់ ។

ដានី : កាលនឹង គណៈតំបន់ គាត់ឈ្មោះអីទៅ?

ឈួន : ឈ្មោះ បង ០៧/ ឈ្មោះគាត់ ឈ្មោះ ភាហ៊ីន ។

ដានី : បង០៧?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ឈ្មោះគាត់ពេញឈ្មោះអីទៅ?

ឈួន : ឈ្មោះ ហ៊ីន ។

ដានី : ឈ្មោះ ហ៊ីន ឈ្មោះបដិវត្ត ឈ្មោះជំនាន់ណា?

ឈួន : អូ! ដឹងៗពីដើមគាត់ឈ្មោះអី អត់ដែលដឹងទេ ។

ដានី : អត់ដែលមានឈ្មោះអីផ្សេងទៀតទេ?

ឈួន : បាទ! ឮតែឈ្មោះ ហ៊ីន ចេះឯង ។ បើការវាល ឈ្មោះមុនឈ្មោះ ហួន ។

ដានី : ឈ្មោះ ហួន?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ហួន ហ្នឹងឈ្មោះដើមកាត់?

ឈួន : បាទ! ដល់កាត់ធ្វើខ្មែរក្រហម កាត់ដាក់ឈ្មោះវាល ។

ដានី : ឈ្មោះវាល ពូអត់ដែលដូរឈ្មោះទេ?

ឈួន : ទេ! ខ្ញុំមិនដែលដូរទេ ។

ដានី : ចឹងតាហ្នឹង កាត់គណៈតំបន់ ហើយឈ្មោះលេខកាត់ ឈ្មោះ០៧?

ឈួន : បាទ!

ដានី : គណៈតំបន់៥ កាត់ចាប់ផ្តើមគណៈតំបន់តាំងពីឆ្នាំណា?

ឈួន : តាំងពីសន្តិភាពមកក៏ដឹងថាតាហ្នឹង គណៈតំបន់១ ។

ដានី : អូ! ពេលឆ្នាំ៧៥នឹង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : តាហ្នឹង កាត់គណៈតំបន់ ចុះអនុដូចជាបន្ទាប់កាត់?

ឈួន : អនុ មិនដឹងថាណាជាអនុកាត់ ខ្ញុំ ព្រោះអានោះវាខ្លះថាអ្នកនេះ ខ្លះថាអ្នកនោះទៅ វាមិនដឹងអ្នកណាពិតទេ ។

ដានី : ចុះជៀល?

ឈួន : ជៀល នោះ កាត់មកក្រោយទេ ជៀលនោះ កូនតាមូល សម្បត្តិទេ ។

ដានី : បាទ! ជៀល កូនតាមូល សម្បត្តិ តាញឹមនោះ?

ឈួន : ហ្នឹងហើយ តាញឹមកូនតាញឹម ។

ដានី : ជៀល មកក្រោយ?

ឈួន : ក្រោយ ។

ដានី : ចុះ ឡែងស៊ីទេ ឡែងអេង អេង ឡែង?

ឈួន : អត់ស្គាល់ ។

ដានី : អត់ស្គាល់?

ឈួន : បាទ!

ដានី : កូនតាញឹម កូនតាមូល សម្បត្តិ ។ ចុះអនុកាត់ផ្សេងទៀត ពូអត់ចាំ?

ឈួន : អត់ចាំ ជៀល ខ្ញុំឃើញមុខមួយភ្នែកៗមិនបានសំណេះសំណាល បើដូចតាហ្នឹង នឹងខ្ញុំ បានសំណេះសំណាលគ្នាច្រើនទៃ ។

ដានី : ចឹងពូតាហ្នឹង គាត់ជាកណៈតំបន់៥ ចុះកន្លែងមន្ទីរតំបន់នៅកន្លែងណាទៅ?

ឈួន : មន្ទីរតំបន់នៅកន្លែងមន្ទីរបក្សសព្វថ្ងៃ។

ដានី : នៅមន្ទីរបក្សសព្វថ្ងៃនៅស្វាយនឹង?

ឈួន : បាទ! នោះឯង។ កាលនោះគេហៅថាកន្លែងនយោបាយ។

ដានី : កាលនោះដូះតាហ្នឹង គាត់នៅណា?

ឈួន : ដូះគាត់នៅកៀនមន្ទីរបក្សនឹងឯង។

ដានី : ដូះនៅមន្ទីរបក្ស?

ឈួន : បាទ! នៅអែបនឹងម៉ាស៊ីនព្រហ្មត។

ដានី : ចុះដូះគាត់មិនមែននៅខាងព្រះនេត្រព្រះយើង នៅខាងដប់ទេ?

ឈួន : ទេ!

ដានី : គាត់អត់មានមកនៅនឹង?

ឈួន : ទេ! មិនដែលទេ។

ដានី : គាត់អត់មាននៅនឹង?

ឈួន : អត់ទេ គាត់នៅតែស្វាយ។

ដានី : គាត់នៅតែស្វាយ?

ឈួន : បាទ! នៅនេះ នៅតែតាមោង តាសំអាត កណៈស្រុក។

ដានី : តាមោង ហើយតាសំអាត គាត់?

ឈួន : កណៈស្រុកនៅព្រះនេត្រព្រះ។

ដានី : កណៈស្រុកព្រះនេត្រព្រះ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ហ្នឹងដូះគាត់នៅណា?

ឈួន : ដូះគាត់នៅដូះអាអីនៅចុងភូមិយើង ចេញទៅៗដប់ អី!ចេញទៅជ្រំ ដូះអាស្តីឈ្មោះ
អាធី អាទិត្យត្រាក៏ទ័រ អាដូះនៅខាងនោះផ្លូវ។

ហ៊ុយ : អូ! ដូះអ្នក... (ស្តាប់មិនបាន)។

ឈួន : នោះហើយដឹង។

ហ៊ុយ : អាដូះដែល។

ឈួន : ខាងជើងវត្តកោកថៃ(ស្តាប់មិនច្បាស់)។ ចេញពីដូះនោះទៅតិចទៅវា។

ហ៊ុយ : ដូះអាសាលី?

ឈួន : អូ! អាសាលីនោះឯង ដូះសាលី ។

ដានី : ចឹងតាមោង ហើយតាសំអាត គាត់នៅជិតគ្នានឹង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ហើយចុះតារាល់គាត់នៅណា?

ឈួន : តារាល់ គាត់នៅអាកន្លែងបៀតមាត់ស្រះៗ ដប់យើង កន្លែងពីដើមមិញអាហេងវាធ្វើស្តី
ប្រែសណីយ៍នៅត្រង់នោះ ដូះមេព្រៃចាស់ពីដើម ។

ដានី : ជិតដូះមេព្រៃចាស់?

ឈួន : ជិតអី នៅនឹងដូះមេព្រៃចាស់នឹង ។

ដានី : កន្លែងដប់នឹងម្នាក់?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ចុះពូនៅណា?

ឈួន : ខ្ញុំចល័តរហូត ដូះខ្ញុំនៅប៉ុស្តិ៍ចាស់ឯងនេះ ។

ដានី : នៅប៉ុស្តិ៍?

ឈួន : បាទ! ខ្ញុំនៅនឹងដូះខ្លួន ។

ដានី : ប៉ុស្តិ៍ចាស់ ចុះតារាល់ គាត់អ្នកស្រុកកំណើតនៅណាដែរ?

ឈួន : ទេ! មិនដឹងជាស្រុកកំណើតគាត់នៅណា ខ្លះថាទៅតាកែវ ខ្លះថាទៅណា ខ្ញុំក៏មិនហ៊ានសួរ
គាត់ដែរ ព្រោះគាត់អ្នកធំដែរ ក៏ខ្ញុំក៏មិនដឹងថាគាត់នៅណាពិតប្រាកដដែរណា ។

ដានី : គាត់រៀនម៉េចដែរ កាលនឹងកាលពី?

ឈួន : ស្តុមដូចខ្ញុំចេះឯង រៀនខ្ញុំនឹងតារាល់ ដើរចល័តប្រឡំ ។

ដានី : ប្រឡំ?

ឈួន : នោះហើយ ឃើញតែខ្ញុំទៅ ។

ដានី : ស្តុមដូចពូចឹង?

ឈួន : បាទ! ស្តុមដូចគ្នា កំពស់ដូចគ្នា ។

ដានី : ចុះសក់គាត់អី?

ឈួន : មិនសូវខុសគ្នាទេ ។

ដានី : សំបុរ សំបកអីក៏ប្រហែលគ្នាដែរ?

ឈួន : បាទ! ប៉ុន្តែគាត់មុខស្រួចជាងខ្ញុំតិច ។ បើដើរយប់ចល័តប្រឡំតែខ្ញុំរហូត ផ្អើលតារាល់ ។

ដានី : ប្រពន្ធគាត់ឈ្មោះអី?

ឈួន : ប្រពន្ធកាត់ឈ្មោះ មើលភ្លេចបាត់ហើយ គិន ឈ្មោះនាង គិន ។ កូនមួយដាក់ឈ្មោះ
អាដូន ។

ដានី : កាត់នៅណាឥឡូវ?

ឈួន : គិន នៅមុខឈ្មួន ។

ដានី : នៅភូមិមុខឈ្មួន ។

ឈួន : បាទ! គិន នៅសព្វថ្ងៃ ។

ដានី : មុខឈ្មួន នៅស្ថានស្រែនឹងដែរ?

ឈួន : នឹងហើយ មុខឈ្មួនស្ថានស្រែ ។

ដានី : ទៅកន្លែងស្ថានស្រែសួរគេៗស្គាល់ហើយ?

ឈួន : បាទ! ទៅរកទៅនឹងរូបទៅៗដួងអាមេតៗ ហៅអាសំរេចមក សួរអាសំរេចមកស្គាល់ទាំង
អស់ ។ ព្រោះអាសំរេច និងខ្ញុំ វានៅជាមួយគ្នារហូតដែលនោះ ។

ដានី : ចុះលោកពូ ដល់ពេលចឹងទៅ លោកពូនៅប៉ុស្តិ៍ចាស់ នៅជាមួយប្រពន្ធដែរ?

ឈួន : ទេ! ប្រពន្ធខ្ញុំចល័តបែកទៅផ្សេង ។

ដានី : ចឹង?

ឈួន : ប្រពន្ធខ្ញុំគេធ្វើខាងពេទ្យសង្គមកិច្ច ស្បែកថ្មីខ្មែរឲ្យអ្នកជម្ងឺ ។

ដានី : ចឹងអត់នៅជុំគ្នាទេ?

ឈួន : អត់ទេ អត់ជុំទេ ។

ដានី : ចឹងយើងធ្វើការយើងធ្វើផ្សេងទៅ ប្រពន្ធផ្សេងទៅ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : អត់ដូចនៅជុំគ្នាដូចឥឡូវ យើង?

ឈួន : អត់ទេ ។

ដានី : ម៉េចចឹង ដូចពូមានភ្នំនាទីអីផងដែរ យើងអត់ឲ្យប្រពន្ធនៅជុំ?

ឈួន : វាមិនដឹងថាយកទៅទុកត្រង់ណា យើងអត់ទាន់មានកន្លែងទិសដៅកំណត់ គឺចំគេឲ្យទៅនៅ
ត្រង់នេះ គឺចំគេឲ្យទៅនៅនោះ ។

ដានី : ចុះពូដែលគណៈ ដែលយើងខ្ញុំ ឆ្នាំ៧/៦ នឹង ពេលនឹងដូចថាគេតែងតាំងឲ្យទៅជាអនុ
ប្រធានចល័តតំបន់អីចឹង កាលនឹងតែងតាំងចេញមកពីណាមក?

ឈួន : ក្នុងនឹងនឹង មានគ្រងណា គ្រាន់ហៅទៅគណៈតំបន់នឹងឯង គាត់អ្នករៀបចំការងារ សមរក្ខមិដ្ឋាល់ គឺត្នាទីនៅលើឈួនឯងគ្រប់គ្រង អត់ពីការវាល់ទៅ ចេះឯង ។ ហើយពេល ការវាល់នៅ ការវាល់គាត់អ្នកគ្រប់គ្រងទៅ ពេលគាត់ចេញ គឺយើង ។

ដានី : អានីនគេហៅថាគណៈបញ្ជាការសមរក្ខមិតំបន់ ?

ឈួន : បាទ ។

ដានី : អានីន ប៉ុន្តែវាជាកងចល័ត ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ប៉ុន្តែវាជាកងទៅគេហៅថាគណៈបញ្ជាការសមរក្ខមិ ?

ឈួន : គណៈបញ្ជាការសមរក្ខមិក្នុងតំបន់ ។

ដានី : គណៈបញ្ជាការសមរក្ខមិនឹង បានន័យថាយើងធ្វើការងារ ឬយើងឡើងវិញ អានីន ព្រោះបើ ចាំពាក្យបច្ចេកទេសកងទ័ព បើគណៈសមរក្ខមិពេលដែលយើងវិញ យើងបញ្ជាទ័ព ?

ឈួន : អត់ទេ បញ្ជាការសមរក្ខមិនេះ ពួកអ្នកស៊ើបការណ៍ ពួកអ្នករៀបចំមុនវិញ រៀបចំរូបដឹងថា គ្រងនេះខ្លាំងធ្ងន់ដៃយើងអាចចូលបុកគ្រងនេះ គ្រងនោះ បានបញ្ជាការសមរក្ខមិនោះឯង បញ្ជាទៅមេបញ្ជាការកាន់ទ័ពនៅសមរក្ខមិទៅវិញ ។

ដានី : ចុះអានីនពូមានត្នាទីនឹង ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ប៉ុន្តែយើងបែកឆ្នាំ៧៥ហើយ ដល់៧៦យើងមានសមរក្ខមិ ណាវិញទៀត ?

ឈួន : ទេ! អានីនក្នុងនាមដែលគេនិយាយពីទ័ព បើនិយាយកងទ័ពដូចយើងក្តាប់ចល័ត ដូចតែ យើងក្តាប់ទ័ព ។ ទៅវិញសមរក្ខមិក្នុងការ ដូចទំនប់ប្រឡាយនេះ គេហៅសមរក្ខមិ ។ យើង ប្រយុទ្ធនៅសមរក្ខមិទី១ នៅទំនប់កំបោរ ប៉ុន្តែនាខែៗយើងប្រយុទ្ធ ។ ហើយយើងដឹក នាំកម្លាំងធ្វើម៉េចឲ្យរួច អ្នកឯងធ្វើមិនរួច គឺមិនបាន នឹងឯងវាទៅជាចេះ ។ វាដូចតែក្តាតែ នឹងមេបញ្ជាការទ័ពនឹងឯង ។

ដានី : បាទ ដូចយើងពេលនឹងគេហៅគណៈបញ្ជាការសមរក្ខមិ ដូចពេលដែលយើងត្រូវដាក់ ដែនការលើកទំនប់ស្តីមួយចឹង ពូរៀបចំដែនការយើងធ្វើម៉េចវិញដាច់ ៣ខែវិញដាច់ ត្រូវ ធ្វើឲ្យហើយ ។ ចឹងត្រូវរៀបចំយ៉ាងម៉េច បញ្ជាទៅអ្នកដូចជាតាមកងតូច តាមកងធំអីចឹង ។

ឈួន : បាទ! តាមវិវៈសេនាតូច វិវៈសេនាធំវា ។

ដានី : បាទ! ឲ្យរៀបចំធ្វើម៉េចឲ្យហើយក្នុងរយៈពេល៣ខែ ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : អានីនបញ្ជាចេញមកពីពូមក ឬក៏ចេញមកពីតារវាល?

ឈួន : ចេញមកពីតារវាល ។

ដានី : ចេញពីតារវាល?

ឈួន : នោះហើយ ។

ដានី : ចឹង ប៉ុន្តែតារវាលចេញមកពីខាងណាទៀត?

ឈួន : តារវាលចេះ ចាំមើលនិយាយទៅវាមានចេះតែវែងឆ្ងាយ ។ ព្រោះមេបញ្ជាការដូចតារហ៊ីន គាត់ចល័តប្រធានធំ គណៈតំបន់ គាត់ថាឥឡូវទិសដៅទំនប់កំបោរនេះ យើងវែងស្រែចម្ងុំ រួចក្នុងរយៈពេល៣ខែកន្លះឬក៏៤ខែ តើមិត្តទាំងអស់គ្នាហ៊ានប្តេជ្ញាថា ប៉ុន្មានខែរួច ។ ហើយ យើងម្នាក់ៗ ចង់បានគុណសម្បត្តិ ដូចតារវាល ដូចអីគាត់ចង់បានគុណសម្បត្តិដូចគាត់ដែរ ដល់គាត់ប្តេជ្ញាថាវែង៣ខែឲ្យរួច ។ ដល់ទិសដៅគេថា៤ខែ គ្រាន់គាត់សម្រេចថា៣ខែគឺឲ្យរួច ។ ដើម្បីយកដែលស្នាដៃ ។ ហើយប៉ុន្មានការដែលសម្រេច៣ខែនេះរួច កម្មវិធីយើងប្រមូល ធ្វើម៉េចឲ្យបានយកឲ្យរួចត្រូវទៅតាមផែនការរបស់យើង ។ បើសិនជាមិនគ្រប់ផែនការទេ វាត្រូវតែ៤ខែ យើងដូចមេបញ្ជាការខ្សោយ ដល់ហើយគេចង់យកអាខ្នាំង បានប្រជា ជនវាត្រូវទទួលការលំបាកនោះខ្នាំងដែរ ។

ដានី : ចឹងតារហ៊ីន គាត់ដាក់បញ្ជា ដូចជាពេល អានីនពេកប្រជុំ?

ឈួន : បាទ! ពេលប្រជុំ ។

ដានី : ពេលប្រជុំ គាត់ប្រាប់មក ដូចជាតារវាលគាត់អ្នកទទួលបញ្ជាការសមរម្យមិនទាន់ ៣-៤ខែចឹង ហើយតារវាល ពេលនឹងគាត់ពិភាក្សាជាមួយតារហ៊ីន តារអី តែ៣ខែទៅ៤ខែ អានីន ។

ឈួន : បាទ! នោះហើយ ដល់ពិភាក្សារួចបានដាក់ដូចយើងសម្រេចថា៤ខែរួចហើយ ក៏យើង សម្រេចសួរទៅមេបញ្ជាការសមរម្យមិជ្ឈាល ដូចជាអ្នកក្តាប់ចល័តផ្ទាល់ តើយើងអាច សម្រេចបាន ឬមិនបាន ។

ដានី : កាលនឹងពេលប្រជុំនឹង ឮដូចតារវាល តារហ៊ីននឹងប្រជុំជាមួយគ្នា?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ពីណាទៀតប្រជុំជាមួយគ្នា?

ឈួន : ពួក មានតាស្រួច ហើយភ្លេចឈ្មោះគាត់ តាឡាំ គេហៅតាយៀកៗ នៅអារក្សបាក់-ក ។

ដានី : តាឡាំ?

ឈួន : នោះឯង ។

ដានី : តាឡាំ តាស្រួច?

ឈួន : ហើយនោះ តាអីទៀតនៅខាង ខ្ញុំវាក្រែងឈ្មោះតេទៅ ។

ដានី : តាឡាំ តាតម្កើអីតេ?

ឈួន : តាឡាំ តាតមេបញ្ជាការក្នុងការដ្ឋានៗ ក្នុងចល័តតំបន់ដែរ ប៉ុន្តែអារនោះការដ្ឋានខាងស្រែខាងអីណា ។

ដានី : មេបញ្ជាការការដ្ឋាន?

ឈួន : ហ្នឹងហើយ ការដ្ឋាន អារក្សបាក់កយើង ។

ដានី : ខាងស្រែនឹងរបស់តំបន់ដែរ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ចុះតាស្រួច?

ឈួន : តាស្រួច ក៏ខាងស្រែដែរ ប៉ុន្តែលើកទំនប់ ប្រឡាយធ្វើស្រែនៅខាងសាលាក្រហម ត្រូវផ្គូផ្គងដើរអីនោះឯង កូនចៅតាស្រួច ។ ស្រួចឯងហើយដឹង បាត់មិនដឹង ស្រួចនោះក្មេងដូចខ្ញុំ ប៉ុន្តែគេហៅតែតាៗ ។

ដានី : ប៉ុន្តែតាស្រួចនៅខាងណា ខាងសាលាក្រហម?

ឈួន : សាលាក្រហម ។

ដានី : សាលាក្រហម?

ឈួន : បាទ! សាលាក្រហម ការដ្ឋានតំបន់ដែរ ។

ដានី : អានីត ប៉ុន្តែទទួលទិសតែខាងនឹងទេ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ប៉ុន្តែយើងបែកចែកគ្នាដាច់កាលនឹងដូចខាងតារាល់ តាអីផ្សេង ខាងទទួលកង ចល័ត?

ឈួន : បាទ! អានីត ពេលប្រជុំ គេដាក់ដូចថាកងចល័តលើកទំនប់៤ខែ ខុសហរណ៍៤ខែចិនណា ហើយខាងការដ្ឋាន ធ្វើស្រែធ្វើភ្នំ គេសម្រេចប៉ុន្មានខែជាស្ថាពរគេដាក់ដូចថា៤ខែ ។ ម្លោះហើយ គេឲ្យគណៈបញ្ជាការទាំងអស់ឡើងប្តេជ្ញា តើយើងសម្រេចប៉ុន្មានខែបានស្រេច ។ ដល់គេដាក់ឲ្យយើង៤ខែ យើង៦ខែ អានីតគេ៦ខែ ខ្លះគេ៦ខែកន្លះទៅតាមបញ្ជាការរៀងខ្លួន ដឹងខ្លួន ។

ដានី : ប្រជុំតែប៉ុន្តែនឹងទេ តែតាហ្នឹង តារាល់ ពូ តាឡាំ?

ឈួន : តាស្រួច ។

ដានី : ហើយនឹងតាស្រួច?

ឈ្នួល : បាទ! ហើយឈ្មោះទៅមួយទៀត ខ្ញុំភ្លេចៗរកនឹកមិនឃើញ យូរៗបាទនឹកឃើញ នោះ គាត់នៅការដ្ឋានខាងដាំកប្បាស ។

ដានី : ខាងដាំកប្បាស?

ឈ្នួល : បាទ! ខាងដាំកប្បាស ខាងពោត ខាងសណ្តែកដី នោះខាងអ្នកក្រុះយើងនៅប៉ុស្តិ៍ចាស់ គាត់នៅជាមួយក្រុសម្បត្តិ ។

ហ៊ុយ : សុខ សម្បត្តិ?

ឈ្នួល : នោះហើយ ។

ហ៊ុយ : សុខ សម្បត្តិនាយកសាលាកណ្តាល ។

ឈ្នួល : នោះហើយ ។

ដានី : ខាងដាំកប្បាស ។ ចុះគណៈតំបន់មានតែតាហ៊ុនមួយ គាត់ចូលប្រជុំ?

ឈ្នួល : បាទ! មានតែតាហ៊ុនមួយ ។

ដានី : អត់មានពីណា?

ឈ្នួល : អត់មានរង អត់មានឃើញរងឃើញអីទេ ប្រជុំប៉ុន្មានសារ ឃើញតែគាត់មួយ ។ គាត់នោះ និយាយពិរោះណាស់ យូរទៅពិរោះទៅៗ ។

ដានី : ពីណាទេ?

ឈ្នួល : តាហ៊ុន ។

ដានី : តាហ៊ុន?

ឈ្នួល : កំពូលអ្នកចេះ មិនមែនអ្នកល្ងង់ណា ។

ដានី : គាត់មកពីណាមក?

ឈ្នួល : ថាមកពីតាកែវដែរ ។

ដានី : តែគាត់អី! បាទន័យថាគាត់អ្នកចេះរៀនសូត្រមកពីណាមក?

ឈ្នួល : ទេ! មិនដឹងចេះរៀនសូត្រមកពីខាងណាមក ប៉ុន្តែគាត់និយាយនោះ គេក៏រិតអ្នកចេះ មិន មែនអ្នកល្ងង់ទេ អ្នកល្ងង់និយាយផ្សេង ព្រោះនិស្សិតបញ្ញាវ័ន្តអី ដែលបញ្ជូនមកពីភ្នំពេញ ចុះចូលក្នុងចល័តនោះ គាត់ហៅទៅប្រជុំទាំងអស់ ។

ដានី : គាត់ហៅប្រជុំ?

ឈ្នួល : អី! ឲ្យតែពួកបញ្ញាវ័ន្តចុះមក គាត់ហៅទៅប្រជុំ គាត់និយាយ ខ្ញុំស្តាប់ទៅពិរោះណាស់ គេ អ្នកចេះៗនិយាយ ។

ដានី : ចុះពេលដែលប្រជុំនឹង គាត់វាមានទទួលបានការមកពីណាទៀត ឬក៏គាត់រៀបចំដែរ
ការខ្លួនគាត់ ដូចជាពេលលើកទំនប់ ពេល?

ឈួន : ទេ! មិនដឹងទេ អា នោះអត់ដឹងទេ ចេញពីខ្លួនគាត់ទៅបណ្តោយ ។

ដានី : គាត់អត់មានអីអង្គការ ឬខាងមជ្ឈឹម ឬក៏ខាងណាមក?

ឈួន : អត់ទេ ចេញពីគាត់តែម្តង ។

ដានី : ចេញពីគាត់?

ឈួន : នោះហើយ ចេញពីតំបន់ ។

ដានី : ចុះពីខាងភូមិភាគមក ដូចជាតាមូល សម្បត្តិ តាញឹមអី គាត់មានដែលចូលប្រជុំជាមួយ?

ឈួន : អត់ទេ ពេលភូមិភាគ គេចង់ប្រជុំ គេប្រជុំគណៈតំបន់ គេហៅគណៈតំបន់ប្រជុំកន្លែងគេ
ហើយតូចតាចដូចយើងចេះអត់ដែរដឹង ។

ដានី : អត់ដែរ?

ឈួន : បាទ! អត់ដែលដឹង ។

ដានី : ប៉ុន្តែ គាត់ដែលចុះមកប្រជុំអី?

ឈួន : អត់ទេ អត់ដែលចុះទេ ។

ដានី : អូ! អត់ដែរមកទេ?

ឈួន : នោះ ។

ដានី : បាទ! អី! ចឹងពូជូចការចាប់ផ្តើមដំបូងពីឆ្នាំ៧៦ ពេលពូជូទទួលបានជាអនុបញ្ជាការអីនឹង
កាលនឹងយើងចាប់ផ្តើមដំបូងទំនប់ណាដែរ?

ឈួន : ទំនប់កំប្រា ។

ដានី : ទំនប់កំប្រា ពីណាទៅណា កំប្រា?

ឈួន : ពីកំប្រាមកភ្នំស្រែះ ។

ដានី : ពីកំប្រាមកភ្នំស្រែះ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ប្រវែងប៉ុន្មាន?

ឈួន : ១៣គីឡូ ។

ដានី : ១៣គីឡូ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : អានីលើកប៉ុន្មាន?

ឈួន : លើក៣ខែរួច ។

ដានី : ១៣កីឡូពីកំបោរមកស្រះនឹង លើកទី៣ប៉ុន្មាន កំពស់ប៉ុន្មានទៅ?

ឈួន : ខ្លួន៥ម៉ែត្រ បាត១០ម៉ែត្រ ។

ដានី : ខ្លួន៥ម៉ែត្រ ដល់បាត១០ម៉ែត្រ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : អានីនីតាហ្វីន គាត់ដាក់ដែនការមកដែរ មកដំបូងដូចគារវាល ដូចពូ ជាអ្នកផ្ដើមគំនិត?

ឈួន : ទេ! គាត់ដាក់ឲ្យលើកទំនប់ ប៉ុនការបច្ចេកទេសយើងរៀបចំ យើងរៀប២នាក់គារវាល ។

ដានី : រៀប២នាក់គារវាល?

ឈួន : នោះឯង ។

ដានី : ប៉ុន្តែកន្លែង ដូចយើងជ្រើសរើសកន្លែងពីកំបោរមកស្រះនឹង តាហ្វីនគាត់ដាក់ដែនការ ត្រូវលើកពីកំបោរមកស្រះ ឬក៏គារវាលហើយពូជាអ្នក ជ្រើសទីតាំង?

ឈួន : តាហ្វីនៗ គាត់ដាក់ថាចាប់ពីកំបោរមកស្រះ គឺធ្វើម៉េចឲ្យចំវត្តស្រះ គេនិយាយយកទិស ដៅឲ្យចំវត្តស្រះ គេនិយាយយក ទិសដៅឲ្យចំមវត្តស្រះ ។ ចេញពីភ្នំកំបោរមកឲ្យចំស្រះ នឹងក៏នាំគ្នាតាំង ។ ខ្ញុំមុនដំបូងខ្ញុំតាំងខុសពីដំបូង បានដកម៉ាសារទៀត ក្រោយមកខ្ញុំហៅអ្នក ភូមិកណ្តាលទៅនៅជាមួយខ្ញុំ ប៉ុន្មាននាក់ ពួកអាយុន ពួកអីអាបូរី អារូង ពួកអាចន ពួកអី ហៅជាមួយខ្ញុំ ពួកគារវាន់ អាតៃ ខ្ញុំហៅទៅនោះ ។ ពួកនោះវាមានទេះក្របីធំៗសម្រាប់ ដឹកបូស្សី ។ ហើយពួកយុន ពួកអី ។

ដានី : ដល់ពេលពួកវាចឹងហើយ ពេលខ្លួន៥ម៉ែត្រ បាត១០ម៉ែត្រ?

ឈួន : បាត១០ ។

ដានី : បាត១០ កំពស់ប៉ុន្មាន?

ឈួន : បាទ! កំពស់២ម៉ែត្រ តាមសភាពទឹក ។

ដានី : ចឹងយើងប្រើកម្លាំងប៉ុន្មានដើម្បីលើក៣ខែឲ្យហើយ?

ឈួន : កម្លាំងកាលនោះ ការដែលខ្ញុំសរុបកម្លាំងនោះវា៦៥០០ នាក់ ។

ដានី : ៦៥០០ នាក់?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ១៣កីឡូ ។ រយៈពេល៣ខែនោះ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ហើយអានីនីបន្ទាប់ពី ។ ចឹងបន្ទាប់ពីចប់ពីទំនប់កំបោរនឹងហើយយ៉ាងម៉េចទៀត?

ឈួន : អត់ទាន់ចប់ទេ ចាំមើលបានលើកទំនប់កំបោរបានពាក់កណ្តាលនេះ ឲ្យលើកពីស្ទាច់ ពីចារ
គោកទឹម មកទាំងកាំទៀត ។ អានោះ ១៨គីឡូ ។ បានតារ៉ាល់ដកខ្ញុំចេញពីកំបោរនេះ ឲ្យ
រៀបចំនៅនោះ គាត់នៅនេះ ខ្ញុំនៅនោះ ។

ដានី : នៅណាទៅ នៅចារគោកទឹម?

ឈួន : គោករំចេក ទំនប់គោករំចេក ។

ដានី : គោករំចេក ទំនប់គោករំចេក?

ឈួន : បាទ ។

ដានី : យ៉ាងម៉េចទៅទំនប់គោករំចេក?

ឈួន : នៅគោករំចេក វាបណ្តោយ១៨គីឡូ ប៉ុនកម្លាំងមានតែ៤០០០នាក់ ។ មាន៤៥០០
ហើយអាសានី៣គ្រឿង អាឈូស សានីឈូស៣គ្រឿង ។ ហើយគាត់ហៅខ្ញុំឲ្យប្តេជ្ញា ៣ខែ
ឲ្យរួចដូចគ្នា ។

ដានី : ម៉េចទៅ ប្តេជ្ញាអត់?

ឈួន : ទេ! ខ្ញុំមិនហ៊ានប្តេជ្ញាទេ ខ្ញុំអត់ហ៊ានប្តេជ្ញាព្រោះកម្លាំងតិច បើកម្លាំងច្រើនខ្ញុំហ៊ាន ដល់
ហើយរួចក្រោយតើ មិនរួចមុន ។

ដានី : រួចក្រោយ៣ខែ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ១៨គីឡូ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ខ្នង៥ម៉ែត្រ បាត១០ម៉ែត្រដូចគ្នា កំពស់២ម៉ែត្រដូចគ្នា?

ឈួន : បាទ! ដូចគ្នា ។

ដានី : ពីណានឹង ពីគោករំចេក?

ឈួន : ពីគោករំចេក ។

ដានី : ទៅណា?

ឈួន : ទេ! និយាយពីដើមខាងកើតពីចារ គោកទឹម ។

ដានី : បាទ! ពីចារ គោកទឹម ។

ឈួន : ចារ គោកទឹមរហូតដល់ទាំងកាំ ។

ដានី : ដល់ទៀនកាំ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : តែក្នុងឃុំគោករំចេក?
 ឈួន : គោករំចេក នៅខាងស្រុកភ្នំស្រុក ។
 ដានី : ចុះលើកប៉ុន្មានខែអាទិត្យ ពីខែប៉ុន្មានដល់ខែប៉ុន្មាន?
 ឈួន : លើក៤ខែជាង ។
 ដានី : ៤ខែជាង?
 ឈួន : បាទ!
 ដានី : ពីឆ្នាំណាមក?
 ឈួន : លើកឆ្នាំដំណាលគ្នានឹងឯង ដំណាលគ្នានឹងទំនប់កំបោរនោះឯង មុនក្រោយខុសគ្នាម៉ាខែ
 កន្លះ ។
 ដានី : ម៉ាខែកន្លះ?
 ឈួន : បាទ!
 ដានី : ចឹងចប់ៗ ថ្ងៃណាទៅ?
 ឈួន : ដល់ថ្ងៃចប់នេះអត់ដឹងដែរ ។
 ដានី : អត់ដឹងដែរ?
 ឈួន : បាទ! ព្រោះខ្ញុំលើកមិនទាន់ចប់ដង គេទុកអាសានីឲ្យនឿយណា ។ ទុកអាសានីឲ្យបង្ហើយ
 ដកកម្លាំងពួកខ្ញុំទាំងអស់ ទាំងកម្លាំងកំបោរ តាំងកម្លាំងពួកខ្ញុំនេះ ឲ្យសំរុងជួយដាក់ប្រាសនៅ
 ភ្នំកងរ៉ា ។
 ដានី : នៅភ្នំកងរ៉ា?
 ឈួន : បាទ! ទៅធ្វើចំការកប្បាសម៉ាចំនួន ។
 ដានី : ដកទៅនឹងឆ្នាំណា ដកទៅចំការកប្បាស ខែប៉ុន្មានទៅ ឆ្នាំណា ខែប៉ុន្មាន?
 ឈួន : ទៅមើលបើមិនខែ៧ ខែ១០ ។
 ដានី : ខែ៧ ខែ១០ ឆ្នាំ?
 ឈួន : ឆ្នាំ៧/៦នោះឯង ។
 ដានី : ៧/៦ដកកម្លាំងទាំងអស់ម្ចាស់ទាំងកំបោរ ពីកំបោរនឹងគោករំចេក?
 ឈួន : បាទ!
 ដានី : គោករំចេកទៅដាក់ប្រាសនៅ?
 ឈួន : ភ្នំកងរ៉ា ។
 ដានី : ភ្នំកងរ៉ានៅណា?

ឈ្មួង : ភ្នំក្នុងវាំងខាងជើងស្វាយ ។

ដានី : បាទ?

ឈ្មួង : ខាងជើងស្វាយ ។

ដានី : ខាងជើងស្វាយ?

ឈ្មួង : បាទ! ខាងជើងស្វាយ ។

ដានី : កប្បាសច្រើន ដកកម្លាំងទៅ បើសរុបទៅ ពូថាមិញ?

ឈ្មួង : ច្រើនៗ ។

ដានី : ម៉ែននាក់?

ឈ្មួង : ម៉ែននាក់ជាង ដីរាប់ហិចតាដែរ ។

ដានី : ដំរយៈពេលប៉ុន្មានទៅនៅនោះ?

ឈ្មួង : ទៅដាំប្រហែលម៉ាខែជាងដំរួច ។

ដានី : បាទ! ដំរួចម៉ាខែជាង?

ឈ្មួង : បាទ!

ដានី : ដល់ពេលរួចទៅធ្វើម៉េចទៀតទៅ?

ឈ្មួង : ដល់រួចទៅ បានដកកម្លាំង ចូលតាមកន្លែងសមរក្សាមីក្នុងគោករំចេក ប៉ុន្តែដកកម្លាំងនោះ ដកយកតែកម្លាំងចាស់ដែរណា កម្លាំងចាស់ៗ រឹយកណ្តាលឲ្យបិទអូរស្ទាច ។

ដានី : បិទអូរស្ទាចម៉េច?

ឈ្មួង : បិទកាត់អូរនោះ ទំនប់កាត់អូរ ។

ដានី : ធ្វើទំនប់កាត់អូរមួយទៀត?

ឈ្មួង : បាទ! កាត់អូរស្ទាចនេះ ព្រោះទំនប់ដែលលើកនោះ វាចំវាមានអូរនៅចំយើងលើកៗ អា អត់អូរសិន ដល់អាមានអូរយើងទុកចោល ។ ដល់លើកអាអត់អូររួចហើយនេះ អាឡែងដាំ កប្បាស ដកពីដាំកប្បាសវិញបានឲ្យចូលកម្លាំងលើកបិទអូរៗទាំងកាំនេះមួយ អូរនេះមួយ អូរៗដកបិទទៅ ។

ដានី : ដកបិទហើយម៉េចទៀតទៅ?

ឈ្មួង : បាទ! ដល់ក្រោយមកបានគេដកធ្វើនោះទៅ បានគេឲ្យខ្ញុំនេះទៅរៀបចំអាងត្រពាំងថ្ម ។

ដានី : ពេលណាដែលទៅរៀបចំអាងត្រពាំងថ្ម?

ឈ្មួង : ទៅក្នុងខែ១១ ស្រូវចេញ ។

ហ៊ុយ : ស្រូវចេញខែ១១ ខែ១២ ។

ឈួន : បាទៗ ស្រូវចេញខែ១២នឹងឯង ខែ១២វាស្រូវមិនទាន់នេះទេ វាចូលដំណើរខែ១០ ខែ ១១នោះឯង ។

ដានី : ខែ១១ ១២ ៧៦នឹង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ៧៦យ៉ាងម៉េចទៅពូ?

ឈួន : បាទ! ដល់ទៅរៀបចំទំនប់កំបោរនេះ ដូចជាខ្ញុំអាងត្រពាំងថ្មនេះ ខ្ញុំជាបញ្ជាការសមរក្សមី កេត្យខ្ញុំទៅត្រួសត្រាយមុន ។

ដានី : ទៅត្រួសត្រាយមុន?

ឈួន : បាទ! ខ្ញុំទៅត្រួសត្រាយមុន ទៅគ្នា៦នាក់ ទៅនាំខ្មោចអាគុយទៅ ស្ងៀម ។

ដានី : បាទ! ចេះពូខ្ញុំចង់ដឹងពីដំបូងតិច ដំបូងពេលដែលមុននឹងទៅរៀបចំនឹង ពូមានទៅប្រជុំអ៊ីសិន ដែរអត់?

ឈួន : ទេ! គេហៅខ្ញុំទៅប្រជុំដែរ ។

ដានី : បាទ! កាលនឹងមានពីណាខ្លះ ដែលមុននឹងទៅរៀបចំអាងត្រពាំងថ្ម?

ឈួន : ទៅប្រជុំនោះមានភាហ៊ីងៗ កាត់ជាប្រធាន គណៈតំបន់នោះ ភារ៉ាល់ ហើយខ្ញុំ ។

ដានី : ភារ៉ាល់ ហើយពូ?

ឈួន : បាទ! ៣នាក់នឹងឯង ។

ដានី : កាលនឹងដូចជា កាលពេលនឹង ពេលប្រជុំនឹងមានដែនការយ៉ាងម៉េចដែរ ដូចជាដំបូងយើង អត់ទាន់ ពេលដែលប្រជុំនឹងយើងអត់ទាន់ដឹង?

ឈួន : បាទ! អត់ទាន់ដឹងទេ ហៅទៅប្រជុំតែ៣នាក់ ប៉ុន្តែកម្លាំងម៉ាចំនួននោះមិនទាន់ដកចេញពីកងវ៉ា អស់ទេ ។ ដល់ហៅទៅប្រជុំទៅគេ ព្រោះអង្គការខាងលើឲ្យយើងរៀបធ្វើ មុនដំបូងអត់មាន ធ្វើអាងទេ កេត្យយើងធ្វើដូរដើម្បីទៅស្រុកថៃ ។ ឲ្យធ្វើចរន្តអគ្គីសនីបញ្ជាទឹកឲ្យទឹកនេះវាវត់ ចេញពីនេះទៅរហូតទៅដល់ស្រុកថៃស្រែណូយនោះឯង ។

ដានី : ស្រែណូយខាងវ៉ារិន ខាងស្ងៀមរាបនេះនឹង?

ឈួន : ទេ! ស្រែណូយយើងខាងនេះ ។

ហ៊ុយ : ស្រែណូយយើងខាងបន្ទាយឆ្មារ ។

ឈួន : កោករមៀត ស្រែល្អ ។

ដានី : បាទៗ ច្រឡំស្រែណូយ ។

ឈួន : អូ! ដូនណូយនោះឯង ខ្ញុំច្រឡំស្រែណូយ ។

ដានី : ដូនណូយ ?

ឈួន : បាទ! ដល់ទៅ ខ្ញុំធ្វើការនោះ២ខែ ខ្ញុំដើរតំរង់២ខែ ដល់ដើរតំរង់ទៅចំទិសដៅអស់ហើយ រាយការណ៍ ទៅស្រាបៀរគេប្រែផែនការថា មិនបានធ្វើទេ ឲ្យធ្វើជាអាជីវករវិញ ឲ្យធ្វើអាជីវករ គ្រព្រាងថ្មវិញទៅ ។ បានឲ្យយកកម្មវិធីទៅលើកហើយ លើកបាន៣ថ្ងៃ លើកនៅភ្នំកូនខ្លែង លើកចោលនៅ ។

ដានី : ចុះលោកពូ ចុះពេលប្រជុំដំបូងប្រជុំជាមួយសាហ៊ីន តារាវល់ ហើយលោកពូនឹង កាលនឹង ប្រជុំពេលណាខែណា ឆ្នាំណាដែលប្រជុំថា?

ឈួន : ដែលប្រជុំខែ១០នឹង៦ ដើមខែវស្សា ខែ១០ ។

ដានី : ប្រជុំខែ១០នឹង ប្រជុំខែ១០ ៧៦នឹង ប្រជុំដំបូងសាហ៊ីនថា អង្គការខាងលើ ឲ្យយើងរៀប ចំធ្វើដូរ?

ឈួន : បាទ! ធ្វើដូរ ។

ដានី : ធ្វើដូរចាក់ទៅថៃ?

ឈួន : ចាក់ទៅថៃ ។

ដានី : ធ្វើដូរពីត្រង់ណាទៅត្រង់ណា?

ឈួន : ធ្វើដូរនេះឲ្យធ្វើចាប់ពីសំរោង កំណាំ ណាំតារាវ ។

ដានី : សំរោង ណាំតារាវ ខាងត្រពាំងថ្មនឹង?

ឈួន : បាទ! ឲ្យរហូតដល់ដូនណូយ ។ ដល់ដូនណូយនេះ ហើយឲ្យខាងសៀមរាបគេចាប់ពីនេះរហូត ទៅអង្គរវត្តចេះ គេឲ្យធ្វើទៅចេះតគ្នា ។

ដានី : កាត់មាននិយាយថា អង្គការលើដែលថាដាក់បញ្ជាឲ្យធ្វើដូរនឹង អង្គការលើណា ខាងណា?

ឈួន : អង្គការខាងលើស្តីគេហៅ០ អី បងគណៈមជ្ឈិមបក្ស ។

ដានី : គណៈមជ្ឈិមបក្ស បានន័យថាមកពីភ្នំពេញមក?

ឈួន : បាទ! គណៈមជ្ឈិមបក្សប៉ុលពតនោះ៦៧ គណៈមជ្ឈិមបក្ស ។

ដានី : កាត់ថាបងគណៈមជ្ឈិមបក្សឲ្យធ្វើដូរ?

ឈួន : នោះ៦៧ ។

ដានី : ថាឲ្យធ្វើដូរពីត្រពាំងតារាវមិញ?

ឈួន : បាទ! ពីណាំតារាវ ។

ដានី : ពីណាំតារាវៗ ចាក់ទៅរហូតដល់ដូនណូយ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ដូនណូយៗ នៅកន្លែងណា ?

ឈួន : ដូនណូយនៅព្រំដែនថៃ ខាងលិច ព្រំដែនខាងលិច នៅក្នុងស្រុកស្វាយចេក ។

ដានី : បាទ! ទៅដល់ស្រុកស្វាយចេក ។ ហើយពីខាងសៀមរាប គេធ្វើពីដូនណូយមកអង្ករវត្ត?

ឈួន : ទេ! ខាងសៀមរាបគេធ្វើពីណាំតារ៉ាចេះទៅអង្ករវត្ត ទៅចេះវិញ ព្រោះវាតំបន់ខ្ពស់ស្នា ។

ដានី : យើងចាក់ពីណាំតារ៉ាទៅដូនណូយ ហើយពីខាងសៀមរាបគេធ្វើពីណាំតារ៉ាទៅខាងអង្ករវត្ត?

ឈួន : បាទ!

ដានី : បានន័យថាដូនណូយនឹងដូចណូយនឹង នៅព្រំដែនថៃជាប់ព្រំដែនថៃ?

ឈួន : បាទៗ ។

ដានី : បានន័យថាធ្វើនឹង ដើម្បីឲ្យមានដូនពីថៃមកចូលមកណាំតារ៉ា បានចាក់មកអង្ករវត្ត ។

ឈួន : បាទ! ដូនណូយនេះឆ្លងតែដូនណូយមក ល្បឿកស្វាយៗថៃ ។

ដានី : កាលនឹងដៃនៃការប្រជុំនឹង គេមានគម្រោងថាត្រូវធ្វើដូនទទឹងប៉ុន្មាន អ៊ីយ៉ាងម៉េចដែរកាលនឹង?

ឈួន : កាលដែលធ្វើនោះ ប៉ុន្តែដូចអត់ទាន់ច្បាស់ដែរ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែនិយាយថាគេធ្វើដូនទេក្លែងទេ ។

ដានី : គេថាធ្វើដូនទេក្លែង?

ឈួន : នោះហើយ ។

ដានី : ធ្វើដូនទេក្លែង?

ឈួន : នោះឯង ។

ដានី : ធ្វើដូនទេក្លែងពីណាំតារ៉ាទៅ?

ឈួន : បាទ! នោះឯង ធ្វើដូនទេក្លែង ។

ដានី : ធ្វើដូនទេក្លែង ។ តារាហ៊ុនតាតនិយាយប្រាប់ថា ខាងគណៈមជ្ឈិម ?

ឈួន : គណៈមជ្ឈិមបក្ស ។

ដានី : គណៈមជ្ឈិមបក្សនឹង អ្នកឲ្យធ្វើ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : មានប៉ុល ពត ?

ឈួន : ប៉ុល ពត នឹងឯងគណៈមជ្ឈិមបក្ស ។

ដានី : មានពួនន ជា អីដែរអត់?

ឈួន : ទេ អត់ពួន ។

ដានី : ប៉ុន្តែគាត់និយាយថា គណៈមជ្ឈឹមបក្ស ប៉ុន្តែអត់មនោឈ្មោះពីណាទេ?

ឈួន : ហ្នឹង អត់មានថាឈ្មោះពីណាទេ ព្រោះខ្ញុំដឹងថា គណៈមជ្ឈឹមបក្សនឹង មុខតែ ប៉ុល ពត ហើយ ព្រោះដែលធំជាងគេក្នុងម៉ាស្រុកខ្មែរ ។ ប៉ុន្តែមិនដឹងជានរណា អានេះខ្ញុំថា ។

ដានី : ចឹងគេឲ្យដូចជាធ្វើដូរនឹង គេឲ្យយើងធ្វើរបៀបម៉េច ព្រោះគេធ្វើទេភ្លើង យើងត្រូវមាន បច្ចេកទេសអីគេ?

ឈួន : បាទ! អានេះគេឲ្យយើងតំរង់ឲ្យត្រង់រួច គេឲ្យយើងលើកដីធ្វើដូរ ដល់អាគ្រឿងដែកគ្រឿង អីគេ អានោះតាមគេធ្វើក្រោយយ៉ាងណា យើងអត់ដឹង ។

ដានី : បាទធ្វើចឹង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : គេឲ្យយើងតំរង់ៗយ៉ាងម៉េចអានឹង?

ឈួន : តំរង់យកឲ្យត្រង់ ។

ដានី : តំរង់យកឲ្យត្រង់?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ឲ្យត្រង់ចាក់ចេញពីណាតារទៅដូនណូយនឹង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ប៉ុន្តែនគីឡូពីនឹងទៅ?

ឈួន : អូ! ច្រើនណាស់ ភ្លេចហើយ ភ្លេចប៉ុន្តែនគីឡូ ភ្លេច ។ ព្រោះខ្ញុំតំរង់ឡើងដេកក្នុងព្រៃឡើង កន្លះ ។

ដានី : តែម្នាក់ឯងទេ តំរង់នឹង?

ឈួន : ៦ នាក់ ។

ដានី : ៦ នាក់ ពីណាខ្លះដែលអ្នកតំរង់?

ឈួន : ភាស្យឺន អាអន្តិតអាង ហើយអាស្យឺម អាធុយនោះឯងសុទ្ធតែ ។

ដានី : អ្នកតំរង់?

ឈួន : នោះឯង ការងារខ្ញុំហៅទៅដូចថាគ្នាឯង ស្រុកឯង ។

ដានី : ចុះពេលប្រជុំមានតែគ្នា៣នាក់នឹង អត់មានពីណាផ្សេង?

ឈួន : បាទ! ៣នាក់ប៉ុន្តែនោះ ។

ដានី : ប្រជុំនោះគ្រាន់ដាក់ផែនការអីនឹង ប្រជុំយ៉ាងម៉េច ដាក់ផែនការឲ្យយើងលើកដូរ លើកអី រយៈពេលប៉ុន្មានដែរ?

ឈួន : ទេ! អត់ទាន់ដាក់ដែនការងាររយៈពេលប៉ុន្មានទេ ឲ្យតែតំរង់ឲ្យបានសិន ព្រោះក្នុងការតំរង់នោះ ខ្ញុំហារណ៍ថា ខ្ញុំតំរង់ចេញពីភូមិដូនជ្រៃចេះ សំដៅទៅបឹងឃ្នាំង ឲ្យអ្នកដូនជ្រៃនេះ ឯងឆ្ការព្រៃឲ្យខ្ញុំឲ្យឆ្ការរហូតទៅដល់ពាក់កណ្តាលវាល ។ ឲ្យអ្នកដូនជ្រៃមកវិញ ឲ្យភូមិបឹងឃ្នាំងនេះយកកម្មវិធីមកឆ្ការបន្ត ព្រោះខ្ញុំទៅគ្រាន់អ្នកតំរង់ ហើយនឹងបញ្ជាពួកនោះឲ្យឆ្ការប៉ុននោះឯង មិនបានទៅធ្វើអីខ្លួនឯងទេ តែយប់ត្រង់ណា ដេកត្រង់នោះ ។

ដានី : ចុះកាលនោះយើងយកអីតំរង់?

ឈួន : តំរង់ ត្រីវិស័យ ។

ដានី : ត្រីវិស័យ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : យើងដាក់យ៉ាងម៉េច យើងអត់ចេះបច្ចេកទេស ខ្ញុំចេះឆ្ងល់តិច?

ឈួន : ត្រីវិស័យនោះ យើងដូចត្រីវិស័យវាមិនវិល សញ្ញាទិសជើង ខ្នាហារណ៍ជើង ដឹងថាចង្កុរទៅជើងហើយ យើងវង់ទៅណាដឹងថាជើងហើយ ដល់ហើយយើងតំរង់យកលិចកើត ឲ្យតែឃើញអានេះទៅជើងហើយ លិចកើត យើងតំរង់ ។

ដានី : ត្រីវិស័យចឹង?

ឈួន : បាទ! ប៉ុន្តែត្រីវិស័យនោះមិនមែនដូចគ្នាចេះទេ មានទ្រទិចនេះវាតែមួយ ។

ដានី : ដូចជាខាងលិចខាងកើត ខាងជើង ខាងត្បូង?

ឈួន : បាទ! យើងតំរង់ធ្វើម៉េច ឲ្យតែទ្រទិចនេះត្រង់ទៅជើង គឺចំហើយលិចកើត ។

ដានី : យើងប្រើត្រីវិស័យប៉ុន្មានគឺឡូ យើងតំរង់ម្តងៗ?

ឈួន : បាទ! ដូចជាយើងចំណាយដូចជា ប្រហែលជាម៉ាតឡូ ឬកន្លះគឺឡូ យើងដាក់មួយ ដាក់ម្តងហើយដាក់ម្តង ចំដើមឈើណាកាប់ដើមឈើនោះ បើចំអាដើមឈើធំចេះយើងតំរង់មិនកើតកាប់វាមិនបាន វាធំពេក ដល់កាប់មិនបានខាងនេះយើងតំរង់ថយមកក្រោយចេះៗ ថយមកបានចាក់យកចំហៀងចេះ នេះចាក់ចំហៀង ចាក់ទៅចេះអានោះចាក់មក ត្រូវគ្នាបណ្តោយ ។ ដល់កាប់ដើមឈើចេញទៅត្រង់ភ្នំ ចំជ្រកកេមួយ ។ ចំជ្រកឲ្យរើជ្រក ។

ដានី : ជ្រកស្រូវ?

ឈួន : ជ្រកស្រូវ ។ ចំនៅភូមិថ្មី ខាងលិចទ្រា ។

ដានី : ចុះការតំរង់ៗ ការនេះនឹងបានរយៈពេលប៉ុន្មាន បានដូរដែនការវិញ?

ឈួន : ខ្ញុំទៅ ជាងកន្លះខែ វាចូលម៉ាខែជាង ការដែលទៅមកៗ រួចបានហៅកម្លាំងទៅលើកហើយ គាត់ឲ្យកម្លាំងទៅលើកបាន៣ថ្ងៃ ដកថាដែនការកែប្រែត្រូវធ្វើអាណតិកិច្ច ។ ដល់ហើយដក កម្លាំងមក ។

ដានី : ចឹងបានន័យថា ពូបានប្រមូលយកកម្លាំងទៅលើកដី ប្រុងធ្វើដូរពីដូនណាយនឹង លើកបាន៣ ថ្ងៃហើយ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ចឹងឆ្ការព្រៃអស់ហើយ កន្លែងដូរ?

ឈួន : ឆ្ការអស់ហើយ ។

ដានី : ឆ្ការអស់ហើយ យើងតំរង់អ្វីរួច យើងឆ្ការ?

ឈួន : អី! តំរង់រួច ឡើងនាំកម្លាំងទៅលើក ។

ដានី : បាន៣ថ្ងៃហើយ?

ឈួន : បាទ! លើកបាន៣ថ្ងៃហើយ គេថាអូ! ដកកម្លាំងមកធ្វើអាណតិកិច្ចទៅក៏ដីដែលលើកហើយក៏ នៅសព្វថ្ងៃនោះឯង ខាងជើងស្រះតាបាប់ភ្នំកូនខ្លែង ។

ដានី : ដល់ចឹងប្រជុំម៉ាសារទៀត?

ឈួន : អត់ប្រជុំទេ គេសម្រេចថាលើក ព្រោះខាងសៀមរាបគេលើកពីនោះហើយ វាត្រូវខ្សែគ្នា ណា ។ ខាងសៀមរាបគេលើកចេញមកពីសែនសុខ ចេញមកពីអង្គរ តំរង់អាដូរចាស់ ដូរ បូរណណា តំរង់មកចំអាណតិកិច្ចនោះឯង ។ នេះបានតេឲ្យធ្វើអាណតិបណ្តាយ ។

ដានី : ចឹងអាណតិកាលដែលយើងដូរដែនការពេលធ្វើដូរមកធ្វើអាណតិ យើងមានប្រជុំម៉ាសារទៀត ដែលអត់?

ឈួន : ទេ! ប្រជុំ អាអ្នកធំៗ គេប្រជុំរួចហើយ ។

ដានី : ពីណា អ្នកធំណាមកប្រជុំ?

ឈួន : ពួកតារាល់ ពួកអីដែលគាត់មិនបានទៅជាមួយខ្ញុំ ខ្ញុំនៅឯព្រៃនេះខ្ញុំអត់ដឹង ដល់មកស្រាប តែគេបញ្ជាប្រាប់ថា “ឥឡូវឈួនឯងត្រូវនាំកម្លាំងយើងរៀបចំធ្វើអាណតិកិច្ច ។ ឥឡូវត្រៀម ខ្សែត្រៀមដាក់កម្លាំងលើកអាណតិ ។” បានខ្ញុំក៏រៀបចំខ្សែត្រៀម ។

ដានី : ចឹងតារាល់ តាហ៊ុន គាត់ប្រជុំម៉ាសារទៀតហើយ?

ឈួន : បាទ! គាត់ប្រជុំប៉ុន្មានសារទេ ព្រោះខ្ញុំវាអត់ដឹងដែរ ។

ដានី : ប៉ុន្តែអាណតិ មានដែនការដូរពីខាងមជ្ឈិមបក្សមក ដូរឲ្យមកធ្វើអាណតិកិច្ច ឬក៏ត្រឹមតាហ៊ុន នឹង គាត់ដូរ?

ឈ្មួញ : ទេ! ពីលើនឹងឯងដូរ ។

ដានី : ពីលើណា ពី?

ឈ្មួញ : ពីគណៈមជ្ឈិមបក្សនឹងឯង គាត់ដូរ ។

ដានី : ដល់ពេលអ្នកដែល អានីតព្រះសុំហើយ ប្រហែលមិនមែនគាហ្មឺនគាត់អ្នកដូរខ្លួនឯង?

ឈ្មួញ : អត់ទេ អត់មានគាហ្មឺនទេ មកពីគណៈមជ្ឈិមបក្សបញ្ជាមកឲ្យគាហ្មឺនរៀបចំ ។

ដានី : ការធ្វើដូរដំបូងគាហ្មឺន គាត់អ្នកនិយាយដូរខ្លួនឯងថា មជ្ឈិមបក្សអ្នកនេះចឹង?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ពួកដូរម៉ែ?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ដល់ពេលមកធ្វើអាងត្រពាំងថ្មនេះវិញ តារ៉ាល់ ប្តីគាហ្មឺន អ្នកប្រាប់ឲ្យពួកកម្លាំងមកធ្វើ?

ឈ្មួញ : តារ៉ាល់ ។

ដានី : តារ៉ាល់?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : តារ៉ាល់ គាត់ថាម៉ែចកាលនឹង?

ឈ្មួញ : ឲ្យយើងដកកម្លាំងមកធ្វើអាងត្រពាំងថ្មនេះវិញ ។

ដានី : ឲ្យដកមកធ្វើអាងត្រពាំងថ្មវិញ?

ឈ្មួញ : បាទ! បានខ្ញុំក៏ដកកម្លាំងមកវិញ ។

ដានី : ចុះពួកមានសួរហេតុដល់ ម៉ែចបានយើងដូរពីធ្វើដូរមកធ្វើអាង?

ឈ្មួញ : បងហ្មឺន មិនហ៊ានសួរទេ ។

ដានី : អត់ហ៊ានទេនោះ?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : កាលនឹងគ្រាន់ថាគាត់ប្រាប់ឲ្យដកកម្លាំង មកធ្វើវិញ?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ដល់ពេលយើងចាប់ផ្តើមធ្វើអាងត្រពាំងថ្មនឹង ចាប់ពីថ្ងៃណា ខែណា?

ឈ្មួញ : អូ! រកថ្ងៃមិនឃើញទេ ។

ដានី : បើខែ ឥឡូវខែ?

ឈ្មួញ : ប្រុតរួច ព្រោះដែលយើងទៅនៅតែប្រាំង ។

ដានី : សល់ប្រាំនឹង?

ឈួន : បាទ! ប្រហែល១២ ។

ដានី : ១១ ១២ ឆ្នាំ៧៧?

ឈួន : ប៉ុន្តែគេបានកត់ទុកនោះដែរតើ ។

ហ៊ុយ : ឯណា?

ឈួន : ក្នុងអារដ គេមានកត់ត្រាថ្ងៃខែដែរតើ ។

ដានី : ចឹងថ្ងៃ១ ខែ២នឹង គេចាប់ផ្តើមធ្វើ?

ឈួន : អានេះមិនកំណត់ទេ ថ្ងៃ១ ខែ២ ។

ដានី : ពូមួយទៀត មិញនឹង ដែនការដែលធ្វើនឹងចេញពីមជ្ឈិមបក្សមក ដែលធ្វើអារដនឹង?

ឈួន : បាទៗ ។

ដានី : ចឹងដែលគោលបំណង ដែលគេធ្វើអារដនឹង គេធ្វើដើម្បីអី?

ឈួន : គេអានេះតាមការណែនាំខាងក្រោម ការធ្វើអារដនេះ ដើម្បីស្តុបទឹកធ្វើស្រែប្រាំង ។

ដានី : ធ្វើស្រែប្រាំង?

ឈួន : ហ្នឹងឯង ។

ដានី : កាលនឹងគេមាននិយាយថាយើងធ្វើអារដនឹងស្តុបទឹក ដើម្បីធ្វើស្រែប្រាំងៗ នឹងកន្លែងដែលធ្វើ
ទំហំប៉ុន្មាន នៅក្នុងឃុំណា ស្រុកណាខ្លះអីចឹង?

ឈួន : ស្រែប្រាំងនឹង វាត្រូវបានស្រុកភ្នំស្រុក ត្រូវបានស្រុកព្រះនេត្រព្រះរហូតមកដល់យើង
ព្រះនេត្រព្រះ ដល់កំបោរដល់អីនេះ ដែនការដែលគេត្រូវធ្វើ ។ ព្រោះគេដឹកធ្វើស្ពាន ដឹក
ពីស្ពានទី១មក គេធ្វើស្ពានភ្លោះ ធ្វើប្រឡាយ រហូតមកដល់ព្រៃមាន់ ។

ដានី : គេដឹកប្រឡាយស្ពានភ្លោះពីត្រង់ណា ពី?

ឈួន : បាទ! ដឹកពីស្ពានទី១ ។

ដានី : ស្ពានទី១មក ដឹកមករហូតៗ មកដល់ព្រៃមាន់?

ឈួន : បាទ! មកដល់ព្រៃមាន់នៅសព្វថ្ងៃ អាជ្ញាធរទឹកហូរត្រង់ភ្នំសព្វថ្ងៃ តាមដូរយើងទៅភ្នំស្រុក ។

ដានី : បាទ! ចឹងគេគោលបំណងដែលគេធ្វើអារដទឹកនឹង ដើម្បីស្តុបទឹកធ្វើស្រែប្រាំងរបស់ស្រុកភ្នំ
ស្រុក និងស្រុកព្រះនេត្រព្រះ?

ឈួន : បាទៗ ។

ដានី : តែ២នឹងទេ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : អត់មានខាងថ្មពួក ខាងស្វាយ ចេកអត់មានបានទឹកនឹងទេ?

ឈួន : អត់ទេ អត់បានទេ ។

ដានី : បានតែ២នឹង?

ឈួន : បាទ! បានតែ២ស្រុក ។

ដានី : បើភ្នំស្រុកបើយើងធ្វើនឹង យើងអាចធ្វើស្រែប្រាំងគ្រប់ដណ្តប់ពេញម៉ាភ្នំស្រុក ឬក៏បានផ្នែកខ្លះ?

ឈួន : បានប៉ែកខាងក្រោម បានទាំងអស់ ។

ដានី : បានទាំងអស់ ដល់ពេលខាងព្រះនេត្រព្រះ?

ឈួន : ខាងព្រះនេត្រព្រះបានប៉ែកខាងលើ ។

ដានី : បានប៉ែកខាងលើចាប់ពីត្រីមណាទៅ?

ឈួន : ប៉ែកខាងលើចាប់ពីរហាល ឃុំរហាល មកបានរហូតបានទាំងអស់ អត់តែឃុំព្រះនេត្រព្រះ ។

ដានី : ចឹងដល់ពេលយើងចាប់ផ្តើមកធ្វើអាននឹង យើងធ្វើពីកន្លែងណាទៅកន្លែងណាទៅ?

ឈួន : ចាប់ផ្តើម ចាប់ពីស្ពានទី១ ដល់ស្ពានទី៣ ។

ដានី : ស្ពានទី១ ដល់ស្ពានទី៣?

ឈួន : បាទ! ព្រោះវាមានស្ពានចាស់ពីដើម ស្ពានចាស់បូរណ វាមានដូរទឹកបូរណមួយ ហើយដូរនឹងក៏ជាដូរចាស់ចេញពីអង្ករវត្តដែរ ចេញមកស្ពានស្រែង ស្ពានក្មេង មករហូតមកដល់ត្រពាំងថ្មនឹងឯង ។

ដានី : គេហៅកន្លែងនឹងគេហៅអីគេទៅ?

ឈួន : មុនដំបូងពីដើម?

ដានី : បាទ!

ឈួន : ហៅថាដូរវបូរណៗ ស្ពានទី១ ស្ពានទី២ ស្ពានទី៣ ។

ដានី : កាត់ភូមិអីខ្លះ?

ឈួន : កាត់ភូមិត្រពាំងថ្ម ។

ដានី : កាត់ភូមិត្រពាំងថ្មនឹងម៉ែ?

ឈួន : មានកាត់ភូមិមួយប៉ុននោះឯង ។

ដានី : ចុះដែនការដែលយើងគេធ្វើអាន ការនឹងមិនលើកទំនប់ដែរ កាលនឹងមានដូចជាទំនប់នឹង ខ្លងប៉ុន្មាន បាតក្រោមប៉ុន្មាន កំពស់ប៉ុន្មាន បណ្តោយប៉ុន្មាន?

ឈួន : ទេ! កាលមុនដំបូងនោះ មានដូរចាស់ ដូរចំណូល ដូរចាស់សៀមរាបនោះ ត្រង់ណាក៏មាន ឬបាយក្រៀម ត្រង់ណាក៏អត់។ ទាល់តែក្រោយមកបានយើងតំរង់អានោះ ដើម្បីឯង រៀបចំធ្វើថ្មី។

ដានី : បាទ! រៀបចំធ្វើថ្មី?

ឈួន : បាទ!

ដានី : រៀបទៅយើងធ្វើយ៉ាងម៉េចទៅ យើងធ្វើកំពស់ប៉ុន្មាន?

ឈួន : បាទ! ដែលរៀបចំធ្វើនោះ គឺអានទឹកកេយកំពស់៣ម៉ែត្រ ដែលគេទិសដៅគេដាក់ ហើយ បាតក្រោមវា២៥ម៉ែត្រ។

ដានី : បាតក្រោមវា២៥ម៉ែត្រ ចុះកំពស់លើ?

ឈួន : ខ្ពស់វា១០ម៉ែត្រ។

ដានី : ចុះបណ្តោយ?

ឈួន : បណ្តោយវា ដឹងប៉ុន្មានគឺឡូភ្នំភ្នំហើយ ៨គីឡូ ៨ ខ្ញុំប្រឡំ។ បើមិន៨គីឡូទេ ដល់ធ្វើត្រឹម ស្ថានទី៣ទេ មិនមែនទៅស្ថានទី៣គេមិនបានធ្វើទេ។

ដានី : អត់ច្បាស់ ប្រហែល៨គីឡូ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ចុះកាលនឹងយើងមានដាក់ដែនការយើងត្រូវធ្វើរយៈពេលប៉ុន្មាន ហើយត្រូវកម្លាំងប៉ុន្មានដែរ កាលនឹង?

ឈួន : អូ! កម្លាំងច្រើនណាស់កាលនឹង ប៉ុនកម្លាំងវា២ស្រុក ស្រុកភ្នំស្រុក ស្រុកព្រះនេត្រព្រះ។

ដានី : កាលនឹងប្រហែលប៉ុន្មានទៅ កាលនឹង?

ឈួន : កាលកម្លាំងដែលខ្ញុំក្តាប់បានតែខាងខ្ញុំ ដែលខ្ញុំក្តាប់បានវា៧០០០ជាន់ៗ នេះដល់អាកម្លាំង ខាងភ្នំស្រុក ខាងសហករណ៍គេចូលរួមនោះផង នោះគេអត់ដឹងរបស់គេប៉ុន្មាន។

ដានី : នឹងសហករណ៍ភូមិស្រុកគេតើ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : សហករណ៍ស្រុកព្រះនេត្រព្រះ និងស្រុកភ្នំស្រុក?

ឈួន : បាទ!

ដានី : អត់ដឹងប៉ុន្មាន?

ឈួន : អត់ វាក្តាប់របស់គេមិនច្បាស់ដែរ។

ដានី : បើរបស់លោកពូ ជាន់៧០០០នាក់?

ឈ្មួញ : បាទ! ប៉ុន្តែជាង៧០០០នាក់ មិនមែនលើកទាំងអស់ទេណា ទាំងអារម្ភកនៅលើគោក ទាំងអ្នកនៅអីណាៗ អ្នកដាំបាយ អ្នកស្តីទាំងអស់។

ដានី : ចុះលើកៗរយៈពេលប៉ុន្មានទៅបានហើយ?

ឈ្មួញ : ដល់ហើយនេះ ខ្ញុំអត់បាននៅ ខ្ញុំលើកបានតែរៀបចំឲ្យគេរួច បានតែ៣ខែ បានកំពស់លិចក្បាល ខ្ញុំត្រូវគេដកឲ្យទៅនៅខាងប្រធាននេសាទតំបន់៥។

ដានី : ចឹងពូនៅបានរយៈពេល៣ខែ?

ឈ្មួញ : បាទ! ដល់ចល័តលើកទំនប់នោះវាអត់ត្រីស៊ីខ្លាំងទៅ គេឲ្យទៅរកត្រី។ ដល់ឲ្យទៅរកត្រីនោះ នាំចល័តនោះឯងមករក។

ដានី : ប៉ុន្តែលោកពូកាលនឹង តាមពូម៉ង់ម៉ាចំនួនដែលថាលើក មិនមែនកំពស់៣ម៉ែត្រទេ គាត់ដឹង ឆើយឡើងចង់ជ្រុះម្នាក់ មិនមែន៣ម៉ែត្រទេ?

ឈ្មួញ : ទេ! ដល់គេលើករួចហើយមិនដឹងប៉ុន្មានដែរ ខ្ញុំអត់បាននេះ កាលដែលការដែលដាក់លើកតែ៣ម៉ែត្រ។

ហ៊ុយ : ចាំទៅសួរ មេឃុំប៉ោយបាវ វាបណ្តោយវា១៥ ទទឹង១១ បណ្តោយ១៥គីឡូ ប្រហែលបណ្តោយវាពីជើង-ត្បូងដឹង អាទទទឹងវា។

ឈ្មួញ : បាទ! នោះហើយទទឹង អាបណ្តោយនោះវាលើកតូចតើ លើកពីប៉ោយពង្រទៅលើកជើង។

ហ៊ុយ : បាទ! ចាប់ពីត្រពាំងថ្មមករហូត ចាប់ពីស្ពានទី១ទៅជើង។

ឈ្មួញ : បាទ! ហ្នឹងរហូត ទប់កុំឲ្យទឹកវាបាក់ចូលទៅក្នុងភូមិ។

ដានី : ចឹងកាលនឹងលោកពូកាលនឹងលោកពូនៅនឹងបានតែ៣ខែទេ?

ឈ្មួញ : បាទ! នៅបាន៣ខែទៅ គេដកមកធ្វើនេសាទ។

ដានី : តែបើតាពូចាំ ចាប់ពីយើងចាប់ពីខែ១ ខែ២ឆ្នាំ៧៧នឹង ដល់ពេលយើងរួចសព្វគ្រប់ ប្រហែលជាខែប៉ុន្មាន មើលទៅឆ្នាំណាទៅ?

ឈ្មួញ : ទេ! ដែលរួចចប់សព្វគ្រប់នេះមិនទាន់ចប់ស្រួលទេ វារៀតណាមចូលមកនេះ អត់ទាន់រួចស្រួលចូលទេ។

ហ៊ុយ : អត់ទាន់រួចស្រួលចូលទេ ព្រោះខាងប៉ោយតាប៉ែនដែលសម្ភាសន៍មួយនឹង រៀតណាមវាស អត់ទាន់រួចទេ រៀតណាមចូល មិនទាន់រួចទេ ទំនប់។

ឈ្មួញ : ដល់រៀតណាមចូលមក បែកក្តាបណ្តោយ។

ដានី : មិនទាន់ចប់សព្វគ្រប់ទេ ចឹង?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ចឹងកម្មវិធី៧០០០ ហើយកម្មវិធីមកពីសហគមន៍ភ្នំស្រុក ហើយនឹងព្រះនេត្រព្រះទៀត ចឹងកម្មវិធីរាប់ម៉ឺននាក់ លើកនៅនឹង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ចុះកាលនឹងដូចជា ពេលលើកចឹង យើងដាក់ដែនការយ៉ាងម៉េចទៅ?

ឈួន : ដែលលើកនោះ អានោះខាងក្រោមគេរៀបដែនការខ្ញុំអត់ដឹងដែរ ប៉ុន្តែទិសដៅចេញពីភារវាល ចេញពីខ្ញុំទៅ គឺហៅថាប្រធានកងធំ ហើយនឹងវរសេនាភូមិ វរសេនាធំមកធ្វើការទេ គឺថា ទិសដៅត្រូវវែកវិភាគយើងដូចជា ក្នុងម្នាក់៣ម៉ែត្រគីប អ្នកឯងរួចទាំងថ្ងៃ គឺសម្រាកទាំងថ្ងៃ ឯងមិនរួច ក៏ធ្វើឲ្យទាល់តែរួច ។

ដានី : អានឹងពួកអ្នកសម្រេច ឬក៏យ៉ាងម៉េច ឬក៏មកពីយើងភារវាល ពួកអ្នកសម្រេចថាម្នាក់នឹងត្រូវ តែ៣ម៉ែត្រគីប ឬក៏ចេញពីភារវាល ឬក៏ចេញពីមជ្ឈមណ្ឌល?

ឈួន : ចេញមកពីលើនោះឯង ចេញមកពីគណៈតំបន់ ។

ដានី : ចេញពីគណៈតំបន់?

ឈួន : បាទ! ព្រោះគណៈតំបន់ប្រាប់ថា ដែនការ ដែនការក្តៅគកក យើងធ្វើម៉េចកម្មវិធីម្នាក់ៗ បាន៣ម៉ែត្រ ។

ដានី : ចឹងអាច៣ម៉ែត្រគីបនឹង ចេញមកពីគណៈតំបន់មក?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ចេញពីភារវាលមក?

ឈួន : បាទ!

ដានី : មិនមែនភារវាលហើយពួកអ្នកសម្រេចថា ម្នាក់ៗត្រូវធ្វើឲ្យបាន៣ម៉ែត្រ?

ឈួន : ទេ! អត់ទេ ។

ដានី : ភារវាលគាត់ថា បើពួកនៅចាំគាត់មានប្រសាសន៍ថាម៉េច?

ឈួន : គាត់ថាឥឡូវយើងសម្រេចដែនការឲ្យបានរួចរាល់ ព្រោះកុំឲ្យកម្មវិធី-ក គឺយើងវែកក្នុងម្នាក់ ឲ្យ៣ម៉ែត្រគីប ។

ដានី : ឲ្យ៣ម៉ែត្រគីប?

ឈួន : បើសិនជាកម្មវិធីនោះម៉ោង១០រួច គឺអ្នកឯងដេកវាស់ល្ងាចចុះ សម្រាកចុះព្រោះអីបាន កម្មវិធីផ្ទុរ ។ បើសិនជាយើងធ្វើមិនមានដែនការទេ រែកតាមដំណើរ រែកវាស់ល្ងាច ម្ល៉េះ ហើយវាឆ្លើយវាស់ល្ងាច ហើយដំណើរការវាអត់ល្បឿន ។ ហើយក្នុងការដែលឲ្យ៣ម៉ែត្រ គីបនេះ គឺហូបក្នុងម៉ាថ្ងៃ៣ដង មិនខ្វះទេរៀងហូប ។

ដានី : កាត់ថាចឹង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ហើយហូបពាង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ហូបពេលណាខ្លះ?

ឈួន : ហូបពេលព្រឹកហូបម្តង ។

ដានី : ហូបពេលព្រឹក ម៉ោងប៉ុន្មានហូប?

ឈួន : ដូចជាព្រឹកឡើងមុននឹងចេញធ្វើការយើងហូបម្តង ។

ដានី : ពាង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ព្រឹក ចុះថ្ងៃ?

ឈួន : ហូបព្រឹករួចចេញទៅធ្វើការ ដល់ធ្វើការរួចថ្ងៃឡើងហូបម្តងទៀត ហើយល្ងាចម្តងទៀត ។

ដានី : ចុះហូប យើងហូបយ៉ាងម៉េច ហូបឲ្យឆ្អែត ឬយើងហូបចែករបប?

ឈួន : ហូប ទេ! អត់មានចែករបបទេ ។

ដានី : អត់មានចែករបបទេ?

ឈួន : អត់ទេ ក្នុងម្នាក់ឲ្យរបបអង្ករពាក់ប៉ី ក្នុងមួយម្នាក់ៗ ។

ដានី : ក្នុងម្នាក់ៗនឹង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : អ្នកណាចេញមកពីខាង?

ឈួន : ខាងពួកខ្ញុំ ហើយនឹងភារ៉ាល់ ខាងសេដ្ឋកិច្ចនៅនោះឯង ។

ដានី : សេដ្ឋកិច្ច ពីណាកេអ្នកកាន់កាលនឹង?

ឈួន : ភាយៀក ។

ដានី : ភាយៀក កាត់អ្នកកាន់សេដ្ឋកិច្ច?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ភាយៀក កាត់ ពូ ភារ៉ាល់?

ឈួន : ភាយៀក ។

ដានី : ភាយៀក កាត់ទទួលខាងសេដ្ឋកិច្ច?

ឈួន : បាទ! ខាងសេដ្ឋកិច្ច ។ ហើយគឺថាក្នុងម្នាក់ៗ ។

ដានី : ចឹងសេដ្ឋកិច្ច គឺម្នាក់ៗកំប៉ុងចឹងមែន?

ឈួន : បាទ! ដឹងតែកំប៉ុង អត់មានខ្លះ អត់មានឲ្យអីទេ បើសិនជាហ៊ានថាឲ្យខ្លះ សេដ្ឋកិច្ច នោះ គឺត្រូវជាប់ទោស ព្រោះយើងលាក់របបគេទុកធ្វើអី នឹងគេធ្វើដែនការឲ្យគឺររបស់ គេចុះឯង ។

ដានី : ដែនការដែលថាម្នាក់ៗកំប៉ុងនឹង មិនមែនចេញពីគ្រឹមតាមវាល ពូ តាយ្យៀកទេ មិនមែន ចេញពីមកពីខាងតាហ៊ីននោះទេ?

ឈួន : អី! ចេញមកពីនោះឯង ចេញមកពីតាហ៊ីននឹងឯង បានឮកុំធ្វើតាមគាត់ ។

ដានី : ចុះបើតាមខ្ញុំជួបពូម៉ីមួយចំនួន គាត់ថាកាលនឹងគេចែកតែរបបទេ យើងដូចម៉ាចឹងទៅ គេដាក់បាយ គេដាំទៅដាក់បាយម៉ាចាន់ស្លាបមាន់នឹង ថាម្នាក់ម៉ាពេលម៉ាចាន់នឹង គេចែក ចឹងៗ ។

ឈួន : អត់ទេ អា នោះខាងសហករណ៍ ។

ដានី : គេខាងសហករណ៍?

ឈួន : បាទ! បើគួរចល័តមិនដែលមានខ្លះខាតទេ ។

ដានី : គួរចល័តរបស់លោកពូ មិនដែលមានខ្លះខាតទេ?

ឈួន : បាទ! អត់ទេ សួរចុះឲ្យតែចល័ត មិនដែល គ្រប់មកតាំងពីលើទំនប់កំប្រារ តាំងពីណាលើក មកឲ្យតែចល័តតំបន់គ្រប់គ្រងផ្ទាល់ គឺរបបហូបចុះឯង ។

ដានី : ចឹងដឹងថាម៉ាថ្ងៃពេល?

ឈួន : បាទ! ដឹងថាក្នុងម្នាក់របបកំប៉ុង ។

ដានី : ម្នាក់ៗកំប៉ុង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ចឹងការហូបចុកពីចល័តតំបន់ ហើយនឹងសហករណ៍ខុសគ្នាទៀត?

ឈួន : បាទ! ខុសគ្នា ព្រោះសហករណ៍គេបើកអង្ករចេញពីសហករណ៍គេ ។ ហើយចល័តតំបន់បើក អង្ករចេញពីតំបន់ផ្ទាល់ ។ ហើយចម្រើនដែលយើងបើកអង្ករនៅកន្លែងតំបន់ ហើយស្រុក បើកអង្ករពីកន្លែងតំបន់ដូចគ្នា បើមកដាក់នៅស្រុកៗ ចែកតាមសហករណ៍ ។ ហើយយើង ចល័តតំបន់ យើងបើកពីតំបន់ផ្ទាល់ អត់មានធ្លាក់ទៅណាទេ ។

ដានី : អត់មានទំលាក់ទៅណាទេ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : តែដល់ពេលលើកនឹង លើក៣ម៉ែត្រគឺបន្តិច គឺលើកពីចាប់ពីម៉ោងប៉ុន្មាន ដល់ម៉ោងប៉ុន្មានក៏
ដោយ ប៉ុន្តែឲ្យដឹងតែរួច?

ឈួន : បាទ! ឲ្យដឹងតែរួច មានអាខ្លះវាក្រោកពីយប់ទៅ ក៏ម៉ោង៧ វារួច មកដេករំភើយ ។
ទៅវាមុជទឹកលេង រកត្រីស៊ី ។

ដានី : ក្នុងកងចល័តរបស់តំបន់នឹងវាមានសុទ្ធតែប្រជាជន១៧មេសា ក៏មានប្រជាជនចាស់ដែរ?

ឈួន : ប្រជាជនចាស់មាន គេហៅប្រជាជនមូលដ្ឋាន ព្រោះអ្នកនៅនេះ ១៧មេសាដែរ ក៏ប៉ុន្តែ
ដល់ពេលគេបញ្ជូនប្រជាជនថ្មីមក វាទៅជាអាខ្លះ១៧មេសានេះ វាទៅជាមូលដ្ឋានចាស់ ។ ទៅ
អាអ្នកមកពីភ្នំពេញនោះ ទៅជាប្រជាជនថ្មី គេហៅ១៧មេសាទៅវិញ ពួកនិស្សិត បញ្ញា
វ័ន្តស្តីៗ ។

ដានី : ពួកនឹងគាត់ចូលក្នុងកងចល័តតំបន់ដែរ?

ឈួន : បាទ! ដឹកចេញពីភ្នំពេញទាំងនេះភ្លើង មកដល់ទម្ងាក់ឲ្យចល័តតំបន់ទាំងអស់ អត់មានឲ្យនៅ
តាមសហករណ៍ទេ ។

ដានី : ចុះក្នុងនឹងដូចជាវាមានខ្លះជាសមាសភាពអី ដូចជាគាត់ជានិស្សិត ជាមន្ត្រីរាជការខាងលន់
លន់អី យើងមានបែងចែកទេ យើងដាក់ម៉េច ។ យើងប្រគល់ខាងណាដែរ ក៏យ៉ាងម៉េច?

ឈួន : ទេ! អានោះ យើងមានការស៊ើបអង្កេតនេះដែរ មានការស៊ើបអង្កេតទៅ ដូចជាអ្នកដែល
នៅក្នុងនោះវាមានចង្កោមច្រើន ។ ដូចខាងដែលនៅជាមួយខ្ញុំផ្ទាល់អី វាមានពួកក្រូបភ្នាក់
សេអ៊ី ព្រៃសអីវាមាន ពួកបង្កាត់ទាហានណា ។ ហើយមានពួកបញ្ញាវ័ន្ត មានពួកតូកុនតូអី
ស្តី ។ ខ្ញុំស្គាល់កង ប៉ុនឈ្មើន ដែលនៅជាមួយខ្ញុំ ស្គាល់ច្បាស់ ។

ដានី : កង ប៉ុនឈ្មើន អ្នកនិពន្ធនឹង?

ឈួន : នោះហើយ ព្រោះខ្ញុំឃើញមុខគាត់ទៅ ប្រហាក់ប្រហែល ។ ខ្ញុំស៊ើបសួរគាត់ទៅ គាត់ថា
គាត់បួនកង សំអឿន គាត់ឈ្មោះ កង ប៉ុនឈ្មើន ។ បានខ្ញុំថាបួនឯងនៅ ថែរក្សាទៅ
រក្សាការសំងាត់ទៅបានសុខ ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែប្រាប់ប៉ុននោះ ។

ដានី : ប៉ុន្តែគាត់មានដែនការមកពីលើមក មកពីខាងតំបន់ មកពីខាងមជ្ឈិមបក្សមក គាត់មាន
ប្រាប់ឲ្យបែងចែកថា ដូចជាអ្នកដែលសមាសភាព ដូចជាខាង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ជាពួកសមាសភាពដូចជាខាងទាហានលន់ លន់, ខាងមន្ត្រីរាជការ, និស្សិតបញ្ញាវ័ន្ត ឲ្យយើង
បែងចែក ឬក៏ឲ្យយើងយកទៅដាក់ត្រង់ណា ឬក៏ធ្វើម៉េចទេ គេមានប្រាប់មក?

ឈួន : អត់ទេ អានោះកម្លាំងគេបែងចែកស្រេចហើយ ។

ដានី : តើបែងចែកស្រេចម៉េចទៅ?

ឈួន : តើបែងចែកមកពីនោះស្រេច កម្មវិធីដែលតែបែងចែករួចហើយ ។ កម្មវិធីដូចជាពួកនិស្សិត បញ្ហាវិន័យ គេប្រកល់ឲ្យចល័តតំបន់ទាំងអស់ ។ កម្មវិធីដែលវាមិនមែនទាហាន មិនមែនស្តី គេ បញ្ជូនតាមសហករណ៍ បែងចែកនោះស្រេច ។

ដានី : បែងចែកមុនស្រេច?

ឈួន : ឥឡូវយើងដឹង យើងអ្នកទទួលខុសត្រូវចល័តតំបន់ យើងដឹងថាពួកដែលមកចុះមករទេះភ្លើង ទាំងប៉ុន្មាន ក៏សុទ្ធតែនិស្សិតបញ្ហាវិន័យ គ្រូបង្រៀន ទាហាន ស្តីៗយើងដឹងទាំងអស់ អត់បាច់ ពិបាកតាមដានទេ ។

ដានី : អត់ពិបាកតាមដាន?

ឈួន : បាទ! ប៉ុន្តែតាមដានក្នុងកងមួយៗ មេកង មេក្រុមតាមដានថា អ្នកណាមួយដែលបង្កកម្លាំងឲ្យ បែកបាក់ ។ បើថាមិនមានបង្កកម្លាំងទេ ចេះតែលើក ចេះតែស្រឡាញ់គ្នាដូចបងដូចប្អូន ។ ប៉ុន្តែវាមានអារម្មណ៍មានបង្កៗដូចជាចេញជាបាតុភាពចេះចុះទៅវាមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ខ្លួន ។ បើកុំមានបង្ក អត់មានគ្រោះថ្នាក់ទេ ។

ដានី : ចុះអ្នកដែលបង្កបាតុភាពនឹង យាងម៉េចទៅ យើងចាត់វិធានការយ៉ាងម៉េច ដូចជាពូជអ្នក ថ្នាក់ដឹកនាំ?

ឈួន : ទេ! រឿងអ្នកបង្កនោះ ដូចជា លើកទី១យើងហៅគេមកណែនាំ ។ ដល់ណែនាំទៅ លើកទី២ ឡើងមានទៀត យើងឈប់ណែនាំហើយ ។ យើងណែនាំតែ២ដងទេ ដល់លើកទី៣ យើង ឈប់ហើយ ។ យើងឲ្យគេណែនាំម្តង មិនដឹងគេយកទៅខាងណាយើងអត់ដឹង ។ ប៉ុន្តែមិន ដែលមានទេ តាមដែលខ្ញុំនៅ មានតែលើកទី៣ទេ មានតែលើកទី១ទៅណែនាំទៅក៏កែប្រែ ទៅ ព្រោះគេដឹង គេចង់រស់ដែរ ។ ប៉ុន្តែវាមានគ្រោះថ្នាក់នៅកន្លែងខ្ញុំមួយ ប៉ុន្តែអានោះមិន មែនក្នុងអាងត្រពាំងទេ កាលដែលនៅលើកទំនប់គោករំចេក មានគ្រោះថ្នាក់មួយដោយខុស មាត់ៗដូចជាកាលនោះ កាប៉ាល់ហោះអាមេរិចកាំងនៅសៀមរាបនោះ ។ ទម្លាក់នៅសៀម រាបៗ អានោះវានៅ ដូចជារឿងចាល ទៅគេពួកដឹងគេចាប់ ។

ដានី : គេចាប់យកទៅណា?

ឈួន : ចាប់បញ្ជូនមកស្វាយទៅ ប៉ុន្តែមិនដឹងគេយកទៅខាងណា ។ បើសិនជានៅដូចនៅជាមួយខ្ញុំសុទ្ធ តែពួកនិស្សិតច្រើនណាស់ វាអនុគ្រោះគេច្រើនណាស់ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកនេះគេយកទៅធ្វើនេះធ្វើ នោះខ្ញុំដឹងដែរ ប៉ុន្តែកម្លាំងដែលនៅជាមួយខ្ញុំ អត់ឲ្យអ្នកណាទៅទេ ។ សូម្បីតែឡើងឡានខ្ញុំ ទាញចេញពីឡានទៅវិញ ទាញមិនឲ្យទៅព្រោះ ។

ដានី : ចឹងបើសិនជាអ្នកដែលខុស ឬក៏អីគេបញ្ជូនទៅស្វាយទេ គេមិនមែនបញ្ជូនទៅ?

ឈួន : បាទ! បញ្ជូនទៅស្វាយ ។

ដានី : ស្វាយនឹងកន្លែងមន្ទីរសន្តិសុខ មន្ទីរយុវជនគេនៅស្វាយទេ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : នៅខាងត្រពាំងថ្ម នៅខាងជាមូលដ្ឋានអត់មានកន្លែងទេ?

ឈួន : អត់មានទេ អត់មានព្រោះចល័តអត់មានកន្លែងទេ ប៉ុន្តែអ្នកដែលគ្រប់គ្រងចល័តដូចជាខ្ញុំក្តី ដូចជាតារាវាលក្តី ខ្ញុំការពារចល័តអត់មានឲ្យគ្រោះថ្នាក់ទេ ដូចជាចល័យជួនកាលអាខ្លះមានដៃ មានជើងទៅលួចដីឡូងគេតាមសហករណ៍ ឬក៏អីប្រធានសហករណ៍គេរាយការណ៍មកចាប់ ខ្ញុំ អត់ទេ ។ ខ្ញុំធានាទាំងអស់ ខ្ញុំមិនឲ្យគេមើលឆាយចល័តទេ ព្រោះចល័តខ្ញុំហូបគ្រប់គ្រាន់ មិនមានខ្វះខាត ។

ដានី : ចុះពូដូចជាពេលដែល បកទៅកន្លែងត្រពាំងថ្មតិចវិញ ។ កន្លែងត្រពាំងថ្មនឹង ដូចជាពេល ដែលយើងធ្វើអីចឹង យើងធ្វើខ្លួនឯង ដូចអាជីវករអាជីវកម្មនឹង យើងច្នៃធ្វើខ្លួនឯង ឬក៏មាន វិស្វករ ឬក៏មានដូចជាខាងបច្ចេកទេសណាមកជួយ?

ឈួន : អត់ទេមានទេ តែគ្នាឯង វាតាមទិស តាមបញ្ជាការ ដូចខ្ញុំប្រាប់ថាឥឡូវក្រុមនេះ ម៉ារវៈ នេះត្រូវលើកត្រង់នេះចំស្ដានទី១ ឥឡូវដាក់ទទឹង២៥ ម៉ែត្រជើងវា ។ ទទឹង២៥ដូចជាយើង ចោលអណ្ដាតប៉ុន្មាន យើងចោល២០ បានយើងដឹកអន្ទូន យើងមិនមែនដឹកអែបទេ កាល ណាការពារដីវាធ្លាក់ទៅកុំឲ្យវាដល់អន្ទូនវិញ ។ ឲ្យគេលើកវែកដាក់តាមដំណើរដូចយើងធ្វើ ថ្មល់ចឹង ។

ដានី : ចុះស្ដាន?

ឈួន : ស្ដាននោះ គេត្រង់ស្ដាននោះ គេយកវិស្វករមកធ្វើផ្សេង អានឹងមិនមែនពួកខ្ញុំអ្នកទទួលខុស ត្រូវទេ ។

ដានី : វិស្វករមកណាមក?

ឈួន : មកពីភ្នំពេញ ។

ដានី : វិស្វករ កាលនឹងយើងធ្វើស្ដានប៉ុន្មាន កាលនឹង?

ឈួន : ធ្វើស្ដានទី១ ។

ដានី : ទី១ ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : មានម៉ាស៊ីននឹងទេ?

ឈ្មួញ : ស្មាននឹងហើយដែលធំជាងគេ ។

ដានី : ហើយមានស្មានណាទៀត?

ឈ្មួញ : ហើយអាក្នុង ដូចស្មានព្រៃមាន ដែលឡានដើរសព្វថ្ងៃនេះ អាណោះក៏វិស្វករដែរ ។

ដានី : ចឹងអាស្មាននៅអាងត្រពាំងប្លង់វិស្វករគេមកធ្វើផ្សេង?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ពូអត់ស្គាល់ វិស្វករនឹងមកពីខាងណា?

ឈ្មួញ : ទេ! ដើរតាមសហករណ៍នេះឯង ។

ដានី : អត់ទេ នៅខាងកាលត្រពាំងប្លង់?

ឈ្មួញ : នោះឯង ទៅពីសហករណ៍ ។

ដានី : វិស្វករ ដែលយើងរើសពួកប្រជាជនអ្នក១៧/មេសាមកពីភ្នំពេញមក?

ឈ្មួញ : បាទ! នោះ ។

ដានី : មកទៅធ្វើ?

ឈ្មួញ : បាទ! យកពីអ្នកភ្នំពេញ ។ ចុះមកដល់យើងសួរប្រវត្តិរូបគេៗ ប្រាប់ហើយ គេវិស្វករនេះ វិស្វករខាងនោះៗ ។ ម្លោះហើយវិស្វករយើងហោយកទៅធ្វើ ព្រោះយើងគ្រាន់មានប្រធាន មួយគ្រប់គ្រងគេប៉ុន្មាននោះទេ ។

ដានី : ពីណាអ្នកគ្រប់គ្រង?

ឈ្មួញ : តាមោង ។

ដានី : តាមោង?

ឈ្មួញ : អី! តាមោងនោះ គាត់មេជាង ដល់ហើយកូនជាងមកពីណាៗ គាត់អ្នកគ្រប់គ្រងជាងទាំង អស់ ។

ដានី : តាមោងនឹង មេជាងនៅណា?

ឈ្មួញ : ហា!

ដានី : គាត់មេជាងមកពីណា?

ឈ្មួញ : មេជាងនៅតំបន់៥ ជាងមោង ហៅជាងមោង ។

ដានី : បាទ! គាត់មិននៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់លោកពូ ហើយតា?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : នៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់តារាល់?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ចុះខាងចិនអី គេអត់មានមកជួយជាបច្ចេកទេសអីទេ?

ឈួន : អត់ៗ ដែលមានឃើញមុខចិន ។

ដានី : អត់ដែលមានមុខចិន?

ឈួន : ទេ!

ដានី : អត់ដែលឃើញចិនមកទស្សនកិច្ចនៅនឹងទេ?

ឈួន : អត់ទេ ដែលខ្ញុំចូលធ្វើនឹង ឃើញសម្តេចមកម្តង ។

ដានី : សម្តេចមក?

ឈួន : បាទ! សម្តេចមក ហើយនឹងខ្សែវ៉ា សំដន គាត់មក ។

ដានី : ខ្សែវ៉ា សំដន នឹងសម្តេចមកមើលអាងត្រពាំងថ្មដែរ?

ឈួន : ទេ! គាត់មកមើលទំនប់គោករំចេកដែលខ្ញុំលើក ។

ដានី : ទំនប់គោករំចេក?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ចុះទំនប់ត្រពាំងថ្ម?

ឈួន : ត្រពាំងថ្ម គាត់អត់ដែលបានមកទេ ។

ដានី : អត់ដែលមកទេ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : កាលនឹងសម្តេចគាត់មកជាមួយពីណា?

ឈួន : សម្តេចមកជាមួយប្រពន្ធគាត់ ហើយនឹងសម្តេចថ្មីន នុត ។

ដានី : សម្តេច សម្តេចមហេសី ហើយនឹងសម្តេច?

ឈួន : នោះហើយ សម្តេចថ្មីន នុត ។

ដានី : ពនាក់នឹងទេ ។ ដល់ក្រោយមកខ្សែវ៉ាសំដនគាត់ខ្លួនគាត់ទៀត?

ឈួន : បាទ! ក្រោយមកខ្សែវ៉ា សំដន គាត់មកតែគាត់ គ្នាគាត់២-៣នាក់ដែរ ប៉ុន្តែស្គាល់ច្បាស់តែ ខ្សែវ៉ា សំដន ម្នាក់ ។

ដានី : កាលសម្តេចមកឆ្នាំណា ដែលមកមើលទំនប់គោករំចេកនឹង?

ឈួន : សម្តេចមកឆ្នាំ៧/៦ ។

ដានី : ៧/៦ ខែប៉ុន្មាន?

ឈួន : មើលវាត្រូវមកៗខ្លះៗយើងភ្នំនេះឯង ទេ! ខែស្រូវអត់មានស្រូវទេ រវាងខែវស្សាខែ នេះ ពីខែ៤ ខែ៥ ។

ដានី : ខែ៤ ខែ៥ ?

ឈួង : នោះឯង ។

ដានី : ខែ៤ ខែ៥ ឆ្នាំ៧/៦ នឹងមកមើល ?

ឈួង : បាទ!

ដានី : កាលនឹងមិនទាន់ធ្វើត្រពាំងឬ?

ឈួង : អូ! អត់ទាន់ធ្វើទេ ធ្វើតែទំនប់គោករំចេក ហើយនឹងទំនប់កំបោរ ។

ដានី : អានឹងពេលដែលសម្តេចគាត់យាងមកមើលនឹង បានសំណេះសំណាលអីជាមួយប្រជាជន បានជួបពូ បាននិយាយជាមួយដែរអត់?

ឈួង : អត់ទេ កាលសម្តេចមកនោះ ដែនការវាក្ខរឲ្យសង្ស័យ អានេះខ្ញុំនិយាយទៅវាខុសត្រូវម៉េច ខ្ញុំនិយាយតាមឃើញ ព្រោះពេលថាសម្តេចយាងមកហើយ នេះគេប្រជាជនដែលនៅអែប ដួល ពួកអាស្តម ហើមឈីអីគេបញ្ជូនចេញពីដួលទាំងអស់ បញ្ជូនចេញទៅនៅក្រៅមិនឲ្យ មានមនុស្សណាម្នាក់ទេ ដញ្ជូនមិនឲ្យឃើញ ។ ឲ្យឃើញតែពួកនារីនៅតាមការដ្ឋាន តាមអង្គ ភាព ពួកអ្នកដែលមានស្បែកជើងបូក ដែលមានខោខ្មៅអាវខ្មៅ ស្នូតែអ្នកស្អាតទាំងអស់ ចេញពីក្រសួងមន្ទីរមកគឺឈរ គេភ្ជួរដើរមុននឹងសម្តេចមកគេភ្ជួរស្រេច គេភ្ជួររួច ដល់ពេល សម្តេចមកដល់ពេលសម្តេចមកដល់យើងគ្រាន់តែដញ្ជូនដីនឹង លើកជាទំនប់ ជាប្រឡាយ លើកឲ្យស្តេចឃើញ ។ ដល់រៀបចំកន្លែងសាលាមួយ ឲ្យស្តេចឡើងទៅសំណាក់នៅសាលា នោះ រៀបក្រណាត់ក្រហមការភ្ជួរសព្វបែបយ៉ាង ។ ដល់សម្តេចយាងមកដល់ឃើញ ខ្ញុំនៅ នោះឯងខ្ញុំនៅជ្រុងចេះ ដល់សម្តេចយាងមកដល់ឃើញរៀបចំ ទៅសម្តេចអត់ឡើងទេ ។ សម្តេចចុះដើរតំរង់មកសាលានៅអែបព្រៃមាន់នេះវិញ ។

ដានី : ឡើងសាលាធ្វើអីវិញ?

ឈួង : ឡើងដូចជាទៅអង្គុយ សំរាក ទៅនិយាយអីណា ចាប់អារម្មណ៍អរគុណកូនចៅ ដែលកូនចៅ បានសប្បាយចិត្ត មានសាច់មានឈាម ស្បៀកពាក់ល្អៗវាល្អមែន ដែលសម្តេចឃើញ វា ស្នូតែអ្នកល្អទាំងអស់ ។ ប៉ុនអាស្តមៗ គេមិនឲ្យទៅឃើញ ព្រោះប្រធានសហករណ៍បញ្ជូន ចេញអស់អាស្តមៗ ហើមអីមានឲ្យឃើញណា ។

ដានី : ចុះកាលនឹងអ្នកដែលហើម អ្នកដែលធ្វើអីនឹង នៅតាមសហករណ៍?

ឈួង : តាមសហករណ៍ ។

ដានី : មិនមែនចល័តក្នុងភូមិ?

ឈ្មួញ : អត់ទេ ចល័តអត់មានទេ ចល័តស្អាតទាំងអស់ ចល័តហៅមកមើលអាណាបុរាណល្អៗ មាំ
ទាំ ខោអាវខ្មៅ ដាក់ត្រង់ជួរ ត្រង់ភ្លើង ។

ដានី : ចុះខាងដូចជាអានីធិបញ្ជាមកពីខាងណា ដែលត្រូវដូចយាយក ដូចជាអ្នកដែលហើម អ្នកស្អុម
ស្លាំចេញ?

ឈ្មួញ : អានីធិមិនដឹងខាងណាទេ ខ្ញុំអត់ដឹងទេ ដឹងថាខាងពួកខាងឃុំ ខាងស្រុកគេឯង សហករណ៍
ខាងស្រុកនេះឯង ។

ដានី : វាចេញពីតាហ៊ុនអីមកដែរ?

ឈ្មួញ : មិនដឹងទេ ។

ដានី : អត់ដឹងទេ?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ប៉ុន្តែគ្រាន់ដឹងថាគេបញ្ជូនអ្នកហើម អ្នកអីចេញ?

ឈ្មួញ : បាទ! ព្រោះនៅចល័តខ្ញុំដឹងបញ្ជាពីលើមក ថាឲ្យរៀបចំចល័តដើម្បីទទួលសម្តេច ។

ដានី : កាលនឹងពូជានមានប្រសាសន៍អីសម្តេច?

ឈ្មួញ : អត់ទេ អត់មានទេ សូម្បីតែគណៈតំបន់ អី! គណៈស្រុកអីមិនបានទៅបៀតស្តេចផង ។

ដានី : ពីណាអ្នកនាំមក?

ឈ្មួញ : ទេ! ឃើញមកឡាន៣ មិនដឹងខាងណាខាងណា អត់ស្គាល់គេអស់ ។

ដានី : តាហ៊ុនគេមកជាមួយ?

ឈ្មួញ : តាហ៊ុនឃើញមកដែរ ប៉ុន្តែតាហ៊ុន គាត់មកក៏មិនបានទៅបៀតស្តេចដែរ ។

ដានី : ចុះតាញីមីអី មូល សម្បត្តិ?

ឈ្មួញ : បាទ! មូល សម្បត្តិឃើញមកដែរ ។

ដានី : មកដែរ?

ឈ្មួញ : បាទ! ពូមូល សម្បត្តិនេះឯង ខ្ញុំឃើញគ្រាសម្តេច ប៉ែន នុត ចុះពីឡាន ព្រោះសម្តេច
ប៉ែន នុត ចុះពីឡាន ពីព្រោះសម្តេចប៉ែន នុត គាត់ចាស់ខ្លាំង ។

ដានី : ចាស់ខ្លាំង?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ចុះខៀវ សំដន គាត់មកឆ្នាំណា?

ឈ្មួញ : ខៀវ សំដន គាត់មកឆ្នាំដែលសម្តេចមក ប៉ុន្តែគាត់មកក្រោយប្រហែលរវាង២ខែ គាត់មក
ក្រោយ ខ្ញុំអត់ដឹងថាខៀវ សំដនទេ ព្រោះខ្ញុំនៅលើកទំនប់កោករំចេកនេះឯង ស្រាប់ដើរ

ទៅឃើញឡានមួយឈប់ គាត់ឈរច្រក់ចង្កេះមើលលិច មើលកើត ហើយខ្ញុំដើរទៅបៀត
គាត់ដែរ ។ ដើរទៅបៀត ខ្ញុំក៏ឈរមើលគាត់ គាត់ក៏ឈរមើលខ្ញុំ អត់មាននិយាយអីទេ
ស្រាប់តែទៅដល់នោះ ឡានក៏ចុះឡើងភ្នំស្រុក បានតារាល់មកដល់វិញថា “ម៉េចឈ្នួលៗ
ឯងមិនឃើញទេ ខ្សែវ សំដន មកមិញ” ។ អូ! ខ្ញុំឃើញឡានឈប់ត្រង់នេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹង
នរណា ។ គាត់ថា “ខ្សែវ សំដន” ទៅភ្នំស្រុកហើយ ។

ដានី : គាត់ឡានតែមួយគាត់?

ឈ្នួល : ឡានតែមួយ ។

ដានី : គាត់អត់មានបានសួរនាំអី?

ឈ្នួល : អត់ ។

ដានី : ចុះអត់មានរៀបចំ ទទួលអីគាត់ទេ?

ឈ្នួល : អត់ មានអ្នកណាដឹង ថាគាត់មក ។

ដានី : អត់មានដឹង អត់មានបានរៀបចំប្រជាជនអីឲ្យគាត់?

ឈ្នួល : អត់ទេ ។

ដានី : គាត់បានមើលប្រជាជនច្បាស់លាស់ អ្នកស្តុម អ្នកស្តាំអីគាត់ឃើញដែរ?

ឈ្នួល : បាទ!

ដានី : អត់មានពិណ្ឌាចាំទទួលគាត់ទេ?

ឈ្នួល : បាទ! អត់មានបានទទួល ។

ដានី : គាត់ដឹងឡានអីកាលនឹង?

ឈ្នួល : កាលនោះឡានរបៀបដូចឡាន ឡង់ត្រីស៊ីរក៍មិនដឹង ឡានស្តី ។

អ្នកដឹកខាង: ឡានទាហាន?

ឈ្នួល : ទេ! ឡានស្តុតចេះឯង ឡាន...របៀបដូចឡានពួកអង្គការចេះខ្ពស់ ។

ដានី : ពណ៌អី?

ឈ្នួល : ពណ៌ស ។

ដានី : ពណ៌ស?

ឈ្នួល : បាទ!

ដានី : គាត់មកក្នុងប៉ុន្មាននាក់?

ឈ្នួល : ខ្ញុំឃើញគាត់ចុះតែម្នាក់ទេ នៅក្នុងឡាននោះ២នាក់ ។

ដានី : ក្នុងឡាន២នាក់?

ឈួន : បាទ!

ដានី : មកពេលណា ដែលគាត់ឈរមើល ពូឈរមើលគាត់ដែរនឹង?

ឈួន : គាត់មកប្រហែលជាថ្ងៃម៉ោង១០ កន្លះម៉ោង១១ មកដល់ ។

ដានី : ម៉ោង១០ កន្លះ ម៉ោង១១ ពេលថ្ងៃ?

ឈួន : ហ្នឹងហើយ ពេលថ្ងៃ ។

ដានី : ហើយគាត់ជិះហ្វូសទៅភ្នំព្រឹក្សទៀតទៅ?

ឈួន : ទៅភ្នំស្រុក ។

ដានី : តាមដូរណាដែលពូ?

ឈួន : ព្រៃមាត់ ។

ដានី : ព្រៃមាត់?

ឈួន : បាទ! ព្រៃមាត់ភ្នំស្រុក ។

ដានី : ឈរលើថ្នល់ អាថ្នល់?

ឈួន : បាទ! អាថ្នល់ដែលលើកថ្មីនឹង អាកន្លែងគោករំចេក គាត់ឈរនៅនោះឯង ។

ដានី : នៅលើថ្នល់ជាតិ អាថ្នល់ទៅក្រឡាញ់ ហើយមិនមែនទេថ្នល់ជាតិ?

ឈួន : ទេ! អាថ្នល់យើងចុះទៅភ្នំស្រុក គាត់ទៅដូរក្រហមទៅៗដល់គោករំចេក ដែលពួកខ្ញុំលើក ទំនប់គោករំចេកនឹងទៅ គាត់ឈរមើលលើទំនប់ លើខ្នងទំនប់ ។

ដានី : គាត់ឈរយូរទេ មើលនឹង?

ឈួន : ឈរយូរ ខ្ញុំឃើញឈរយូរបានខ្ញុំដើរទៅ ហៅស្មានតែតារាល់ ឬតាហ៊ុនមកដឹង ខ្ញុំក៏ទៅ ចុះថាអ្នកធំមកហើយ ឯងមិនទៅមិនកើត ដល់ទៅអត់ស្គាល់ ។

ដានី : ចុះកាលនឹងតាហ៊ុន តាអីគាត់អត់ទៅជាមួយទេ?

ឈួន : អត់ទេ អត់ឃើញទៅជាមួយទេ ។

ដានី : ចឹងពូកាលនឹង កាលយើងលើកទំនប់នឹង ចិនអីអត់មានមកនេះ?

ឈួន : អត់មានមកនេះ មិនដែលឃើញមាននរណាមក ។

ដានី : ចុះពេលដែលលើកទំនប់អីនឹង យើងប្រជុំអីជាមួយអ្នកចល័តដែលអីអត់ទេ ដូចយើងអ្នកដឹក នាំយើងប្រជុំ?

ឈួន : ទេ! ដល់មានដែនការហើយបានយើងប្រជុំប្រាប់ ។

ដានី : ប្រជុំប្រាប់?

ឈួន : ហ្នឹង ប្រជុំប្រាប់ថាយើងត្រូវរៀបចំធ្វើអាងទឹក ក្រែងលរត្រូវឲ្យប្រធានវៈនីមួយៗ ប្រមូល កម្មវិធីឯងមានប៉ុន្មាន អាណាទៅសុំទៅដូះអាណាសុំទៅណែ ត្រូវប្រមូលចេញថ្ងៃនេះថ្ងៃ នោះ យើងប្រាប់ថ្ងៃស្រេច ។

ដានី : អាងនឹងយើងប្រជុំជាមួយប្រធានវៈ កងជំកងអីនឹង?

ឈួន : បាទៗ ។

ដានី : ចុះជាមួយកងចល័តទាំងមូលម្តង ទាំងរាប់ពាន់នាក់ ទាំងប៉ុន្មាន៧០០០?

ឈួន : អី! ប្រជុំទាំងមូល គេហៅប្រជុំបើក ។

ដានី : សន្និបាត?

ឈួន : បើកសមរម្យ ។

ដានី : បើកសមរម្យ?

ឈួន : បាទ! បើកសមរម្យ គេប្រជុំទាំងអស់ ប៉ុន្តែអាណាទៅរាល់គ្នាគិតអ្នកនិយាយ គាត់អ្នកចាប់ អារម្មណ៍ ។

ដានី : តារាល់?

ឈួន : បាទ!

ដានី : កាលនឹងអ្នកដែលចូលរួមមានតារាល់?

ឈួន : មានតារាល់ប៉ុន្តែនោះឯង ខ្ញុំ ។

ដានី : ខាងតារាហ្នឹងអី គាត់អត់មក?

ឈួន : អត់ទេ ។

ដានី : យើងចាប់អារម្មណ៍ថាម៉េចខ្លះទៅ ដើម្បីប្រាប់ ពួកគាត់ឲ្យដឹង ថាយើង?

ឈួន : ទេ! ប្រាប់ថា អី! តារាល់គាត់តែនិយាយគាត់ របៀបដូចយើងផ្ទៃផ្កាអីដែរណា គាត់ និយាយថា “ពួកយើងទាំងអស់គ្នាស្ទុះតែនិស្សិត បញ្ហាវ័ន្ត កុំចង់ទាមទាររកសញ្ញាប័ត្រ កុំចង់ ទាមទារបើកសាលារៀន សាលាអីណា ។ គាត់ថាវាខ្លះថ្នាក់ដល់ខ្លួន ដល់យើងចង់ ឃើញសញ្ញាប័ត្រ មិត្តឯងធ្វើជាមួយខ្ញុំឲ្យកើតអាងត្រពាំងថ្ម ដឹងទៅនោះហើយជាសញ្ញា ប័ត្ររបស់មិត្តឯង ។” គាត់និយាយ ។

ដានី : គាត់និយាយចឹង?

ឈួន : បាទ! ប៉ុន្តែយើងក្តាប់គាត់ទៅ បែងចែក ពិចារណាទៅវាត្រូវដូចគាត់ថាមែន ។ អ្នកដែល ទាមទារបើកសាលា ទាមទារអី ស្រាប់តែគេដឹកឡានទៅ បាត់មិនដឹងទៅខាងណា ។

ដានី : មានអ្នកទាមទារចឹងដែរ?

ឈួន : មាន ។

ដានី : ទាមទារហើយគេដឹកឡានទៅបាត់?

ឈួន : នោះហើយ ឲ្យតែអ្នកណាចង់ទាមទារចង់បើកសាលារៀន ចង់បើកស្តីៗទាមទារមានប៉ុន្មានៗ យើងធ្វើរបាយការណ៍មានទាមទារ គេមកយក ។ ដល់អាខ្លះនេះ ។

ដានី : យើងធ្វើរបាយការណ៍ឲ្យទៅអ្នកណា?

ឈួន : ទៅឲ្យគណៈតំបន់ ។

ដានី : ឲ្យគណៈតំបន់?

ឈួន : នោះហើយ ។ ដល់ហើយគណៈតំបន់គេឃើញរបាយការណ៍ទៅ ដល់ពេលត្រូវប្រជុំសន្និបាត គេហៅពួកនោះហើយត្រូវទៅប្រជុំ ។ ដល់គេប្រាប់មកថា ត្រូវប្រជុំសន្និបាត គេយក និស្សិតបញ្ញាវ័ន្តទៅប្រជុំសន្និបាត ហើយយើងអត់ដឹងម៉េចទេ ។ ដល់ហើយឡានគេមកទៅ ក៏ហៅពួកនិស្សិតបញ្ញាវ័ន្ត យើងក៏ប្រាប់ដែរ ឥឡូវនិស្សិតបញ្ញាវ័ន្ត ស្នាក់នេះឡានគេមក យកហើយ ដែលត្រូវទៅប្រជុំសន្និបាតបើក មិត្តណាទៅគឺឡើងឡានទៅ មិត្តណាមិនទៅទេ គឺនៅជាមួយខ្ញុំ ។ បើខ្ញុំចង់ប្រាប់បងប្អូនដែរ មិនចង់បានទេ សាលារៀនអីចង់បានសញ្ញា ប័ត្រគឺធ្វើទំនប់នេះ ប្រឡាយនេះឲ្យតែកើតទៅបានសញ្ញាប័ត្រហើយ ។ ធ្វើអាខ្លះវាទៅខ្លះវា អត់ទៅ មានអាខ្លះទៅដូចថា អ្នកដែលធ្លាប់ខ្ញុំស្រឡាញ់រាប់អានស្រណោះវា ខ្ញុំដឹងតែទៅមុខ នឹងឆាប់ ។ ខ្ញុំទៅទាញយកវាមកវិញ ។

ដានី : ពូធ្លាប់ទាញមកវិញដែរ?

ឈួន : នោះហើយ ។

ដានី : ឈ្មោះអីគេ ពូស្គាល់ទេ?

ឈួន : ឈ្មោះអាធៀន ។

ដានី : ធៀនហៅ?

ឈួន : អាធៀនៗ និងអាដលី ប៉ុនសព្វថ្ងៃបាត់មិនដឹងវាទៅខាងណាទៅខាងណា ។

ដានី : ប៉ុនធៀន និងដលី?

ឈួន : ហ្នឹងឯង ។

ដានី : កាត់មកពីណា?

ឈួន : មកពីភ្នំពេញនឹងឯង ខាងអរិយក្សត្រខាងអី ។

ដានី : ខាងនឹង ធៀន ហើយដលី កាត់ធ្វើខាងអី កាត់រៀនខាងអី មុនកាលសម័យលន់ នល់?

ឈួន : មិនដឹងគេរៀនខាងអីទេ ប៉ុនគេមកក្នុងចង្កោមនិស្សិតបញ្ញាវ័ន្តនេះឯង ។

ដានី : ដល់ពេលបែកៗ៧៧នេះហើយមានដែលជួបគាត់ទេ?

ឈួន : អត់ដែលជួបទេ ។

ដានី : អត់ដែលជួប?

ឈួន : ព្រោះវាបែកគ្នាជាមួយខ្ញុំ តាំងពីខ្ញុំចុះទៅធ្វើប្រធាននេសាទ ទៅវាបែកមិនទៅនៅជាមួយគេ មិនដឹងសុខទុក្ខវាយ៉ាងម៉េច ខ្ញុំអត់ដឹងដែរ ។

ដានី : ចុះពូទៅធ្វើប្រធាននេសាទនឹងឆ្នាំណា ខែប៉ុន្មាន?

ឈួន : ទៅនៅខែ៤ខ្ញុំទៅ ។

ដានី : ខែ៤?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ខែ៤ឆ្នាំ៧៧?

ឈួន : ៧៧ ។

ដានី : ទៅធ្វើនេសាទ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ចុះពូកាលនឹង ពេលខែ៤ឆ្នាំ៧៧នឹង កាលនឹងមានដូចយើងមានជ្រូលប្របល់អីនៅ ឮថា ពួកខាងនិរតីគេចូលមកទេ?

ឈួន : នៅអត់ទាន់ចូលមកទេកាលនឹង ។

ដានី : អត់ទាន់ចូលមកទេ?

ឈួន : បាទ! ចាំមើលខ្ញុំទៅបានប្រហែល២ខែ បានពួកបស្ចឹមគេមក ។

ដានី : ខាងបស្ចឹម មិនមែនខាងនិរតីទេ?

ឈួន : បាទ! បស្ចឹម ។

ដានី : ខាងបស្ចឹមមក?

ឈួន : បាទ! បស្ចឹមមកៗនេះ ក្នុងនាមបស្ចឹមមកនេះ គេមិនមែនមកក្តាប់យើងដែរ គេមករស់នៅ តាមចល័ត រស់នៅតាមសហករណ៍តាមភូមិ ។ ម៉ាក្នុងគេដាក់៣នាក់ៗ ហើយចល័ត៤-៥នាក់ ទៅម៉ារៈៗទៅ ប៉ុន្តែនៅយើងក្តាប់ដដែល ។

ដានី : ចឹងកាលពូទៅនេសាទ ទៅធ្វើជាប្រធាននេសាទតំបន់៥នឹង កាលនឹងមិនមែនខាងនិរតីគេ បញ្ជូន ទៅខាងពិណាកេរ្តិ៍រៀបចំពូទៅ?

ឈួន : ចេះ! កាលនោះគាត់រាល់ចាត់តាំងខ្ញុំ គាត់រាល់ខាងយើងពាយ័ព្យនេះ ឃើញថាចល័តយើងត្រី ដឹកមកពីសៀមរាប យកមកឲ្យហូបៗ វាអត់គ្រប់ ។ ដល់ហើយឲ្យខ្ញុំដកកម្លាំងទៅធ្វើនេសាទ

ព្រោះនេសាទដែលរៀបចំនៅប៉ុន្មានក្រោមនេះ ឲ្យខ្ញុំប្រមូលធ្វើនៅតែម៉ាក្រុម ។ បានខ្ញុំរៀប
ចំទៅធ្វើនេសាទ ដើម្បីយកត្រីដោះស្រាយចេះមក បានប្រហែល២ខែ ពួកនិរតីមក
ពាយ័ព្យគេមក ។ ដល់ពាយ័ព្យគេមកនេះ មកបានតែរយៈពេលប្រហែលជា២ខែជាង បាន
ខាងនិរតីមកចាប់តារាវាល ។

ដានី : ចឹងតារាវាលគាត់ចាត់តាំងឲ្យធ្វើនេសាទ ខាងដឹកជញ្ជូន ដោយសារត្រីមកពីខាងសៀមរាប
គេដឹកមកអត់នេះ ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ហើយកាលនឹងពេលពូទៅនឹង ពួកខាងបស្ចឹម កាលនឹងពួកបស្ចឹម ហើយពួកនិរតី?

ឈួន : ពួកបស្ចឹមមកមុន ។

ដានី : ពួកបស្ចឹមមកមុន?

ឈួន : បាទ!

ដានី : មក ?

ឈួន : មកនៅតាមសហករណ៍តាមកង តាមអី មកនៅក្នុងចល័ត ។

ដានី : កាលនឹងពួកបស្ចឹមមកខែណា ?

ឈួន : មកខែយើងស្អុនកាលនោះ ។

ដានី : ខែស្អុនខែ?

ឈួន : ខែស្អុនខែ៧ ខែអី ។

ដានី : ខែ៧ ខែអី ខែ៧ ៧៧នឹង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : កាលនឹងពួកបស្ចឹមមក កាលពូទៅខែ៤នឹងបាន២ខែៗ ពួកបស្ចឹម ហើយពួកប្តីពួកនិរតី
ដែលចាប់ៗតា ?

ឈួន : បាទ!ពួកបស្ចឹម ទៅពួកបស្ចឹមមកៗ បានប្រហែលជា២ខែ បានគេចាប់តារាវាល ។ បាននិរតី
មកចាប់តារាវាលបណ្តោយ ។

ដានី : ចឹងពួកមកពីនឹង ពួកបស្ចឹមដង ពួកនិរតីដង បាន?

ឈួន : បាទ! ព្រោះពួកបស្ចឹមគេមកមុន ។

ដានី : ពួកបស្ចឹមគេមកមុន?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ចឹងកាលទៅខាងនេសាទ ប្រធាននេសាទតំបន់៥នឹង ពូទៅតែម្នាក់ឯងទេ?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ចុះតាយ្យឹក?

ឈ្មួញ : តាយ្យឹក គាត់នៅកាន់អង្កររហូត កាន់នៅ ព្រោះអីដូចជាគេចាប់តារ៉ាល់ហើយ គេផ្លាស់ៗ ប្រធានចល័តតំបន់ណា ។ ផ្លាស់ប្រធានចល័តតំបន់ទៅ កាលនឹងតាចេញ ឲ្យតាចេញធ្វើ ប្រធានចល័តតំបន់២ នាក់តារាល់ ។ ហើយដល់ខ្ញុំ បានត្រឹមក ខ្ញុំយកមកឲ្យគាត់នេះឯង នៅក្នុងអង្គភាពដដែល ។

ដានី : ចឹងគេចាប់តារ៉ាល់ខែប៉ុន្មាន?

ឈ្មួញ : អី! រកចាំខែមិនបាន ។

ដានី : ពូទៅខាងនេសាទតំបន់ខែ៤?

ឈ្មួញ : បាទ! ខែ៤ ខែ៧ ខែ៨ បានគេ ខែ១០ ខែ១១នេះឯងចាប់តារ៉ាល់ ។

ដានី : ខែ១០ ខែ១១ ៧៧នឹង?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ចឹងពូទៅបានយូរដែរ ទៅខាង?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ខែ១០ ខែ១១ ។ មុននឹងគេចាប់ គេមានមកនៅជាមួយតារ៉ាល់ដូចពួកខាងនិរតីមក?

ឈ្មួញ : ទេ! អត់មាននៅជាមួយទេ ។

ដានី : អត់?

ឈ្មួញ : អត់ ។

ដានី : ពួកខាងបស្ចឹមមកខ្លះខែ៧ ៧៧?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ខែ៧ ៧៧នឹង ដល់ពេល២ខែក្រោយពួកនិរតីមកម៉ាសារទៀត?

ឈ្មួញ : បាទ! ពួកនិរតីមក ។

ដានី : បាទ! ពេលពួកនិរតីមកនឹង មកក្នុងសភាពយ៉ាងម៉េច ពួកបស្ចឹម ពូមានប្រសាសន៍មិញថា មកនៅ២ ៣នាក់ មកនៅតាមសហករណ៍?

ឈ្មួញ : បាទ! អានោះមកនៅចូលតាមសហករណ៍នោះ មកនៅចូលដូចជាធ្វើជាប្រជាជនតាមធម្មតា អត់មានធ្វើប្រធានអីទេ ។

ដានី : បាទ! ដល់ពេលពួកនិរតីមក?

ឈួន : ពេលពួកនិរតីមក បានតែងតាំងពួកនេះធ្វើប្រធាន ពួកបស្ចឹមធ្វើប្រធានសហករណ៍ ធ្វើប្រធានអីៗ ។ និរតីគេអ្នកតែងតាំង ។

ដានី : និរតីដែលមកនេះ គេមកតែងតាំង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ហើយខ្លួនគេៗធ្វើអី?

ឈួន : ខ្លួនគេធំៗជាងនោះទៅទៀត ។

ដានី : ធំជាងនឹងទៅទៀត?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ខ្លួនគេធំៗ គេមានតួនាទីអីដែរ ធំជាង?

ឈួន : ដូចជាគេចល័តតំបន់ ទៅដល់គេមកគ្រប់គ្រងចល័តតំបន់ អ្នកដែលគ្រប់គ្រងចល័តតំបន់មុននោះ ដែលគេចាប់ទៅហើយ គេឲ្យដូចជាឲ្យតានេះដែលមកពីបស្ចឹម ។ ឲ្យតានេះគ្រប់គ្រងចល័តតំបន់ ។ ប៉ុន្តែដល់គេៗក្លាប់ពីលើតានេះ ។

ដានី : គេអត់មានបញ្ចេញជាគេចល័តទេ ប៉ុន្តែគេអាចគ្រប់គ្រងពីលើនឹងទៅទៀត?

ឈួន : បាទៗ នឹងហើយ ។

ដានី : ចឹងនៅចល័តតំបន់ គេចាប់តែតារាវាល់មួយទេ?

ឈួន : ទេ! ចាប់តារាវាល់មួយ ហើយក្នុងចង្កោមចល័តនោះគេចាប់ទាំងអស់ ប៉ុន្តែអាខ្លះវារត់ ខ្លះអីតាំងពីប្រធានវរៈ ប្រធានអី អាគ្រោមៗខ្ញុំវារត់អស់ រត់ទៅឯប្រសេប្រសាចដីទៅខាងណាខាងណែ ។

ដានី : ចឹងតារាវាល់ កាលនឹងពួកនិរតីចាប់ក៏ដោយសារ គេចោទកាត់ជាម៉េច?

ឈួន : ទេ! ដែលគេថាកាត់ក្បត់នឹង ។

ដានី : គេថាកាត់ក្បត់?

ឈួន : នោះហើយ ។

ដានី : កាលនោះពូមានដឹងសកម្មភាពអីក្បត់អីយ៉ាងម៉េចដែរ?

ឈួន : អត់ ខ្ញុំអត់ដឹង ។

ដានី : អត់ដឹងទេនោះ?

ឈួន : អី!

ដានី : កាត់ក្បត់មែន ឬក៏គេចេះចោទកាត់?

ឈួន : តាមខ្ញុំនិយាយ ពួកនេះវាអត់ត្រូវក្លា ។

ដានី : អត់ត្រូវគ្នា?

ឈួន : បាទ! ពួកអត់ត្រូវគ្នា ប៉ុន្តែយាយទៅវាប៉ះពាល់ខ្លាំងទៅខ្លាចវាម៉េចៗ ។

ដានី : អត់ទេ ពូនិយាយទៅតាមអីដែលពូដឹង អត់មានប៉ះពាល់អី ។

ឈួន : ព្រោះតាហ៊ីន ហើយនឹងតារ៉ាល់នេះ គាត់ត្រូវគ្នា ដូចជាបក្សផ្សេង ហើយតាជៀល អាជៀល តាញឹមអីនេះ ដូចបក្សផ្សេង ។ ព្រោះបានខ្ញុំដឹងថាបក្សផ្សេង ព្រោះតាហ៊ីន និង តារ៉ាល់នេះ គាត់បញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំម្តងហើយថា «កងចល័តទាំងអស់ ពេលដែលឡើងទៅកាប់ កប្បវាសនៅភ្នំកងវ៉ា គាត់ដាំចំការកប្បវាសណា ។ គាត់នឹងបំពាក់អារុវត្តទាំងអស់ ។ បំពាក់ អារុវត្ត យើងនាំគ្នាទៅថែរត់ទៅថែ» ។ រត់ទៅថែ រហូតទ្រុឌទៅមើលដូរ បានដល់ពេល ដែនការនោះ ខាងមូល សម្បត្តិ គេដឹង ខាងតាញឹមៗហៅមូល សម្បត្តិនេះ ពួកអាជៀល គេដឹងទៅ គេតាមដានរហូត ។ ពួកនោះឯងចាប់ពួកតារ៉ាល់ ។

ដានី : អូ! ចឹងទេ?

ឈួន : បាទ! មិនមែនពួកនិរតីទេ ។

ដានី : មិនមែនពួកនិរតីចាប់?

ឈួន : អត់ទេ គ្នាឯង ។

ដានី : ចុះជៀល នឹងមកខាងតំបន់ពេលណា?

ឈួន : ជៀលនឹងមកៗតំបន់ មកដូចជា ។

ដានី : មកតំបន់៥?

ឈួន : បាទ! មកនោះក៏វាមិនមែនធ្វើគណៈតំបន់ ដូចជាគេអាងគេកូនអ្នកធំទៅ មកគណៈតំបន់ក៏ ត្រូវខ្លាចវាដែរ ។

ដានី : គាត់ជាអនុរបស់តាហ៊ីនទេ?

ឈួន : ហ្នឹងហើយ ប៉ុន្តែតែយើងក៏ត្រូវខ្លាចវាដែរ ។

ដានី : គាត់មកឆ្នាំណា?

ឈួន : គាត់មកឆ្នាំ៧៧ ។

ដានី : មក៧៧ហើយទេ?

ឈួន : បាទ! ៧៧ មកម៉ាស៊េរី ពួកបស្ចឹមមកនេះឯង ។

ដានី : ចឹងកាលពីដំបូងមក តែតាហ៊ីនម្នាក់?

ឈួន : បាទៗ ។

ដានី : ដល់ពេលជៀលនឹង មកឆ្នាំ៧៧?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : មក៧៧នឹង ចុះពូមានប្រសាសន៍មិញថា ភារ៉ាល់ភាគីថា ភាគីប្រុងបំពាក់អារុធា ធាតុថា ប្រុង រត់ទៅថែនឹងឆ្នាំណា?

ឈ្មួញ : អានោះឆ្នាំ ដែលចប់ទំនប់កំបោរ ឆ្នាំ៧៦១ វាចូលចុងខែហើយ ចុងខែចុងដាច់ហើយ ចុង ចូលខែ១១ ខែ១២នេះហើយ ។ ព្រោះខែ១១ ខែ១២ យើងដិតកោកទឹកហើយ ។

ដានី : ចឹងមុនលើកត្រពាំងថ្ម?

ឈ្មួញ : មុន មិនទាន់រៀបចំត្រពាំងថ្មទេ ។

ដានី : ចឹងភាគីថាប្រុងរៀបចំបំពាក់អារុធាទៅថែនឹង មុន?

ឈ្មួញ : មុនៗ អាន់ត្រពាំងថ្ម ។

ដានី : ចុងឆ្នាំ៧៦?

ឈ្មួញ : បាទ! ដល់ពេលដែនការនឹងអត់ដំណើរការទៅ បានស្តុបវិញទៅ ។

ដានី : ម៉េចបានដែនការអត់ដំណើរការ គេដឹង?

ឈ្មួញ : បែបយើងរៀបកម្លាំងវាមិនស្រុះ វាមិនបានស្រួល គេដឹង ។ បានគេដឹង បានតាព្រំ គេរត់ ទៅមុន ។

ដានី : តាណា?

ឈ្មួញ : តាព្រំ ។

ដានី : តាព្រំ ភាគីធ្វើអី?

ឈ្មួញ : តាព្រំ ភាគីគណៈភូមិភាគ ផ្នែកកងទ័ព ភាគីកាន់កងទ័ពម៉ាក្រូមិភាគពាយ័ព្យ ។

ដានី : ឈ្មោះ?

ឈ្មួញ : តាព្រំ ។

ដានី : តាព្រំ?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : មិនមែនតាខ្មែរ?

ឈ្មួញ : ទេ! ព្រោះតាព្រំ ។

ដានី : ចុះពូស្គាល់តាខ្មែរអត់?

ឈ្មួញ : អត់ ។

ដានី : តាខ្មែរ ភាគីកាន់យោធា ភាគីកាន់យោធាភូមិភាគ?

ឈ្មួញ : អត់ ខ្លាចតាខ្មែរដឹង ខ្ញុំស្គាល់តែតាព្រំ ។

ដានី : តាព្រំ ?
 ឈួន : នោះហើយ គាត់បើកឡានរត់ចេញទៅដូរ ឃ្នោយប៉ែត ។
 ដានី : គាត់ទៅមុនបាត់ទៅ ?
 ឈួន : ទៅមុន ។
 ដានី : គាត់រួចខ្លួន ?
 ឈួន : បាទ! នាំថៅកែយំរវ ទៅ ។
 ដានី : អូ! នាំថៅកែយំរទៅដែរ ?
 ឈួន : បាទ!
 ដានី : ថៅកែយំរ គាត់នៅណា ?
 ឈួន : ថៅកែយំរនៅមង្គលបូរី ។
 ដានី : មង្គលបូរី ?
 ឈួន : នោះ ។
 ដានី : ថៅកែយំរនឹង គាត់កាលពីមុន ព្រៃអីនៅម៉ាម៉ាងជួរ ?
 ឈួន : បាទ! ព្រៃកុប ព្រៃអីនោះ សុទ្ធតែរបស់គាត់ ។
 ដានី : ព្រៃកុបពីត្រង់ណាដល់ត្រង់ណា ?
 ឈួន : ទៅខាងក្នុងតាសិត ខាងម៉ាឡៃ ខាងម៉កហ៊ិន ។
 ដានី : សុទ្ធតែព្រៃរបស់គាត់ ?
 ឈួន : សុទ្ធតែព្រៃគាត់ ។
 ដានី : ខាងព្រៃម៉កហ៊ិន ខាងម៉ាឡៃ នឹងសុទ្ធតែព្រៃរបស់ថៅកែយំរ ?
 ឈួន : បាទ!
 ដានី : ចឹងថៅកែយំរ គាត់រត់ទៅថៃទេ មិនមែនគេសម្លាប់នៅនឹងទេ ?
 ឈួន : រត់ទៅថៃ គាត់ទៅជាមួយតាព្រំនេះ តាព្រំនេះយកគាត់ទៅ ។
 ដានី : ឆ្នាំណា ?
 ឈួន : ឆ្នាំ៧៧នេះឯង ។
 ដានី : ៧៧ ?
 ឈួន : បាទ!
 ដានី : ចឹងជៀល គាត់មកកណៈតំបន់នឹងឆ្នាំនឹងទេ គាត់មក ?
 ឈួន : បាទ! គាត់មកក្រោយទេ ។

ដានី : ចំណាស់ណា ជៀលនឹង?

ឈួន : ក្មេងៗ កំលោះមិនទាន់បានប្រពន្ធនា មកនឹង ។

ដានី : កាលមកនឹងអត់ទាន់មានប្រពន្ធទេ?

ឈួន : ទេ! ចាំមើល តាមូល សម្បត្តិ និងតាសោ ភីមៗ គាត់គណៈភូមិភាគបូព៌ គាត់មានកូន ក្រមុំ ហើយគាត់នឹងតាញឹមនេះ គាត់ពួកម៉ាក់គ្នា ។ ដល់ហើយគាត់ចង់ឲ្យកូនគាត់ នឹងកូន គាត់នោះបានគ្នា ។

ដានី : ហើយបានដែរអត់?

ឈួន : ដឹង ខ្ញុំអត់ដឹងដល់ដែរ ត្រង់នេះបានដឹង គេអ្នកជំដូចគ្នា ។

ដានី : ប៉ុន្តែកាលនឹងជៀលមកខាងនេះនឹង អត់ទាន់ការទេ?

ឈួន : ទេ! អត់ទាន់មានប្រពន្ធទេ ។

ដានី : ចឹងអាយុតិចជាពូ?

ឈួន : បាទ! អាយុតិច ។

ដានី : អាយុតិច ។ ចឹងដល់ពេលអ្នកចាប់តារ៉ាល់នឹង ខាងក្រុមរបស់ជៀល ក្រុមរបស់តាញឹម របស់មូល សម្បត្តិ ទេ អ្នកចាប់?

ឈួន : បាទៗ អត់មានពួកនិរតីទេ ។ ដំណើរពួកនិរតីមកជួយមិនទាន់ ។

ដានី : មកជួយអត់ទាន់?

ឈួន : នោះហើយ ដំណើរខ្ញុំមើលទៅ អ្នកនេះ ខ្ញុំមិនមែនកាន់ជើងទេ តាមដែលសភាពការណ៍ ដែលធ្លាប់រស់នៅជាមួយគាត់ នៅរឿងប្រជាជនរឿនអីគាត់និយាយមកមានល្អណាស់ ។ សូម្បីតែនិស្សិតបញ្ញាវិទ្យា គាត់ហៅធ្វើការសំណត់ នេះតាហ៊ុននេះ ។ សុទ្ធតែពួកនារីស្រីៗ ដែលចេះៗ ហៅធ្វើការសំណត់ទាំងអស់ ហើយរួចឲ្យមកនៅការចល័តវិញជាមួយគ្នានឹងខ្ញុំ វិញដដែល ។

ដានី : អូ! ចឹង?

ឈួន : បាទ! បានខ្ញុំថាមនុស្សនេះមិនល្អ ប៉ុន្តែដល់ពួកគេមិនល្អនោះ គេឃើញថាសកម្មភាពគាត់ បែបមិនស្រួល គេឆាប់កំចាត់មុន ។

ដានី : ចុះគេចាប់គាត់ទៅណាទៅ តារ៉ាល់តា?

ឈួន : មិនដឹងគេចាប់ទៅណា ខ្ញុំអត់ដឹងដែរ ។

ដានី : អត់ដឹងដែរ?

ឈួន : បើគេចាប់តាំងពីគណៈស្រុក ចាប់តាំងអីណា មិនមែនចាប់តែតារ៉ាល់ទេ ។

ដានី : ចាប់ពីណាខ្លះ?

ឈួន : ចាប់តាមោង ចាប់តាសំអាត ចាប់តារាល់ ក្រោយមកចាប់ពួកប្រធានភូមិ ពួកអីនេះ ពួកនិរតីក្រោយចាប់ទេ ។

ដានី : ចឹងខាងគណៈស្រុក តាមោង តាសំអាត ខាងតាហ៊ីងនឹង គឺខាងតាញឹមអ្នកចាប់ទេ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ដល់ចាប់ទៅ ដល់ពេលដូចតាមោងអី គេតែងតាំងពីណាជំនួសគាត់?

ឈួន : ដល់ចាប់ទៅនេះ ពួកអាជ្ញាធរនេះ គេប្រុងតែងតាំងខ្លួនគេ ធ្វើគណៈតំបន់ ។ ហើយក្រោយមក ប្រុងតែងតាំងចៅហ្វាយស្រុកចៅហ្វាយអី ប៉ុន្តែតែងតាំងអត់ទាន់ ពួកនិរតីមក និរតីគេដាក់ចៅហ្វាយស្រុក គណៈតំបន់ស្រេច ។

ដានី : អូ! ចឹងដល់ពេលចាប់ហើយ គណៈតំបន់ពីណាវិញទៅ ដល់ហ៊ីងគេចាប់?

ឈួន : ចាប់ហ៊ីង អាជ្ញាធរនេះហើយ គេគណៈតំបន់ខ្លួនគេ ។ ដល់ពេលនៅរៀបចំស្រុក មិនទាន់បានរៀបចំស្រុក ពួកនិរតីមកដល់បាននិរតីរៀបចំស្រុករៀបចំអីឲ្យ យាយចែម ធ្វើចៅហ្វាយស្រុក ។ យាយចែម ធ្វើគណៈស្រុកភ្នំស្រុក អូ! គណៈស្រុកព្រះនេត្រ ។

ដានី : យាយចែមធ្វើគណៈស្រុកព្រះនេត្រព្រះ?

ឈួន : នោះហើយ ។

ដានី : ដល់ពេលគណៈតំបន់?

ឈួន : គណៈតំបន់ភារិន ។

ដានី : រិន?

ឈួន : រិន មកពីនិរតី ។

ដានី : ឈ្មោះ រិន មកពីនិរតី?

ឈួន : បាទ! ឈ្មោះ រិន ។

ដានី : ឈ្មោះរិន ឈ្មោះអីរិន?

ឈួន : មិនដឹងស្អីទេ នាមត្រកូល ខ្ញុំមិនសូវដែលចាំ ។

ដានី : ចឹងកាលពីចាប់ៗ ។ ចឹងតារាល់ ហើយតាហ៊ីង គេចាប់ជាមួយគ្នា?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ថ្ងៃ?

ឈួន : ទេ! ចាប់តាហ៊ីង មុន ។

ដានី : តាហ៊ីង ចាប់ពីអង្គាល់?

ឈួន : មុនគ្នាប្រហែលជា២-៣ថ្ងៃនោះឯង មិនមែនតែមុនរាប់ខែទេ ។

ដានី : អូ! ចឹងក្នុងចន្លោះខែ១០ ខែអីនឹង?

ឈួន : នោះហើយចន្លោះខែ៧ដែលនោះឯង ។

ដានី : ដល់ពេលចាប់ទៅ ជឿល នឹង ធ្វើគណៈតំបន់ម៉ារយៈ?

ឈួន : នោះហើយ បាទ! ។

ដានី : ដល់ពេលគណៈស្រុកអីនឹង គេអត់ទាន់មាន?

ឈួន : មិនទាន់បានរៀបទេ ។

ដានី : អត់ទាន់បានរៀបទេ?

ឈួន : នោះហើយរៀបមិនទាន់ ពួកនិរតីគេមកដល់ ។

ដានី : ពួកនិរតីគេមកដល់?

ឈួន : នោះហើយមកដល់គេរៀបខ្លួនគេទៅ ។

ដានី : បានគេរៀបការនឹងនឹង?

ឈួន : គណៈតំបន់ ។

ដានី : ពូស្គាល់កាត់ដែរ ការនឹងនឹង?

ឈួន : ការនឹងនឹង ខ្ញុំភ្លេចកាត់ហើយ ខ្ញុំដូចជាពេលនោះ ដូចជាមិនបានដិតដល់នឹងកាត់ដែរណា ពេល ខ្ញុំឡើងមកម្តងៗក៏បានជួបកាត់ បានដេកជាមួយកាត់ម៉ាយបំបៅ ក៏ចុះទៅវិញទៅ ។ ព្រោះ កាត់នេះឯង កាត់រៀបចំខ្ញុំឲ្យធ្វើប្រធាននេសាទតំបន់៥ ។

ដានី : ហា! ក្រែងពូទៅមុននឹងទៀត?

ឈួន : ទៅមុន ប៉ុន្តែទាន់បានឡើងនេសាទតំបន់៥ទេ ខ្ញុំក្រាន់តែគេហៅថា នេសាទចល័តតំបន់ ។

ដានី : ចល័តតំបន់?

ឈួន : បាទ!

ដានី : នេសាទចល័តតំបន់?

ឈួន : ដល់ពេលនេសាទតំបន់៥នេះឈ្មោះ អាជិន នៅស្រុកក្រោយនេះវាខុសសីលធម៌ៗ បានពួក និរតីគេចាប់ទៅនេះ បានតែងតាំងខ្ញុំទៅធ្វើប្រធាននេសាទតំបន់៥ ជាមួយតាចេង ។ ហើយ តាចេងនោះ កាត់ធ្វើប្រធាន ខ្ញុំអនុប្រធាន ។ តាចេង កាត់មកពីនិរតី កំបុតមេដៃមួយ ។ ដល់កាត់មកពីនិរតី កាត់ថា “ឈួនអើយ ខ្ញុំបែកខាងក្រោមស្រេចតែឈួនឯងទៅ ទូក កាណូត ស្ទើរខ្ញុំមិនបរិភោគទឹកទេ ខ្ញុំខ្លាចទឹកណាស់” ។ កាត់សុខចិត្តនៅស្ងាយនេះ កាត់នៅ

ស្វាយនេះ គាត់នៅលើកកោកនេះ បើថាខ្ញុំខ្វះខាតអីរាយការណ៍មកគាត់ ដឹកជញ្ជូនអីគាត់ អ្នកដោះស្រាយពីនេះទៅទៀត ហើយខ្ញុំនៅខាងក្រោមលើខ្ញុំទាំងអស់បាន ។

ដានី : ចឹងគាត់អត់ហ៊ានចុះទឹក គាត់ខ្លាចទឹក?

ឈួន : បាទ! គាត់ខ្លាចទឹក ។

ដានី : គាត់អត់ចេះហែលទឹក មើលទៅ?

ឈួន : គាត់អ្នកស្រុកកោក ដំណើរ ។ ឈ្មោះ តាចេង កំបុតមេដៃ ។

ដានី : ចឹងគាត់ឲ្យពូធ្វើប្រធាន?

ឈួន : បាទ!

ដានី : គាត់ទទួលខាងសេដ្ឋកិច្ច?

ឈួន : បាទ! នោះឯង ខាងលើ ។

ដានី : ចឹងកាលពីគេចាប់ ខ្ញុំចង់ដឹងតិចទាក់ទងជៀល ។ ចឹងគេចាប់តាហ៊ីនទៅបានរយៈពេលប៉ុន្មាន ដែលតាជៀលនឹងគាត់ធ្វើជាកណៈតំបន់?

ឈួន : អាជៀលទៅធ្វើកណៈតំបន់នោះ គេមកធ្វើមិនទាន់ចាប់តាហ៊ីនទេ មកមុន ។ ដល់មកទៅ តាហ៊ីននោះ ប្រធាន គេអនុ មកយើងនៅមិនបានដល់ ប្រហែលជា២ខែនេះឯង បានចាប់ តាហ៊ីន ។

ដានី : បានចាប់តាហ៊ីន?

ឈួន : បាទ! ចាប់តាហ៊ីន ។

ដានី : ដល់ពេលចាប់តាហ៊ីនបានរយៈពេលប៉ុន្មាននោះ បាន?

ឈួន : ចាប់តាហ៊ីន បានប្រហែលជាម៉ាអាទិត្យ បានចាប់តាវាល់ៗ ចាប់តាមោង តាសំអាតអី ។

ដានី : តែចន្លោះនឹង មុនពេលដែលនិរតី ដែលតារិនមកធ្វើកណៈតំបន់នឹង?

ឈួន : បាទ! មុន ។

ដានី : យូរទេ ប្រហែលជា តារិន មកធ្វើកណៈតំបន់?

ឈួន : តារិន មកធ្វើកណៈតំបន់ បានប្រហែលជា អាជៀលគេធ្វើការប្រហែលបានជា៣ខែ នោះ កំពុងឡានស មួយដើរចាប់ហើយ នោះកំពុងដើរចាប់ ។

ដានី : កំពុងដើរចាប់?

ឈួន : បាទ! ដើរចាប់ចល័តចាប់ចល័តអី អាណាកាច អាណាស្នូត ដើរចាប់ហើយ ។ រហូតដល់ ទៅចាប់នៅកន្លែងខ្ញុំ ចាប់តាម៉ែដែលនៅជាមួយខ្ញុំ ។ តាម៉ែនោះ ចាំមើលខ្ញុំនិយាយទៅកាន់ តែវែងទៀត ។ តាហាត់ គាត់កណៈស្រុកភ្នំស្រុក ដល់អាជៀលគេចាប់តាហាត់ ។ ដល់តា

មិននោះបងគាហក រកចាប់តាមនែវែរ ដល់តាមនែវែរតំទៅនៅជាមួយខ្ញុំ ។ ដល់រតំទៅ
នៅជាមួយខ្ញុំ ទៅគេដឹងតាមនែវែរនៅជាមួយខ្ញុំ គេឲ្យតាយៀកនេះទៅតាមខ្ញុំជាមួយតាមនែ
មករៀនសូត្រ ។ ដល់ខ្ញុំ តាយៀកដឹងរឿងគេចាប់តាមនែ ប៉ុនអត់ប្រាប់ខ្ញុំទេ ។ ទៅដល់ថា
និយាយឲ្យខ្ញុំថាឲ្យរៀនសូត្រ ដល់ខ្ញុំថាមករៀនសូត្រទៅក៏ទៅហៅមកក៏ ខ្ញុំក៏មកៗ នាំគ្នាជិះ
កង់មក ។ មកដល់ស្រុកភ្នំស្រុក ពួកនិរតី គេនៅយាមនឹងស្ពាន គេដាក់កុងត្រាយាមទៅ តា
យៀក ជិះកង់ដល់មុន តាមនែ ជិះកង់ក្រោយ ខ្ញុំជិះកង់បន្ទាប់តាយៀក ។ ជិះកង់មកដល់
បានពួកនិរតីគេសួរ “ឮៗ ឯណាមនុស្សដែលឲ្យទៅយកពីក្រោមមក” ចេះ បានតាយៀកថា
ចេះ “កុំនិយាយ” ។ កុំនិយាយខ្លាចពួកខ្ញុំពួក ប៉ុនខ្ញុំពួកបាត់ទៅហើយ ខ្ញុំខ្ញុំដឹងថា “អូ/ខ្ញុំសំប
ហើយ” ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំសំបហើយ ។ ហើយតាមនែនោះ អត់ពួទទេ ដែលខ្ញុំម៉ាយបំនោះ ខ្ញុំដេក
អត់លក់ទេ ខ្ញុំដឹងថាខ្លួនខ្ញុំសំបហើយ នឹកឃើញថា២នាក់តាមនែនោះ តាមនែយើងរតំទៅណា
បើយើងស្មោះត្រង់នឹងអង្គការទាំងអស់គ្នាចេះ យើងមិនដឹងថារតំទៅណាបានរស់ ។ ដល់
ហើយបើថា អង្គការមិនជឿជាក់លើយើងៗស្មោះត្រង់ប៉ុននឹងហើយ ឯបក៏សំបំចុះ សុខ
ចិត្តសំបំណា ខ្ញុំអត់រតំទេ ។ ដល់ពេលព្រឹកឡើងៗតាមនែថា “ទៅយើង មុននឹងសំបំ នាំគ្នា
ទៅដឹកទឹកភ្នំតាមនែស្រែសិនទៅ” ដើរទៅដឹកនៅប៉ោយតាអុងៗ ទៅដេកនឹងអាងត្រពាំងថ្ម
នៅនោះ ដឹកប៉ោយតាអុងស្រាប់តែមកវិញដឹកទឹកភ្នំតាមនែ ឃើញឡានអាជ្ញាស្រាវ ឡានស
រកចាប់ ។ ឡានមកវាវនេះ ខ្ញុំដើររលើក្នុងខ្ញុំដើរមុន តាមនែ ដើរក្រោយ ឡានគេមកអែប
វាវ គេបើកទ្វារវាវគេស្មើឡើងឡាន ខ្ញុំក៏ឈានជើងឡើងឡានទៅ គេរុញទ្រូងខ្ញុំចេញៗ
គេរុញតាមនែបញ្ជូន គេបិទទ្វារក្របទៅ ខ្ញុំដួលទៅៗ គេសែងដាក់កន្លែងពេទ្យៗ ឡើងរហូតដល់
ម៉ោង៤កន្លះបានខ្ញុំដឹងខ្លួន ។

ដានី : ម៉ែចចឹង?

ឈួន : ខ្ញុំសន្ទប់ ។

ដានី : ម៉ែចបានសន្ទប់ គេរុញទម្លាក់ឡាន?

ឈួន : ទេ! គេរុញចេញមិនឲ្យឡើងឡាន វាក៏យ ។

ដានី : ភ័យ?

ឈួន : ភ័យ ក្អកក្អមក្នុងខ្លួនទាំងអស់ វាដូចជាអត់ដឹងអីទេ ដូចជាមិនមែនមនុស្សចេះឯង វា
ប្រហោងទាំងអស់ តក់ស្លុតដែលគេចាប់ ។ ប៉ុនគេមិនបានចាប់ខ្ញុំ គេចាប់អ្នកផ្សេង ចុះខ្ញុំ
ស្មានតែគេចាប់ខ្ញុំ ។ ដល់ដឹងខ្លួនឡើងបានពេទ្យគេមកប្រាប់ ថា “បងឯងកុំភ័យ ព្រោះគេមិន
បានចាប់ទេ បងឯង បើគេចាប់ៗទៅបាត់ទៅហើយ” ។ នេះបានខ្ញុំទៅជួបភារិនៗ តាត់

ហៅទៅដួប គណៈតំបន់ “ឥឡូវឈ្នួលឯង បើមិនជឿខ្ញុំទេ ឈ្នួលឯងមើលឈ្មោះនេះ ដែលត្រូវចាប់ ហើយឈ្មោះដែលមិនត្រូវចាប់មានតែឈ្នួលឯង ២នាក់តាយៀកទេ ដែល គេមិនមានចាប់ ដែលអត់មានឈ្មោះ” ។ ដុតពីនឹងត្រូវចាប់ទាំងអស់ ខ្ញុំមើលទៅឈ្មោះ ឃើញទាំងអស់ ។

ដានី : ឃើញឈ្មោះពីណាខ្លះ ?

ឈ្នួល : ឈ្មោះពួក ពួកអារិត ពួកអាស្រៈ តាមរយៈដែលខ្ញុំស្គាល់ អាក្រក់ខ្ញុំ កូនកងខ្ញុំ ដែលខ្ញុំ ចាត់តាំងនឹង ។

ដានី : ចុះម៉េចចឹង ម៉េចបានគេអត់ចាប់ពូ ពីរនាក់តាយៀក ?

ឈ្នួល : មិនដឹងថាម៉េច បានខ្ញុំឆ្ងល់ខ្លួនឯងដែរ នេះបានខ្ញុំទៅប្រាប់អារិតៗ ប្រាប់អាស្រៈ ។ ខ្ញុំដឹង ហើយខ្ញុំទៅប្រាប់គ្នាឯងទៀតថា “ឯងកុំទៅ ត្រូវទៅនេសាទជាមួយអញ បើឯងនៅមុខតែ ឯងបំបែក ព្រោះឈ្មោះត្រូវគេចាប់ហើយ” ។ ចឹងបានពួកអាដោយនោះដឹង វាអត់ទៅជា ម្នាក់ វានាំគ្នារត់ទៅ ។ ដល់រត់ទៅមិនដឹងទៅឯងនៅណានៅណា បាត់លុះសព្វថ្ងៃ ដោយ ទាំងបួនខ្ញុំ បួនដីដូនមួយម្នាក់២នាក់ ។

ដានី : ចុះបើគេដឹងថាពូប្រាប់រឿងចឹង គេមិនរករឿងពូហើយ ?

ឈ្នួល : ទេ! មិនមានអ្នកណាដឹងទេ ព្រោះគាត់ទុកចិត្តខ្ញុំហើយ គាត់ស្រឡាញ់ខ្ញុំរហូតដល់បង្ហាញអា ការអាថ៌កំបាំងមកខ្ញុំ ។

ដានី : ចុះម៉េចបានគាត់ទុកចិត្តពូ ពូស្គាល់គាត់ពីមុនមក ?

ឈ្នួល : អត់ទេ អត់មានស្គាល់ទេ ព្រោះគាត់អ្នកចាត់តាំងឲ្យខ្ញុំធ្វើប្រធាននេសាទ គាត់អ្នកចាត់តាំងខ្ញុំ ឲ្យពីរនាក់តាចេង ។

ដានី : ចឹងស្គាល់ពូរយៈពេលខ្លី ?

ឈ្នួល : បាទ! រយៈពេលខ្លី ។ ដល់ហើយដូចថា គាត់ដឹងថាខ្ញុំនេះមនុស្សត្រង់ ដឹងថាគាត់ព្រោះអីខ្ញុំ ក្នុងរយៈកន្លងមក វាមានអីមិនដែលប៉ះពាល់បងប្អូនណាទេ ។ ព្រោះចេះឈ្មោះដែលគេមិន ត្រូវចាប់ ខ្ញុំដឹងចំនុចក្រោយ ។ កាលដែលគាត់រាល់នៅ ចល័តទាំងអស់គេហៅចូលទៅក្នុង មន្ទីរឯកៗ គេនិយាយថា “ឥឡូវបក្សយើងគេបើកទារហើយ ដើម្បីប្រមូលកម្លាំង បក្ស យើងបើកទារហើយ ដើម្បីទៅរៀបចំជាសម្ព័ន្ធយុវកក ជាស្នូលរបស់បក្ស” ។ ដល់ពេលខ្ញុំ នៅនេសាទនោះ ហើយតាយៀកក៏នៅឆ្ងាយ ដល់ពេលគេហៅទៅនេះ គេមកទាំងអស់គ្នា ទៅ គេឡើងឡានទៅអស់ ដល់ខ្ញុំមកក្រោយឡានវាទៅហួស ។ ដល់មកក្រោយបានតារាល់

ថា “ឈ្នួលឯងចាំអារក្កក្រោយទៅ” ។ ដល់ហើយគេបានអាណ្ណោះនោះឯង។ បានដល់
ពេលរឿងកើតឡើង គេចាប់តាមឈ្មោះនេះ បានឈ្មោះខ្ញុំ២នាក់នោះវាអត់មាន ។

ដានី : ដោយសារ អានេះសំណាងរបស់ពូ?

ឈ្នួល : បាទ! នោះឯង ។

ដានី : ដោយសារ អ្នកដែលចូលយុវកក ដែលមានឈ្មោះប៉ុន្មានគេចាប់ហើយ ដល់ពេលពូអត់មាន
បានន័យថា មិនមែនក្នុងសម្ព័ន្ធរបស់គេ?

ឈ្នួល : បាទៗនោះហើយ បាទ! មិនមែនក្នុងសម្ព័ន្ធរបស់គេ ។

ដានី : តាមពិតវាមិនចឹងទេ ដោយសារយើងអត់បានទៅ?

ឈ្នួល : បាទ! យើងទៅអត់ទាន់ ព្រោះខ្ញុំនៅឆ្ងាយ ។

ដានី : កាលនឹងពូទៅធ្វើនេសាទហើយ?

ឈ្នួល : បាទ! ខ្ញុំធ្វើនេសាទហើយ ។

ដានី : ដល់ពេលតាយ្យឹក គាត់ទៅណាកាលនឹង?

ឈ្នួល : តាយ្យឹក គាត់នៅអាងត្រពាំងថ្មនោះ គាត់នៅបើកអង្ករឲ្យគេ សេដ្ឋកិច្ចអង្ករ សម្រាប់បើក
អង្ករ កម្លាំងលើកទំនប់នោះឯង ។

ដានី : ប៉ុន្តែដែរ?

ឈ្នួល : ដល់គេហៅៗឡើងឡាននៅដប់នេះឯង ។

ដានី : កាលនឹងឈ្មោះដែលត្រូវចាប់នឹង និរតីគេអ្នកចុះឈ្មោះឲ្យចាប់ ឬក៏ជៀល?

ឈ្នួល : អត់ទេ ជៀល ។

ដានី : ចឹងឈ្មោះ ជៀលនឹង ឲ្យទៅពួកនិរតីទៀត បានមានឈ្មោះដែរ នៅតារិននឹង?

ឈ្នួល : ពួកជៀល វាធ្វើឈ្មោះនោះ ឲ្យមកនិរតី ហើយវាអ្នកដើរចាប់ ។

ដានី : ជៀល នឹងដើរផ្ទាល់ខ្លួនឯងដើរចាប់?

ឈ្នួល : ដើរផ្ទាល់ខ្លួនឯង ឡានសម្បូរ ឲ្យតែឃើញឡានសញ្ជាត់ខ្លួនក៏ដើក ប្រធានសហករណ៍អីវ៉ាន់ ។

ដានី : បានន័យថា ជៀល នឹងអ្នកនៅក្នុងឡាននឹង?

ឈ្នួល : នឹងហើយជៀលនោះ នៅក្នុងនោះឯង យោគាវាស្រេច ។ ហើយពួកនិរតីមកហើយ ប៉ុន
ចេះចាំមើលវា អត់ទាន់ធ្វើសកម្មភាពអីទេ ពួកនិរតី ចាំមើល ។

ដានី : ចាំមើល ជៀល នឹង?

ឈ្នួល : នោះហើយ ។

ដានី : ចឹងពេលចាប់តាហ៊ីង ហើយ ជៀល នឹងក៏មិនបានធ្វើគណៈតំបន់ខ្លួនឯងដែរ?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ចាប់ហើយ ប៉ុន្តែតាមគោលគំនិត ជៀស នឹងចង់ធ្វើគណៈតំបន់ខ្លួនឯង?

ឈ្មួញ : នឹងហើយ ។

ដានី : តែពួកនិរតីមកទៅ គេមានតែតាំងតារិន ឲ្យធ្វើប្រធានទៅ?

ឈ្មួញ : នោះហើយ ។

ដានី : ហើយ ជៀស អនុដដែល?

ឈ្មួញ : នោះហើយ នៅជាជំនួយការ មិនពេញជាអនុ ។

ដានី : ជំនួយការគេ?

ឈ្មួញ : នោះហើយ ។

ដានី : មានតែតារិនមួយទេ?

ឈ្មួញ : នោះហើយ ។

ដានី : មានពីណាទៀត ដែលពួកនិរតីក្រៅពីតារិន?

ឈ្មួញ : គាពាល់ៗ គាត់គ្រប់គ្រងចល័ត ហើយគាចេង គាត់គ្រប់គ្រងចល័តដែរ ដកគាចេងទៅគ្រប់គ្រងនេសាទជាមួយខ្ញុំ ។

ដានី : តែដូចជាក្នុងគណៈតំបន់វាមានពានក់ វាមានលេខ អនុលេខ?

ឈ្មួញ : បាទ! ខ្ញុំអត់ស្គាល់ពានក់ទេ ខ្ញុំស្គាល់តែប្រធានទេ ។

ដានី : ស្គាល់ប្រធានឈ្មោះតារិន?

ឈ្មួញ : បាទ! ស្គាល់តែតារិននឹងឯង ក៏គាត់បានតែតាំងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ ។

ដានី : តារិន ប្រពន្ធគាត់ឈ្មោះអី?

ឈ្មួញ : អត់ៗស្គាល់ មិនដែលឃើញប្រពន្ធគាត់ផង ។

ដានី : គាត់ចាស់ ហើយក្មេង?

ឈ្មួញ : ទេ! ចាស់ ជាងខ្ញុំ គាត់បងខ្ញុំ ។

ដានី : បងៗច្រើន អាយុច្រើន?

ឈ្មួញ : ទេ! មិនជាច្រើនប៉ុន្មានដែរ វាបងខ្ញុំ៤-៥ឆ្នាំ ។

ដានី : បង៤-៥ឆ្នាំ?

ឈ្មួញ : បាទ! ប៉ុន្តែមនុស្សគាត់ក៏ម្យ៉ាងដែរ ។

ដានី : ដល់ពេលតារិន គាត់តែតាំងគណៈស្រុកបន្តទៀត ឬក៏មានឈ្មោះមក?

ឈ្មួញ : បាទ! តារិននឹង គាត់តែតាំងគណៈស្រុក ។

ដានី : ដល់ពេលចាប់តាមោងហើយអីចឹង តែងតាំងគណៈស្រុកព្រះនេត្រព្រះ?

ឈួន : ទេ! មិនទាន់តែងតាំងទេ នៅឲ្យអាជ្ញាធរ គេធ្វើការសិន រហូតដល់ចាប់អាជ្ញាធរ។ បាន កាត់តែងតាំងបណ្តោយ ។

ដានី : ចាប់អាជ្ញាធរ ចាប់ពីអង្គរ?

ឈួន : ចាប់កំពុងនិរតិមក បស្ចឹមមកអាជ្ញាធរកំពុងធ្វើការដេញចាប់ពួកពាយ័ព្យនេះឯង ចាប់ទៅគេ ចាំមើលសកម្មភាពអាជ្ញាធរនេះឯង ។ ឃើញអាជ្ញាធរ ដេញចាប់សព្វបែបយ៉ាង ទៅបាន ដល់ដែនការគេចាប់អាជ្ញាធរ ប្រឹប ។

ដានី : ពូចាំដែរ ចាប់អាជ្ញាធរ?

ឈួន : អត់ចាំ ។

ដានី : ចាប់ក្នុងឆ្នាំ៧៧ ឬ៧៨?

ឈួន : ៧៧ អូ! ៧៨ ។

ដានី : ខែពេលណា គេចាប់៧៨នឹង?

ឈួន : មិនដឹងថា ពេលណា ចាំអត់បានច្បាស់ទេ ។ មើលកាលខ្ញុំទៅនេសាទ ខ្ញុំឡើងប្រហែលជាខែ ៨ ខែ៩ ខែ១០ ព្រោះខ្ញុំបើកកាណូតហើយ ខែបើកកាណូត ។

ដានី : ខែ១០ ៧៨ហើយនឹង ដិតចប់?

ឈួន : នោះហើយ ។

ដានី : ព្រោះ៧៩យួនចូល?

ឈួន : នឹងហើយ ។

ដានី : ដើមខែមករា?

ឈួន : អូ! មិនមែនទេ ខុសហើយ ចាប់យូរគ្រាន់នោះឯង បានយួនចូលនោះ ។

ដានី : ចុះក្រែងជ្រុល ចាប់តាហ្សិន តារ៉ាល់ បានយូរ បានគេចាប់កាត់បន្តទៀត?

ឈួន : ទេ! មិនយូរប៉ុន្មានទេ ខុសគ្នាតែ២-៣ខែប៉ុន្មាននោះឯង ។

ដានី : ២-៣ខែ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ប្រហែលជាដើម៧៨ ឬក៏ចុង៧៨?

ឈួន : បាទៗ ដើមៗ៧៨ ។

ដានី : ដើម៧៨?

ឈួន : នោះហើយ ។

ដានី : ចុះហើយខាងគណៈស្រុកគេតែងតាំង មុនចាប់ផ្សើមទៀត ឬក៏យ៉ាងម៉េច?
 ឈួន : ទេ! តែងតាំងក្រោយ ។ ចាប់ផ្សើមរួច បានគេរៀបចំគណៈស្រុក ។
 ដានី : គណៈស្រុក?
 ឈួន : អី!
 ដានី : ដល់ពេលគណៈស្រុកព្រះនេត្រព្រះ?
 ឈួន : យាយចែម ។
 ដានី : យាយចែម?
 ឈួន : បាទ!
 ដានី : ពូស្គាល់យាយចែម?
 ឈួន : ស្គាល់ ។
 ដានី : យាយចែម កាត់មកពីណា មកពី?
 ឈួន : យាយចែមមកពីនិរតី ។
 ដានី : មកពីនិរតី ចុះខាងភ្នំស្រុក?
 ឈួន : ខាងភ្នំស្រុក តាអៀន ។
 ដានី : តាអៀន និរតីដែរ?
 ឈួន : បាទ! និរតីដែរ ។
 ដានី : ចុះខាងដូក?
 ឈួន : អត់ស្គាល់ ស្គាល់តែ២ប៉ុន្មាននោះឯង ។
 ដានី : ខាងភ្នំស្រុក ហើយនឹងយាយចែម?
 ឈួន : យាយចែម ស្រុកព្រះនេត្រព្រះ ។
 ដានី : យាយចែម ស្រុកព្រះនេត្រព្រះ?
 ឈួន : បាទ!
 ដានី : កាត់អត់មានគណៈតំបន់?
 ឈួន : ទេ!
 ដានី : កាត់មានភ្នំនាទីអីទៅតំបន់ទៀតដែរអត់?
 ឈួន : ទេ! តំបន់ តារិន ។
 ដានី : តារិន?
 ឈួន : នោះហើយ ។

ដានី : ប៉ុន្តែដូចជា យើងគាត់ជាសមាជិកតំបន់អីដែរអត់?

ឈួន : ទេ! ដូចមិនមែនទេ ប្តីក៏ជាសមាជិកដងដឹង យើងដឹងមិនដល់ដែរ ។

ដានី : ហើយចុះនៅអាងត្រពាំងថ្ម បន្ទាប់ពីចាប់តារាល់ទៅគេឲ្យឈ្មោះ?

ឈួន : តារចេង ។

ដានី : តារចេង?

ឈួន : បាទ! តារចេងទៅក្របំក្រង ។

ដានី : តារចេង ជាប្រធាននេសាទមិញនឹង?

ឈួន : បាទ! ឲ្យតារចេងក្របំក្រង ខ្ញុំនៅនេសាទនោះ ។

ដានី : តារចេង ខាងពួកណា ពួក?

ឈួន : ពួកមកពីបស្ចឹម ។

ដានី : មកពីបស្ចឹម?

ឈួន : បាទ!

ដានី : តារចេងនឹងក្របំក្រង ពូនៅនេសាទ?

ឈួន : បាទ! ខ្ញុំនៅនេសាទ ។

ដានី : ឈ្មោះ តារចេង តារអីមួយទៀត បន្ទាប់ពីតារចេង?

ឈួន : តារចេង តារពាល់ ។

ដានី : តារចេង ហើយតារពាល់?

ឈួន : បាទ! ដល់នៅនេសាទទៅ បានអានេសាទតំបន់គេនោះខុសសីលធម៌ទៅ បានគេចាប់អានេសាទចេញទៅ ។ គេឲ្យនិរសាអាជ្ញាលនោះ ធ្វើប្រធាននេសាទ ។

ដានី : ឈ្មោះអីគេ និរសា?

ឈួន : ឈ្មោះអា អី!និរសាអាជ្ញាលអី និរសាតាហ៊ុន អូ! និរសាអាជ្ញាល អី!ភ្លេចឈ្មោះវាបាត់ហើយ នៅស្រុកវានៅខាងស្រុកកូននេះឯង អាប៉ុញៗ ២នាក់អាប៉ាក ឲ្យទៅធ្វើនេសាទទៅ បានពួកនិរតីមកចាប់អាប៉ុញ និងអាប៉ាកទៅ បានតែតាំងឲ្យធ្វើប្រធាននេសាទ បានឲ្យតារចេងទៅផង ។

ដានី : ដល់ពេលពីណាគេ តារចេងទៅបាត់ទៅ ពីណាអ្នកនៅក្របំក្រង?

ឈួន : នៅតារពាល់ ។

ដានី : តារពាល់គាត់ធ្វើ?

ឈួន : តារពាល់ គាត់ក្របំក្រងចល័តតំបន់ទាំងអស់ ហើយនឹងតារិន គណៈតំបន់ ។

ដានី : តារិន គណៈតំបន់ មកគ្រប់គ្រងនៅត្រពាំងថ្ម?

ឈួន : ហ្នឹងហើយគាត់មកគ្រប់គ្រងនៅត្រពាំងថ្ម ។

ដានី : តារិន មកគ្រប់គ្រងបន្តទៀត?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ប៉ុន្តែពេលគាពាល់ តារិន អីមកនៅគ្រប់គ្រង នៅអារត្រពាំងថ្ម នៅធ្វើដៃល?

ឈួន : នៅធ្វើៗ ។

ដានី : នៅតែធ្វើនៅឡើយ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ព្រោះហេតុអីបានគេធ្វើបន្តទៀត ពីព្រោះញឹកមុនមកខាងពាយ័ព្យយើងធ្វើ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : អានេះមកពីខាងលើ ពីមជ្ឈិមបញ្ញាឲ្យធ្វើបន្តទៀត ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ឈួន : បាទ! មិនដឹងយ៉ាងម៉េចដែរ ដែលខ្ញុំកាលនោះសុទ្ធតែខ្លាចហើយ ពួកគេហៅដឹងថាឆាប់ ។
តែគេហៅទៅ ថ្នាក់ម៉ែឪឡែតមិនបានធ្វើបុណ្យ មិនហ៊ាននៅដឹងថាម៉ែឆាប់ដែរ គេហៅទៅ
ប្រជុំ ភ័យខ្លាចឆាប់ខ្លួនឯងទៀត ។

ដានី : ចុះពួកគេដែលទៅប្រជុំនៅបាត់ដំបង ទៅប្រជុំនៅកន្លែងមន្ទីរភូមិភាគ?

ឈួន : ទេ! អត់ទេ ។

ដានី : អត់ដែរ?

ឈួន : អត់ ខ្ញុំប្រជុំបាននៅស្វាយ ព្រោះយើងតំបន់ ។

ដានី : តារិម តាមូល សម្បត្តិអី អត់ដែលមកប្រជុំនៅស្វាយ?

ឈួន : ទេ! គេមកគេប្រជុំ គេអ្នកធំៗ គេមក ។

ដានី : ពួកអត់ដែលប្រជុំ?

ឈួន : អត់ដែលបានជួបទេ ។

ដានី : ចុះតារិន ពេលដែលគាត់មកនឹង ដូះគាត់នៅណាទៅ?

ឈួន : តារិន ដូះគាត់មិនមានដូះទេ គាត់នៅនឹងរោងកន្លែងចល័ត កន្លែងបើកសេដ្ឋកិច្ចបើកអង្ករ ។

ដានី : កន្លែងសេដ្ឋកិច្ច បើកអង្ករនៅណា?

ឈួន : នៅអារត្រពាំងថ្ម ។

ដានី : អូ! គាត់មកបោះទីតាំងនៅអារត្រពាំងថ្មមែន?

ឈួន : បាទ! កាត់មកនៅប្រទេស៤-៥ថ្ងៃទៅ កាត់ទៅស្វាយទៅៗ ប្រទេស៤-៥ថ្ងៃ កាត់មក ព្រោះ កាត់ចល័ត ជួនកាលកាត់ដើរចុះស្រូវជាមួយប្រជាជន ។ គ្មានអ្នកណាដឹងថាកាត់ណា តំបន់ ។

ដានី : ពូស្គាល់ស្រុកកំណើតកាត់ទេ តារិន?

ឈួន : អត់ៗស្គាល់ ដឹងថាកាត់មកពីនិរតី ។

ដានី : ដឹងថាកាត់មកពីនិរតី?

ឈួន : នោះ ។

ដានី : អត់ស្គាល់ឈ្មោះ កាត់ពេញឈ្មោះអី?

ឈួន : អត់ ។

ដានី : ស្គាល់តែៗកាត់ស្ថិតស្ថាលជាមួយពូដែរ ព្រោះកាត់ហ៊ាន?

ឈួន : បាទ! ស្ថិតស្ថាលជាមួយ ។

ដានី : ម៉េចប្រទេសកាត់ស្រឡាញ់ពូ បើដូចជាពូអ្នកនៅនេះយូរហើយ កាត់អ្នកមកថ្មី គ្រាន់មកភ្លាម ស្គាល់គ្នាស្រឡាញ់?

ឈួន : ទេ! ខ្ញុំមិនដឹងថារកម៉េចដែរ ។

ដានី : មិនដឹងថារកម៉េចដែរ?

ឈួន : នឹងហើយ ប៉ុន្តែកាត់នោះដូចអ្នកជិតល្អតែម្តង ព្រោះដែលខ្ញុំចាប់ស្គាល់កាត់នេះ ដែលកាត់ តែងតាំងឲ្យខ្ញុំធ្វើប្រធាននេសាទនេះ រហូតដែលពួកអាជ្ញាធរចាប់ ដែលខ្ញុំថាសន្ទប់នេះ ខ្ញុំ ងើបពីសន្ទប់ កាត់ត្រូវបង្ហាញឈ្មោះមនុស្សដែលត្រូវចាប់ ប៉ុន្តែមិនដឹងថា កាត់មាននិស្ស័យ ជាមួយខ្ញុំយ៉ាងម៉េចក៏មិនដឹង ។ ប៉ុន្តែកាត់មានមិនមានចំពោះខ្ញុំទេ ចំពោះអ្នកផ្សេងក៏កាត់ល្អ ដែរ ។

ដានី : សំបុរសំបកកាត់ម៉េច?

ឈួន : តារិន ខ្មៅ ។

ដានី : តារិនខ្មៅ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ទាប ហើយខ្ពស់?

ឈួន : មាឌ កាត់ធំ ។

ដានី : ធំ?

ឈួន : អី! ប៉ុន្តែមិនមែនធំដំបងទេ ដូចជាធំរៀងទាបដែរ ។

ដានី : ធំ ទាប?

ឈ្មួញ : នោះហើយ ។

ជានី : សម្តីកាត់ សម្តីដូចជា?

ឈ្មួញ : សម្តីមួយៗ ។

ជានី : សម្តីមួយៗ ?

ឈ្មួញ : បាទ! និយាយមិនសូវស្តាប់បានទេ កាត់និយាយទ្រង់មួយៗទៅ ដូចជា ។ និយាយប្រុងស្តាប់កាត់ ស្តាប់អត់បានទេ កាត់សម្លេងតូច ។

ជានី : សំលេងតូច?

ឈ្មួញ : នោះហើយ ។

ជានី : សក់កាត់សក់ ពណ៌?

ឈ្មួញ : សក់កាត់ សក់រៀងគេថាសក់អង្ករដីពីដើម ។

ជានី : សក់អង្ករដី តូច?

ឈ្មួញ : អី!

ជានី : កាត់តាមមើលទៅ កាត់អាយុច្រើនជាង?

ឈ្មួញ : ច្រើនជាងខ្ញុំ ប្រហែលបងខ្ញុំ៥-៦ឆ្នាំ ។

ជានី : ៥-៦ឆ្នាំ បើឥឡូវប្រហែលខ្លួន?

ឈ្មួញ : ខ្លួន៧០ ហើយ ។

ជានី : ខ្លួន៧០ អីនឹង?

ឈ្មួញ : បាទ!

ជានី : តែកាត់មនុស្សដូចជា កាត់ចិត្តល្អ?

ឈ្មួញ : បាទ! មនុស្សចិត្តល្អ កាត់មិនមែនចិត្តល្អចំពោះខ្ញុំទេ ចំពោះបងប្អូនអ្នកស្រុក កាត់ចិត្តល្អដែរ ។

ជានី : ដូចជាពេលដែលពូកាន់ជានេសាទតំបន់៥ កាលនោះយើងនេសាទត្រីយើងធ្វើយកពីណាខ្លះមក?

ឈ្មួញ : ត្រីទន្លេសាប ។

ជានី : ត្រីទន្លេសាប?

ឈ្មួញ : បាទ! វ៉ៃអួន ទន្លេសាប ។

ជានី : ក្នុងច្រើន ពួកកងនេសាទ?

ឈ្មួញ : ៣០០ នាក់ ។

ដានី : ៣០០ នាក់?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ៣០០ នាក់ អានីយើងរកនៅទន្លេសាបទាំងអស់?

ឈួន : បាទ! ទេ! ចំមើលណា ទុកនៅកំប្រាំយើង ពាមបំពង់ក្រសាំងទុកម៉ាចំនួន ទុកកៀនស្បូវម៉ា ចំនួន ម៉ាក្រុមៗ ហើយនឹងក្បាលក្របីម៉ាក្រុម ស្ទឹងកំបុតម៉ាក្រុម ដែលមានព្រែក មានដៃ ទុកឲ្យគេធ្វើ ហើយដែលចុះទៅទន្លេម៉ាក្រុម ។ ហើយខ្ញុំដូចជាធ្វើប្រធានចេះ គឺចង់ទៅនេះម៉ាយប់ គឺចង់ទៅនោះម៉ាយប់ៗចេះទៅមកៗ ។

ដានី : ចុះត្រឹមម៉ាថ្ងៃយើងរកបានប៉ុន្មានតោន?

ឈួន : ត្រី៣អួន ម៉ាថ្ងៃបានម៉ាតោន ថ្ងៃណាបាន៧០០ ៨០០ គីឡូ ថ្ងៃណាយើងរកបានជាងម៉ា តោន ដល់យើងរកមិនទាន់ យើងទៅសុំខាងភូមិភាគ ។

ដានី : ខាងភូមិភាគទៀត?

ឈួន : បាទ! ដូចជាយើងរកដោះស្រាយកម្មវិធីយើងហូបមិនគ្រប់ យើងទៅសុំភូមិភាគ ដូចជាភូមិ ភាគកេចរបស់រះ យើងទៅបើកកាណូតទៅដាក់ខុបទៅ ។ សុំគេប៉ុន្មាន ដូចជា១៥០ គីឡូ គ្រប់២០០ គីឡូយើងបើកទៅ ។

ដានី : ទៅសុំខាងភូមិភាគកេឲ្យ?

ឈួន : កេឲ្យ ។ យើងត្រូវការដឹកប្រហុកដឹកអ៊ីមកឡាន យើងខ្លះខ្លី ទៅសុំប្រហុកកេ ដូចជាម៉ាតោន កន្លះ កេឲ្យ ជូនតាមចល័ត ។

ដានី : ចឹងយើងរកត្រឹមក្របីក្រុង ម៉ាតំបន់៥នឹងអត់គ្រាន់ទេ?

ឈួន : អត់ៗគ្រាន់ទេ ។

ដានី : អត់គ្រាន់ មកថែមសុំគេម៉ាថ្ងៃប៉ុន្មានទៀត?

ឈួន : មិនមែនសុំគេរាល់ថ្ងៃទេ ដូចជាពេលវេលាដែលយើងត្រូវដឹកឡើង កន្លះខែយើងត្រូវដឹក ឡើងម្តងណា ។ បើក្នុងរយៈកន្លះខែនឹង យើងរកអាចបានគ្រប់ចំនួនដែលយើងត្រូវឡើង ២តោន ឬ៣តោន ក៏យើងយកមក ។ បើយើងមិនគ្រប់ទេ យើងត្រូវសុំគេដើម្បីបំពេញ ។

ដានី : ចឹងម៉ាខែ កន្លះខែបានយើងដឹកមកម្តង?

ឈួន : បាទ! កន្លះខែ ។

ដានី : កន្លះខែដឹកមកម្តង?

ឈួន : បាទ! កន្លះខែឡើងម្តង ។

ដានី : កន្លះខែឡើងមកម្តង ចុះត្រឹមយើងរកបានវាមិនខូចអស់ហើយ?

ឈ្មួញ : ទេ! ធ្វើប្រហុក ធ្វើដួក ធ្វើម៉ាំ ធ្វើឆៀតធ្វើអី ។

ដានី : ធ្វើត្រីធំៗធ្វើឆៀត?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ចឹងយកមកម៉ាំខ្លះយកមកប៉ុន្មានគោន បើតាមតំរូវការកន្លះខែ?

ឈ្មួញ : ម៉ាំខែ៣គោន ។

ដានី : ម៉ាំខែ៣គោន?

ឈ្មួញ : ៣គោននឹងទាំងត្រីឆៀត ទាំងប្រហុក ។

ដានី : ទាំងត្រីឆៀត ទាំងប្រហុក?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ៣គោន តែកន្លះខែយើងដឹកមកម្តង?

ឈ្មួញ : បាទ! កន្លះខែ ។

ដានី : កន្លះខែម៉ាំគោនកន្លះ?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ដឹកយកមកដាក់កន្លែងណា?

ឈ្មួញ : ដាក់ស្វាយ កន្លែងសែសិន ។

ដានី : ដាក់ស្វាយ ដល់ពេល កន្លែងតែសិននឹង?

ឈ្មួញ : នឹងហើយនឹងស្តានសែសិន ។

ដានី : ដាក់ស្វាយ គេចែកបន្តទៀតទៅ?

ឈ្មួញ : បាទ! ចែកទៅតាមមន្ទីរពេទ្យ ចែកតាមក្រសួង ចែកតាមមុខសញ្ញា តាមការដ្ឋាន ចែកទៅ ចល័ត ។ បើស្រុកទៅគេអត់ចែកទេ ។

ដានី : ចុះភូមិភាគនឹងនៅកន្លែងណា ដែលយើងទៅសុំត្រីគេនៅភូមិភាគ?

ឈ្មួញ : នៅកណ្តាលទន្លេ ។

ដានី : នៅកណ្តាលទន្លេម៉្លង?

ឈ្មួញ : បាទ! ធ្វើរាននៅកណ្តាលទន្លេ ។

ដានី : ចុះប្រធាននេសាទភូមិភាគម៉្លង ពីណាគេ ភូមិភាគពាយ័ព្យ?

ឈ្មួញ : ប្រធាននេសាទភូមិភាគ អាណេកមុននឹង ខ្ញុំអត់ស្គាល់ទេ ស្គាល់លើកក្រោយឈ្មោះ ជន ។

ដានី : ជននឹងមកពី?

ឈ្មួញ : មិនដឹងជាគេមកពីខាងណាទេ ។

ដានី : ឈ្មោះ ដននីង?
 ឈួង : នោះហើយ ស្តេចៗ រៀងស្តេចក្នុងដួងខ្ញុំដែរ ។
 ដានី : ចុះតាញឹម គេចាប់ពីអគ្គាល់ តាមមូល សម្បត្តិ?
 ឈួង : តាញឹម មូល សម្បត្តិនេះ ចាប់អគ្គាល់ ចាប់អាជ្ញាល មុនៗ ចាប់អាជ្ញាល ។
 ដានី : មុនចាប់ជ្រៀល?
 ឈួង : នោះហើយ ។
 ដានី : គេចាប់តាញឹម តាមូល សម្បត្តិមក គេដាក់ពីណាវិញ កាលនោះ?
 ឈួង : មិនដឹងជាអ្នកណាទេ ភូមិភាគក្រោយ ខ្ញុំអត់បានដឹងបានស្គាល់ ។
 ដានី : អត់បានស្គាល់គេ?
 ឈួង : បាទ!
 ដានី : អត់ដែលបានឃើញ?
 ឈួង : អត់ដែលឃើញ អត់ដែលដឹង ។
 ដានី : ចុះតាម៉ុកដែលដើរមកដល់នឹងទេ?
 ឈួង : តាម៉ុកមិនដែលមកទេ ។
 ដានី : មិនដែលមក?
 ឈួង : បាទ! តាម៉ុក ខ្ញុំបានជួបគ្នាជាមួយតាម៉ុក ជួបនៅភ្នំដងរែក ។
 ដានី : ជួបពេលភ្នំដងរែក?
 ឈួង : បាទ! ដែលយួនចូលហើយ ។
 ដានី : ប៉ុល ពត, នួន ជា, អីកាត់អត់ដែលចុះមកមើលអាងត្រពាំងថ្ម?
 ឈួង : ទេ! គេមកមិនមក ព្រោះយើងអត់ដែលស្គាល់គេ ។ ប៉ុន្តែមិនដែលមកទេ គ្មានអ្នកមកទេ គ្មានអ្នកណាបានចុះមកទេ ។
 ដានី : ចឹងពូជូបថាប្រធាននេសាទតំបន់៥ ហើយចឹងយើងអត់មានទីតាំង អត់មានមន្ទីរអីនៅឈរ ជើងត្រីមត្រូវ?
 ឈួង : កន្លែងឈរជើងនៅសែសិន ។
 ដានី : នៅសែសិន?
 ឈួង : តាចេង កាត់នៅ ។
 ដានី : អូ! តាចេងកាត់នៅ?
 ឈួង : ហើយខ្ញុំចុះក្រោម នៅទន្លេសាប កន្លែងតំបន់ដែលខ្ញុំនៅ គឺកោះកែវ ។

ដានី : កោះកែក?

ឈួន : បាទ! ធ្វើការដួននៅកោះកែក ។

ដានី : ដូចជាក្នុង៣០០ នាក់នឹង យើងចាប់ដង យើងធ្វើត្រីធ្វើអីដង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ចុះកាលនឹងពូហូបត្រី ហូបអីអត់ខ្លះទេ?

ឈួន : ទេ! ខ្ញុំដល់ចុះទៅមិនដែលហូបទេ វាហូបអត់បាន វាឆ្ងាប ។

ដានី : វាឆ្ងាប?

ឈួន : ហូបបានតែត្រី គេហៅកន្ត្រៃប្រេងៗ និងត្រីបញ្ចុះហូបបាន ។ ដុតពីនោះខ្ញុំហូបតែសាច់ ហូបអី ។

ដានី : ហូបតែសាច់វិញ?

ឈួន : បាទ! សាច់សត្វ មានទឹក មានអី ។

ដានី : ដល់ពេលត្រី ដល់ពេលយើងហូបយូរៗទៅវាទៅលែងកើត?

ឈួន : បាទ! ហូបលែងកើត ។ ថាទៅមុនដំបូង ខ្ញុំទៅធ្វើប្រធានមុនដំបូង ខ្ញុំថាខ្ញុំឆាប់ ។ ចូលទៅ ដល់កោះកែក និយាយពីឆ្ងាបប្រហុកស្អុយ ប្រហុកឆាប ក្រាន់តែទឹក ដាំម៉ាឆ្នាំង បានដឹក កន្លះ វាក្តែលៗដូចថាក្តែលដី ។ ដល់នៅយូរៗទៅវាដេកនៅនឹងពិន្ទុលប្រហុក ក៏មិនធំ មិន ស្អុយ ។

ដានី : ចឹងពូអត់សូវចូលចិត្តត្រីដែរ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ដល់ឥឡូវនឹងពូហូបត្រី ហូបអីធម្មតា?

ឈួន : ទេ! សព្វថ្ងៃហូបធម្មតាដូចតែគ្នា ។ នោះនៅក្រចឹង នឹកឃើញយូរដូចគ្នា ។

ដានី : ចុះកាលពេលក្រោយមក ការនិមិត្តនឹង ពេលដូចថានេះនឹងប្រជុំរយៈពេលប៉ុន្មានដង ដូច ថានេះនឹង ប្រជុំរយៈពេលប៉ុន្មានគេប្រជុំដូចថាគេប្រជុំថ្នាក់តំបន់ ដូចជាប្រធាននេសាទ កណៈស្រុក ឬស្ទើៗវាប្រជុំគ្នាម្តងៗ?

ឈួន : អត់ដែលបានប្រជុំទេ ។

ដានី : អត់ដែលប្រជុំ?

ឈួន : បាទ! បើថាប្រជុំនេសាទ ហៅនេសាទមកប្រជុំ ។ ប្រជុំស្រុក ប្រជុំខាងភូមិ ខាងសហករណ៍ ក៏ដោយឡែកផ្សេង យើងមិនបាច់ចូលរួមជាមួយទេ ។

ដានី : ចុះពូធ្លាប់ដែលធ្វើការជាមួយយាយចែម?

ឈ្នួល : យាយចៃម ខ្ញុំធ្លាប់បានទៅនៅជាមួយកាត់ ដែលយួនចូលហើយនេះទៅនៅក្នុងផ្ទះជាមួយ
គ្នា ។

ដានី : អូ! ពេលដែលយួនចូលហើយបានទៅ?

ឈ្នួល : បាទ!

ដានី : ចុះកាលពីព្រេងនេសាទ កាត់ធ្វើគណៈស្រុកនៅ?

ឈ្នួល : ខ្ញុំមិនដែលបានទាក់ទងអីជាមួយកាត់ ។

ដានី : កាលនឹងស្គាល់កាត់ទេ?

ឈ្នួល : ស្គាល់ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដែលបានទាក់ទងទេ ព្រោះខ្ញុំវាអង្គការចល័ត ខ្ញុំគិតកូខាងចល័តតំបន់
ព្រោះកាត់ខាងស្រុក កាត់គិតកូខាងស្រុកខាងសហករណ៍ ។

ដានី : អត់ដែលបានមកជួបកាត់ ហើយធ្វើការជាមួយគ្នា?

ឈ្នួល : អត់ទេ អត់ដែរទេ ។

ដានី : ដឹងថាកាត់ជាគណៈស្រុក?

ឈ្នួល : បាទ! ប៉ុន្តែដល់អាយុចូលនេះ កាត់ហៅមកប្រជុំម្តង ។

ដានី : ពីណាហៅ?

ឈ្នួល : គណៈតំបន់ភារិន ហើយនឹងយាយចៃមនេះ ទៅប្រជុំជុំគ្នាទាំងអស់ម្តងៗ កត់ ។

ដានី : មុនយួនចូល?

ឈ្នួល : មុនយួនចូល ។

ដានី : ប្រជុំនៅណា?

ឈ្នួល : ប្រជុំនៅស្វាយ ។

ដានី : ប្រជុំនៅស្វាយ?

ឈ្នួល : បាទ!

ដានី : កាលនឹងភារិន គណៈអធិបតី?

ឈ្នួល : បាទ!

ដានី : យាយចៃម?

ឈ្នួល : យាយចៃម កាត់គណៈស្រុក ។

ដានី : គណៈស្រុក ប៉ុន្តែពេលប្រជុំនឹង យើងជុំគ្នាគណៈស្រុកក្របស្រុកទាំងអស់?

ឈ្នួល : បាទ! ក្របស្រុកទាំងអស់ ។ ដល់ប្រជុំនឹង គេមានដែនការៗនេះ គឺនិយាយទៅគេអត់ជឿ
យើងទេ ។ ព្រោះដែនការ យើងដឹងថា យួនវ័រចូលដល់ខេត្តស្វាយរៀងហើយ ហើយដែល

គេបញ្ជាក់ប្រាប់យើង អានេះនិយាយទៅតាមគេ គេបញ្ជាក់ប្រាប់ថា ដែលយួនចូលនេះ ក្នុងប៉ុស្តិ៍រ៉ាដ្យូ ស្រែកខ្លាំងទេ អត់មានយួនទេណា ។ ប៉ុន្តែដែលគេនិយាយគេថា យួនចូល ព្រោះយើងនឹងយួននោះវាមានប្រវត្តិសាស្ត្រ គេដាំតែអុំអុំអុំ ។ ដល់ហើយយួនចូល ហើយ ពួកខ្មែរយើងក្បត់ម៉ាចំនួនរត់ចូលនោះដូចថា សោ ភឹម, មូល សម្បត្តិ, ហេង ស៊ុន, ហើយនឹងអីនេះ ក្បត់ចូលយួនដែរ ។ ព្រោះសោ ភឹម គេចាប់បាន ដែលរត់ដុត នោះ រត់ដុតហេង ស៊ុន, រត់ដុតជាមួយ នាំទ័ពបាន១៥០០ នាក់ទេ ទៅបាន៧ថ្ងៃ រឺចូល ដល់ខេត្តស្វាយរៀងចេះ ។ នោះហើយ ដឹងថាយើងនេះមុខតែបរាជ័យហើយ ។ បើយើង បរាជ័យហើយ យើងត្រៀមលក្ខណៈតាមសហករណ៍នីមួយៗ តាមស្រុកនីមួយៗ កន្លែង ការដ្ឋានណាក៏ដោយ យើងត្រូវដឹកសម្រាប់កប់អំបិល កប់អង្ករ ឲ្យដឹកទៅតាមសហករណ៍ គ្រប់សហករណ៍ទាំងអស់ ។

ដានី : ដឹកកប់អំបិល កប់អង្ករ?

ឈួន : នោះហើយ ព្រោះកាលណាដែលយើងចាញ់គេ យើងភៀសខ្លួនទៅនៅព្រៃ យប់ឡើង យើងអាចចូលមកយកស្បៀងបាន ។ ដែនការដាក់មកចេះ ស្រាប់តែមកដល់បងប្អូន ដឹក គ្រប់សហករណ៍ទាំងអស់ ។ ដល់ដឹកគ្រប់សហករណ៍ទាំងអស់ទៅ មិនទាន់បានដាក់អីដងយួន ចូលមកដល់ ។ ដល់យួនចូលមកដល់ខាងចលនាខាងនោះ គេនិយាយថា កុំបានគេមករំដោះ ទាន់ គឺយើងត្រូវរត់ទាំងអស់គ្នា ព្រោះតាមឃុំតាមសហករណ៍នីមួយៗ សុទ្ធតែដឹកអន្លង់ ស្រេចសម្រាប់កប់យើងទាំងអស់គ្នា ។ ចេះវាទៅដូច្នោះទៅវិញ ។

ដានី : កាលនោះគេឲ្យដឹកអំបិល ដឹកសម្រាប់ដឹកដាក់អំបិលនឹង ដឹកធំៗ ហើយដឹកប៉ុន្មានណា?

ឈួន : ដឹកធំណា ដូចជាយ៉ាងអង្ករ ដឹកធំ ល្មមយើងដាក់អង្កររាប់រយតោន ។ ដល់បងប្អូនឃើញ អានោះឯង ដល់គេមកនិយាយចុះទៅវាត្រូវអាចំនុច ។

ដានី : អានេះវាដាក់ឃោសនាផ្សេងៗគ្នា?

ឈួន : បាទ! ដល់គេនិយាយទៅ ដល់ខ្ញុំចាញ់គេទៅនៅព្រៃ ដល់ខ្ញុំមកទៅ ខ្ញុំក៏អត់ដឹងទាំងអស់ លើលើនិយាយអត់កើត ឯងនិយាយយកការពិត គេថាយើងក្បត់ ។

ដានី : ចុះកាលនឹងមើលបានយើងដឹងថាយើងចាញ់គេ ពីព្រោះយើងកាលនឹងគេថាខ្មែរមានតែទ័ព ប៉ុន្មានពាន់នាក់មករឺ មើលដឹងដែនការយើងចាញ់គេ?

ឈួន : ចុះពួកក្រុមរថក្រោះទាំងអស់ដែលគេជួយយើង រថក្រោះទាំងអស់បាញ់យើងដែរ ។ មេ បញ្ជាការរថក្រោះនៅក្រុងភ្នំពេញ ដូចថាចូលយួនដែរ ។

ដានី : ពីណាគេ?

ឈ្មួញ : មិនដឹងណា ខ្ញុំអត់ស្គាល់ដឹង គ្រាន់ថាមេបញ្ជាការខាងរដ្ឋក្រោះ ។ ដល់ហើយកម្មវិធីយើង ត្រូវបរាជ័យ គេដឹងបរាជ័យ បានគេឲ្យយើងរៀបចំ បានពួកវារៀបចំ ។ ខ្ញុំអត់ដឹងទេ ខ្ញុំ នៅតែទន្ទេសាបនោះ អត់ដឹងថាគេរៀបចំ ។ ដល់ពេលគេថាយួនចូលដល់ភ្នំពេញហើយ ខ្ញុំក៏ ឡើង ខៀវ សំផន ក៏ឡើងដែរ ខៀវ សំផន ឡើងពីទន្ទេសាប ។ ដល់ពេលឡើងមកនេះ ។

ដានី : ចុះការប្រជុំនេះ តារិន គាត់អ្នកនិយាយ ហើយអ្នកនិយាយប្រាប់?

ឈ្មួញ : បាទ! តារិន ។

ដានី : តារិន អ្នកនិយាយ?

ឈ្មួញ : បាទ! តារិនៗ គាត់អ្នកនិយាយ ។

ដានី : តារិន កាលនឹងគាត់ចល័តនៅស្វាយដង គាត់នៅត្រពាំងថ្មដង?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ចុះកម្មវិធីយាយចែម គាត់មានធ្វើនៅត្រពាំងថ្ម?

ឈ្មួញ : ទេ! កម្មវិធីយាយចែម គាត់គ្រប់គ្រងកម្មវិធីដែលនៅតាមសហករណ៍ទេ ។

ដានី : នៅសហករណ៍ទេ អត់មានទៅត្រពាំងថ្មទេ?

ឈ្មួញ : អត់ទេ ។

ដានី : ពួកសហករណ៍អី ក្រែងទៅធ្វើនៅត្រពាំងថ្មដែរ?

ឈ្មួញ : ហី!

ដានី : និយាយពីមានប្រសាសន៍មុន ពួកដូចថាចល័តតំបន់ធ្វើនៅត្រពាំងថ្ម ហើយពួកសហករណ៍ ធ្វើនៅព្រះនេត្រព្រះ ភ្នំស្រុក?

ឈ្មួញ : បាទៗ អាណោះទៅធ្វើ ប៉ុន្តែកាលនោះយាយចែម មិនទាន់បានគ្រប់គ្រងទេ ។

ដានី : តែចឹងដល់ពេលក្រោយមក តាមសហករណ៍គេឈប់ឲ្យនៅធ្វើនៅត្រពាំងថ្ម?

ឈ្មួញ : ទេ! អាអ្នកធ្វើនៅនោះធ្វើទៅ អាអ្នកដែលនៅនេះគឺនៅទៅ វាអត់គិតអាអ្នកដែលធ្វើនោះ ហើយធ្វើនោះហើយទៅៗ ។ គេគិតតែអ្នកដែលនៅនេះ ។

ដានី : ចុះកាលពេលដែលយួនចូលមក យើងរត់ទៅៗយើងរត់ជុំក្លាទាំងអស់ តារិន យាយចែម ពូ អី គណៈស្រុកផ្សេងៗទៅជុំក្លាទាំងអស់?

ឈ្មួញ : អត់ទេ រត់បែកក្លាទាំងអស់ ។

ដានី : រត់បែកក្លា?

ឈ្មួញ : បាទ! គណៈតំបន់ដឹងគាត់ទៅខាងណាទេ គណៈតំបន់ រត់មុនគេ ។

ដានី : រត់មុនគេ?

ឈ្មោះ : បាទ! តែមិនដឹងថាគាត់ទៅខាងណា ។ ហើយដល់យាយចែមនេះ ក៏រត់ក្រោយគេ មិនដឹង ថាទៅខាងណា ។ ហើយដល់ខ្ញុំនេះ ខ្ញុំនៅខាងតារាល់ៗ គាត់ក្តាប់ចល័តតំបន់ ខ្ញុំខាងចល័ត តំបន់ ខ្ញុំនៅទន្លេសាប ។ បានតារាល់គាត់ហៅឡើងមកថា “ថាឥឡូវឈ្មោះយើងឡើងមក មិត្តយើងឥឡូវគេរត់ចូលព្រៃអស់ហើយ យើងឡើងមកទ្វេជាន់គេ” ។ បានខ្ញុំឡើងមកៗ ខ្ញុំ មកដល់តារាអ៊ីយើងនេះ ទុកកាណូត ទុកអីនោះ ខ្ញុំឡើងមកៗយួនចូលដល់តារាប៉ុនបាត់ ។ ដល់ ស្ពានតារាប៉ុន បានខ្ញុំថយមកវិញ ខ្ញុំប្រជុំបងប្អូននៅអន្លង់សា ថា “ឥឡូវមិត្តយើងពេលនេះ គឺ យួនវាបានចូលដល់ប្រទេសកម្ពុជាយើងហើយ ។ ហើយបងប្អូនណាចង់វិលក្រឡប់ទៅស្រុក ភូមិវិញជួបជុំមែនៗវិញក៏ជួបចុះ ។ ហើយរបស់របរដែលមានប៉ុន្មាននេះ សូមទ្រូបបងប្អូនចែក គ្នាកុំឲ្យទើសគ្នាទ្រូសោះ ។ អ្នកណាត្រូវបានអី យកអីក៏យកទៅ តែបើបងប្អូនណាដាច់ខាត ជាមួយខ្ញុំ គឺទៅតាមខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំអត់ហ៊ាននៅទេ ព្រោះខ្ញុំប្រជុំដាច់ខាតតាមអង្គការ” ។ ហើយម៉ាចំនួន ក៏តាមមកខ្ញុំបាន៧០ នាក់ ដែលតាមទៅជាមួយខ្ញុំ ។ ដល់មកដល់ស្ពានតារាប៉ុន យួនមកដល់ ។ ដល់យួនមកដល់ ខ្ញុំឡើងអត់រួច ខ្ញុំបែកមកដេកនៅភ្នំកំបោរៗរួច បានទាក់ ទងដូរខាងនេះឡើងបានទៅ ដល់ឡើងដល់ភ្នំកូនខ្លែង ជួយនឹងយាយចែមៗ បានជួបតារាល់ ជួបយាយចែមបាន៧-៨ខែដែរ ។ ដល់ចេញពីភ្នំកូនខ្លែង ទៅនៅភ្នំដងវែក ដាច់រយៈការ ទាំងអស់ មិនដឹងអង្គការនៅណាអីណា ពួកខ្ញុំនៅជាមួយគ្នាអត់បាយអត់ទឹក រកបាយស៊ីគ្មាន មិនដឹងទៅរកបាយណាបានស៊ី ដាច់រយៈអស់ នាំគ្នាស៊ីតែបូសឈើ មើមឈើ រហូតដល់ យាយចែមទៅទាក់ទងបានដឹងអង្គការ តាមរយៈរបស់គាត់ទៅដឹងអង្គការ គាត់ក៏នាំទៅអន្លង់ វែង ។ ដល់នាំទៅនៅអន្លង់វែង ពួកខ្ញុំទាំងអស់គ្នាដាច់ខាតអត់ទៅតាមយាយចែមទេ ។

ដានី : ម៉ែចឺន?

ឈ្មោះ : សុខចិត្តមកខាងភ្នំត្រវិញ ព្រោះភ្នំត្រ មានបារាំងមានអីបើកអង្ករទ្ងៗ ហើយទៅខាង នោះ គឺគេថាកុម្មុយនិស្ត ឥឡូវយើងឈប់នាំគ្នាលាវែង ឈប់ធ្វើបដិវត្តឈប់ធ្វើកុម្មុនិយ ជាមួយ ។

ដានី : ទៅភ្នំត្រវិញ?

ឈ្មោះ : បាទ! មកភ្នំត្រនេះ ។

ដានី : ភ្នំត្រខាងអី?

ឈ្មោះ : ខាងខ្មែរក្រហមដែរ ប៉ុន្តែគេជំរុះចោលរបបខ្មែរក្រហម គេទៅជាលក្ខណៈជាទ័ពជាតិ ។

ដានី : ពីណាគេ អ្នកដឹកនាំនៅភ្នំត្រ?

ឈ្មោះ : តាយ៉ន ។

ដានី : តាយ៉ន?

ឈួន : បាទ!

ដានី : តាយ៉ន ប្រធានអីកេ ប្រធានកងពល?

ឈួន : ប្រធានកងពល ប្រធានភូមិភាគនេះឯង តាយ៉ន ម៉ាក្នុងភាគពាយ័ព្យ ។

ដានី : ពីណាគេអនុបន្ទប់ៗគាត់ តាយ៉ន?

ឈួន : តាប៉ូម តារឿន ។

ដានី : មាស រឿន?

ឈួន : ដឹងនាមត្រកូលគាត់ឈ្មោះអី តារឿននោះគាត់មកដុតអត់ ។

ដានី : តារឿន ឥឡូវគាត់នៅថ្មដៃកកេះ ខាងគាត់ធ្វើប្រធានខាងសាសនាគ្រឹះ?

ឈួន : ដឹង ខ្ញុំមិនដែលបានជួបគេ បែកគ្នា ។

ដានី : បាទ! ហើយម៉េចទៀត?

ឈួន : ហើយដល់តារឿន គាត់នៅទៅ បានតាស៊ូតាអី តាស៊ូកំបុតដៃយើង បានខ្ញុំទៅនៅជាមួយ ធ្វើការជាមួយតាស៊ូនឹង ទទួលអង្គរពារាំងបើកឲ្យប្រជាជន រហូតដល់ក្រោយមកទៅបាន តាយ៉ននឹងគាត់ចាត់តាំងខ្ញុំឲ្យចុះមកធ្វើការក្នុង ។

ដានី : ធ្វើការខាងក្នុងយ៉ាងម៉េច?

ឈួន : ឲ្យធ្វើការខាងក្នុងដើម្បីបំផុសចលនាប្រាប់ប្រជាជនថាយើងដួសប្តូរខ្មែរក្រហម យើងមិន មែនពួកអាខ្មៅ មិនមែនពួកខ្មែរក្រហមអីទេ យើងជាកងទ័ពជាតិ ។ ហើយរបៀបរបបកង ទ័ពជាតិយ៉ាងម៉េចៗ យើងនិយាយប្រាប់ប្រជាជនឲ្យយល់កុំឲ្យខ្លាច រហូតឲ្យប្រជាជនហ៊ាន ទៅបើកអង្គរនៅកន្លែងយើង ។

ដានី : កាលនឹងពូកេចាត់តាំងឲ្យពូមកនៅក្នុងភូមិ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ភូមិណា?

ឈួន : នៅព្រះនេត្រព្រះ នៅភូមិកំណើតខ្ញុំវិញ ។

ដានី : នៅជុំវិញសំរោងនឹង?

ឈួន : បាទ!

ដានី : ប៉ុន្តែកាលនោះពូនៅមានភ្នំនាទីអីកេ?

ឈួន : ខ្ញុំកាលដែលនៅ ។

ដានី : ដែលយើងមកបង្កប់នៅក្នុង?

ឈ្នួល : គេហៅថា មុនដំបូងចេះនិយាយទៅវាវែងទៅទៀត។ មុនដំបូងនៅក្នុងព្រៃនោះ គេរៀបចំ ឲ្យមានគណៈស្រុក។ ដល់គេរៀបចំឲ្យមានគណៈស្រុកនេះ គេបោះឆ្នោតទៅវាជាប់ខ្ញុំគណៈ ស្រុកព្រះនេត្រព្រះ។ ដល់ជាប់គណៈស្រុកព្រះនេត្រព្រះ បានខ្សែវ៉ា សំដន គាត់មកធ្វើការ នឹងតាប់ដ្យា គាត់ថា គណៈស្រុកនីមួយៗ ត្រូវរំដោះស្រុកយកខ្លួនឯងឲ្យបាន ព្រោះមាន ទ័ព១៥០ នាក់ ដែលទ័ពយើងមាន។ ប៉ុន្តែក្នុងនោះ គេឲ្យម៉ាមានទ័ពម៉ារសេនាធំ។ ហើយ យើងទើបមានវៈសេនាតូច ឲ្យយើងរើសទ័ពខ្លួនយើងអីខ្លួនយើង រំដោះស្រុកខ្លួនដោយ យើង។ ចឹងបានខ្ញុំមានប្រធានខ្ញុំមួយជាស្នងការនយោបាយ ខ្ញុំអនុបញ្ជា។

ដានី : ពីណាគេប្រធាន?

ឈ្នួល : តាណុញ។ ដល់ស្នងការនយោបាយគេនៅកាន់ទ័ពទៅ ខ្ញុំអនុបញ្ជានេះចុះមកធ្វើការជាមួយ ប្រជាជន។

ដានី : មកក្នុងជាមួយប្រជាជន?

ឈ្នួល : បាទ! មកនៅជាមួយប្រជាជន បើកអង្គរ ក៏មកនៅជាមួយ។

ដានី : ចុះខាងគេខាងក្នុង កាលនឹងរបបសាធារណរដ្ឋកម្ពុជា?

ឈ្នួល : បាទ!

ដានី : កាលនោះ គេមិនគ្រប់គ្រងនឹងដែរ អត់ទេ?

ឈ្នួល : បាទ! គេគ្រប់គ្រងខ្ញុំដែរ។

ដានី : តែគេអត់ដឹងថា?

ឈ្នួល : គេដឹងដែរ។

ដានី : គេដឹងដែរ?

ឈ្នួល : ដឹង។

ដានី : គេដឹងថាពួកនៅខាងខ្មែរក្រហមដែរ?

ឈ្នួល : បាទ! ដឹង ប៉ុន្តែសុទ្ធតែក្នុងឯងទាំងអស់។

ដានី : ចឹងសុទ្ធតែដូចថាអ្នកស្រុកអ្នកភូមិស្គាល់គ្នាទៅ?

ឈ្នួល : បាទ! អ្នកស្រុកអ្នកភូមិស្គាល់គ្នា គេក៏ចាត់តាំងខ្ញុំឲ្យទៅធ្វើការនោះវិញដែរ ឲ្យទៅយក ការណ៍នោះវិញ។ ឲ្យយកការណ៍នោះ គេមិនមានយកការណ៍រឿងវែកវែងអីទេ ដើម្បីទៅផ្សព្វ ផ្សាយពីរឿងយួន មិនមែនធ្វើបាបប្រជាជនស្អីៗ ដើម្បីឲ្យប្រជាជនជំរិះនោះចូលមកស្រុក វិញ។

ដានី : ហើយពួកនៅដែរ?

ឈួន : ទៅ ខ្ញុំទៅនោះទៅ ។

ដានី : ប៉ុន្តែនៅខាងធ្វើការខាងនោះដដែល?

ឈួន : បាទ! ធ្វើនៅនោះដដែល ។

ដានី : តែរាយការណ៍ប្រាប់ថា ខាងក្នុងឲ្យរាយការណ៍អី ទៅរាយការណ៍?

ឈួន : ប្រាប់ ។

ដានី : គេអត់ដឹងទេ?

ឈួន : បាទ! ដល់ខ្ញុំមកពីនោះទៅ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកនេះដែរ ព្រោះរឿងអត់អាជ្ញា ក្រាន់ថា ដូរយ ។

ដានី : ម៉េចទៀតទៅចិន?

ឈួន : ដល់ខ្ញុំនៅរហូត ដល់ពេលយូរទៅ ខ្ញុំបានប្រពន្ធបានអីទៅ ដល់ពេលដាច់ខ្លួនចូលមក គេហៅ ខ្ញុំទៅកន្លែងវិញ ។

ដានី : ពីណាហៅទៅ?

ឈួន : ខាងខ្មែរក្រហម ខាងកងទ័ពជាតិ នឹងខាងភាស៊ូ ។

ដានី : បាទ! គេហៅទៅវិញ?

ឈួន : នឹងហើយហៅទៅវិញទៅ ក៏ខ្ញុំចូលទៅធ្វើការវិញទៅ រហូតបានប៉ុន្មានឆ្នាំក៏ខ្ញុំឈឺ ខ្ញុំឈប់ ទៅ ។

ដានី : កាលនឹងគេហៅទៅវិញ ពុំមានភ្នាក់ងារអីដែរ?

ឈួន : ខ្ញុំ នៅការិយាល័យទី៥ ។

ដានី : ទី៥ នៅ?

ឈួន : នៅការិយាល័យខាងកងពល ។

ដានី : កងពលខាង?

ឈួន : កងពល៤២ ។

ដានី : កងពល៤២មកខាងចូលមកខាងរដ្ឋាភិបាលហើយ?

ឈួន : បាទ! ចូលហើយ ៨១សព្វថ្ងៃ ។

ដានី : ៨១សព្វថ្ងៃ?

ឈួន : បាទ!

ដានី : កងពលទី?

ឈួន : កងពល៤២ នៅការិយាល័យទី៥ ។

ដានី : ពូលប័ព័អង្គាល់?

ឈួង : ខ្ញុំលប័បាន១០ឆ្នាំហើយ ។

ដានី : ១០ឆ្នាំ កាលនឹងពូមានបានឋានសក្តិអីដែរ?

ឈួង : កាលមិនទាន់ចូលការិយាល័យ ខ្ញុំសក្តិ៤កន្លះ ។

ដានី : ដល់ចូលការិយាល័យ?

ឈួង : ដល់ចូលការិយាល័យសក្តិ២ ។

ដានី : ពូលប័១០ឆ្នាំ?

ឈួង : បាទ!

ដានី : យើងនៅមានប្រាក់សោធននិវត្តន៍ដែរ អត់ទេ?

ឈួង : ទេ! ខ្ញុំមិនដែលបានយកទេ កាលដែលគេរៀបចំ កាលនោះខ្ញុំឈឺនៅកន្លែងពេទ្យ ខ្ញុំទៅអត់
រួច ។ ទៅអត់រួច ខ្ញុំប្រគល់ឲ្យមេ ថាធ្វើម៉េចធ្វើទៅអាជ្ញាធរខ្ញុំ ដ្ឋានបុរោហិតកន្លែងណា
ទៅណា ប្រាក់ខែអ្នកណា បើកយកក៏បើកទៅ ។

ដានី : ចឹង?

ឈួង : បាទ!

ដានី : ពូអត់ចង់បាន?

ឈួង : អត់ចង់បានអីទេ ។ ដល់ក្រោយមក ខ្ញុំនៅសព្វថ្ងៃនេះ ប៉ុន្មានថ្ងៃមុន ហៅខ្ញុំទៅកន្លែងវិញ ។

ដានី : បានចឹង?

ឈួង : នោះហើយ ។

ដានី : ពូទៅ មានឈ្មោះពូដដែល?

ឈួង : ទេ! ឈ្មោះដូចថា បើសិនជាទៅឈ្មោះថ្មី តែឈ្មោះចាស់ខ្ញុំ គេជំនួស អាអ៊ុនគេជំនួស ។

ដានី : លោកពូទៅអត់?

ឈួង : ខ្ញុំទៅបានម៉ាថ្ងៃ ២ថ្ងៃ ខ្ញុំមកវិញ ដែលខ្ញុំមិនស្រួលរួចខ្ញុំ ខ្ញុំទៅថ្ងៃនេះចេះប្រមូលទ័ពចាស់
ដើម្បីឲ្យគេជួយ ។ ព្រោះនឹកឃើញថា អ្នកគិតស្ម័គ្រអស់គ្នា ដល់ស្រុកយើងវាមានវាលចេះ
យើងត្រូវតែជួយគ្នាវិញ ។

ដានី : ពូដូចថាពូខ្ញុំសួរនាំពូវា២ម៉ោងកន្លះហើយ ហើយយូរដែលហើយពូ ។

ឈួង : បាទ! មិនអីទេ ។

ដានី : បាទ! ចឹងខ្ញុំដូចជាអស់សំនួរត្រូវសួរនាំពូទៀតហើយ ពូមានចង់បន្ថែមនូវអ្វីដែលខ្ញុំអត់បាន
សួរនាំពូទេ?

ឈ្មួញ : បាទ!

ដានី : ចង់បន្ថែមទៀតទេ?

ឈ្មួញ : មិនមានបន្ថែមទៀតដង វាអស់ហើយ ចប់ដែរ ។

ដានី : បាទ! ខ្ញុំអរគុណពូច្រើនដែលចំណាយពេលវេលាដល់បទសម្ភាសន៍ ទាក់ទងពីរឿងរ៉ាវ ពីបទ
ពិសោធន៍របស់ពូ តាំងពីក្មេងមកដល់សម័យពាណិជ្ជកម្ម ហើយមកដល់ឥឡូវនេះ ខ្ញុំអរគុណពូ
ច្រើន ។

ឈ្មួញ : បាទ!

«ចប់»